



เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช
LANGUAGE USAGE OF COMMERCIAL NAMES OF BUSINESSES
IN YAOWARAT AREA

NING JINGSI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช

LANGUAGE USAGE OF COMMERCIAL NAMES OF BUSINESSES IN YAOWARAT AREA

NING JINGSI

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตรวจสอบและอนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)
เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2561



รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม
ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



รองศาสตราจารย์ธิดา โมสิกรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษา



รองศาสตราจารย์ธิดา โมสิกรัตน์
กรรมการ



อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
กรรมการ



อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)



รองศาสตราจารย์อิสยา จันทรวิธานุชิต
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิก สุนทรชัย
คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช

NING JINGSI 596072

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ธิดา โมสิกรัตน์, กศ.ม.

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า และเพื่อวิเคราะห์ความหมายของชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช โดยวิเคราะห์ชื่อร้านค้าย่านเยาวราช 102 ร้าน เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์ เป็นเจ้าของหรือพนักงานเลือกแบบบังเอิญ เป็นร้านค้าประเภทละ 1 ใน 3 จำนวน 29 คน นำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของการใช้ภาษาตั้งชื่อร้าน มี 2 ลักษณะ คือ 1) ตั้งชื่อร้านค้าด้วยภาษาไทย หรือภาษาจีน หรือภาษาอังกฤษ และ 2) ชื่อร้านค้าใช้ภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน หรือภาษาอังกฤษ หรือเป็นชื่อภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือภาษาจีน ซึ่งใน 102 ร้านนี้มีร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาเดียว 10 ร้าน คือ ภาษาไทยหรือภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ สองภาษา 41 ร้าน คือ ภาษาไทยกับภาษาจีน และภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ สามภาษา 51 ร้าน คือ ภาษาไทย ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า เหตุผลสำคัญของการเลือกใช้ภาษาตั้งชื่อร้านคือ 1) เพื่ออ่านและเรียกชื่อได้ถูกต้อง 2) เพื่อบอกลักษณะหรือประเภทสินค้าที่จำหน่าย 3) เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร และ 4) เพื่อความทันสมัยหรือสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม

ในด้านการใช้คำพบว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำอย่างเดียวมี 54 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 54.6 และใช้คำที่มีความหมายหลายอย่างมี 45 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 45.4 การกำหนดความหมายของชื่อร้านในย่านเยาวราช มี 4 ประการ 1) การตั้งชื่อด้วยความหมายที่แสดงคุณสมบัติของสินค้าตามค่านิยมของลูกค้าในย่านเยาวราช 2) การตั้งชื่อตามความหมายที่แสดงคุณธรรมของเจ้าของร้าน 3) การตั้งชื่อด้วยความหมายของความเป็นมงคลตามความเชื่อของเจ้าของร้าน 4) การตั้งชื่อตามประวัติความเป็นมาที่มีความหมายว่ามีความสามัคคีในการทำธุรกิจของครอบครัวชาวไทยเชื้อสายจีน

คำสำคัญ: ลักษณะการใช้ภาษา ชื่อร้านค้า ย่านเยาวราช

LANGUAGE USAGE OF COMMERCIAL NAMES OF BUSINESSES IN YAOWARAT AREA

NING JINGSI 596072

MASTER OF ARTS (COMMUNICATIVE THAI AS A SECOND LANGUAGE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: THIDA MOSIKARAT, ED.M.

ABSTRACT

This research aimed to study the language usage of commercial names of businesses in Yaowarat area, and analyze the meanings of names studied. 102 names of businesses were analyzed. 29 informants which were a one-third of the seven types of studied businesses, either the owners or staff which were random selected, were interviewed. The findings were reported as a descriptive analysis.

The research found that two types of language usage of commercial names of businesses were used, which were 1) using a single language of Thai, or Chinese, or English, which there were 10 shops; and 2) using two or three languages, which were Thai and/or Chinese and/or English. Forty-one shops used two languages, and fifty-one shops used three languages. From interviewing, four reasons of using any languages as the business title were given: 1) the name was correctly called; 2) the name identified goods of the businesses; 3) the name was easily conveyed; and 4) the name reflected modernity or social values. Relating to meanings of names studied, fifty-four shops used single-meaning names, which was 54.6% of all. Forty-five shops used plural-meaning names, which was 45.4% of all. Four preferable meanings mostly chosen were: 1) the meaning that reflected the desired quality of goods of customers; 2) the meaning that showed moral of the business owners; 3) the meaning that showed beliefs of fortune of the business owners; and 4) the meaning that presented history of unified businesses of Thai-Chinese families.

Keywords: language usage, commercial name, Yaowarat area

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี โดยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ธิดา โมสิกรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งให้ความรู้ คำปรึกษา และ ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเมตตา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร และรองศาสตราจารย์ธิดา โมสิกรัตน์ ที่ได้สละเวลาการสอบ คำวิจารณ์และตอบข้อสงสัยวิทยานิพนธ์ และให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเพื่อ วิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช ซึ่งส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่ให้ความรัก ความห่วงใย และกำลังใจแก่ผู้วิจัยในการมาศึกษาเล่าเรียนในประเทศไทย

สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

NING JINGSI

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับการใช้คำ	7
2.1.1 ลักษณะคำในภาษาไทย	8
2.1.2 การยืมคำ	9
2.1.3 ลักษณะความหมายของคำในภาษาไทย	11
2.1.4 การถอดตัวอักษรไทยเป็นตัวอักษรโรมัน	12
2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ	16
2.2.1 การตั้งชื่อสมัยโบราณ	16
2.2.2 การตั้งชื่อในสมัยปัจจุบัน	19
2.2.3 ลักษณะภาษาที่ใช้ตั้งชื่อ	20
2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับความหมายชื่อ	21
2.3.1 หลักเกณฑ์การตั้งชื่อในปัจจุบัน	21
2.3.2 ประเภทความหมายของชื่อ	23
2.3.3 ความเชื่อที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับย่านเยาวราช	25
2.4.1 ประวัติศาสตร์ของย่านเยาวราช	25
2.4.2 การค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในย่านเยาวราช	26
2.4.3 ภาษาจีนในย่านเยาวราช	28
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ	29
2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้า	32
บทที่ 3 ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช	
3.1 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า	36
3.1.1 ชื่อร้านค้าที่ใช้ภาษาเดียว	37
3.1.2 ชื่อร้านค้าที่ใช้สองภาษา	40
3.1.3 ชื่อร้านค้าที่ใช้สามภาษา	47
3.2 เหตุผลการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า	60
3.2.1 เพื่ออ่านและเรียกชื่อได้ถูกต้อง	60
3.2.2 เพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่าย	62
3.2.3 เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร	65
3.2.4 เพื่อความทันสมัยหรือสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม	68
บทที่ 4 ความหมายของชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช	
4.1 การใช้คำของชื่อร้านค้า	70
4.1.1 ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียว	70
4.1.2 ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายหลายอย่าง	79
4.2 การกำหนดความหมายของชื่อร้านค้า	89
4.2.1 ความหมายตามคุณสมบัติของสินค้า	89
4.2.2 ความหมายที่แสดงคุณธรรมของเจ้าของร้าน	91
4.2.3 ความหมายที่เป็นมงคล	92
4.2.4 ความหมายที่แสดงความสามัคคี	95

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	
5.1 สรุปผลการวิจัย	98
5.2 อภิปรายผล	102
5.3 ข้อเสนอแนะ	103
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	109
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย	110
ภาคผนวก ข หนังสือแสดงความยินยอมของผู้ที่เข้าร่วมการวิจัย	111
ภาคผนวก ค คำชี้แจงเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมงานวิจัย	112
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์เจ้าของร้านค้า	113
ประวัติผู้เขียน	114

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาเดียว	37
2 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย	37
3 รายชื่อร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทย	38
4 รายชื่อร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ	38
5 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาจีน	39
6 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาอังกฤษ	39
7 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษา	40
8 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาจีน	40
9 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทยกับคำจีน	41
10 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยชื่ออักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรืออังกฤษ คู่กับชื่อภาษาจีน	42
11 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน และภาษาจีน	44
12 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ	45
13 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยชื่ออักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ คู่กับชื่อภาษาอังกฤษ	45
14 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย ภาษาไทย และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย	46
15 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยชื่อภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียง จากภาษาอังกฤษคู่กับชื่อที่มีภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย	46
16 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษา	47
17 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ	48
18 จำนวนของประเภทร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ หรือจีน ภาษาจีน และภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน	48
19 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ	49
20 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาจีน และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียง จากภาษาไทยหรือจีน	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย	51
22	รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียง จากภาษาอังกฤษภาษาจีน ภาษาอังกฤษ	52
23	รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย ภาษาไทย ภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	54
24	รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบ อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย	55
25	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษ ที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย	56
26	รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน หรือไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย	57
27	การใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า	99

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชื่อ หมายถึง คำที่ใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้แทนคน สัตว์ สิ่งของ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรมที่สามารถสัมผัสหรือรู้สึกได้ เพื่อนำมาเรียกหรืออ้างถึง ดังที่ ตะวัน ทักษณา (2546 : 13) ได้กล่าวว่า “ชื่อ” เป็นคำที่ใช้เรียกความเป็นตัวตนของคน ๆ หนึ่ง แล้ว “ชื่อ” ยังเป็นเสมือนหนึ่งตัวแทนของเจ้าของชื่อ ที่สามารถบ่งบอกสถานะหรือหน้าที่การงาน

การตั้งชื่อเป็นเรื่องสำคัญในสังคมมนุษย์ มนุษย์ในสังคมตั้งชื่อให้คนและสิ่งของ เพื่อแยกแยะคนหรือสิ่งนั้น ๆ ออกมาจากสิ่งที่คล้ายกันได้ ชื่อสามารถบอกข้อมูลบางอย่างของเจ้าของชื่อ เช่น ตลาดน้ำบางพลี ซึ่งเป็นชื่อของสถานที่ จากชื่อนี้สามารถรู้ได้ว่าตลาดดังกล่าวตั้งอยู่ที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ นอกจากนี้ ชื่อยังแสดงความมุ่งหมายของผู้ตั้งชื่อด้วย เช่น ชื่อบุคคล คนไทยเชื่อว่าชื่อมีอิทธิพลต่อชีวิต ชื่อดีมีความหมายมงคลสามารถทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จ ชื่อร้ายมีความหมายไม่ดี อาจทำให้ชีวิตมีอุปสรรคต่าง ๆ ดังนั้นผู้ใหญ่จึงนิยมตั้งชื่อมงคลให้ลูกหลาน เช่น พ่อแม่อยากให้ลูกเรียนเก่ง มีอนาคตที่ดี จึงเลือกใช้คำที่มีความหมายขยันหมั่นเพียรเป็นชื่อของลูก ดังที่ คมศร คุณะติลก (2548 : คำนำ) ได้กล่าวไว้ว่า การมีชื่อที่เป็นมงคลนามแก่ตัวเรา ย่อมเป็นเสมือนหนึ่ง การตั้งต้นที่ดีเลิศ การมีมงคลนามย่อมทำให้เราเบาแรงไปมาก สำหรับการดำเนินชีวิตสืบต่อไป ภายภาคหน้า เพราะไปที่ไหนก็มีแต่คนให้พรตัวเรา เนื่องจากคนนั้นต้องเรียกชื่อของเรา ความสุขและความสำเร็จในชีวิตย่อมเป็นของเราอย่างไม่ยากลำบากนัก ความมีโชคมีลาภย่อมมาเยี่ยมเยือนตัวเราอยู่เสมอ นอกจากนี้ กรหริศ บัชรวง (2554 : 15) ได้อธิบายถึงความสำคัญของชื่อว่า ชื่อมีอิทธิพลต่อคุณภาพของคนคนนั้นว่า จะมีจุดเด่น จุดด้อย มีผลดี-ผลร้ายอย่างไรกับปัจจุบันและอนาคตเช่นเดียวกับชื่อของสถานที่ จังหวัด อำเภอ เขต ตำบล หมู่บ้าน สามารถบ่งบอกถึงสถานภาพความเป็นอยู่ว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่นั้นเป็นอย่างไร จึงเห็นได้ว่า การตั้งชื่อมีความสำคัญที่สะท้อนถึงการเลือกใช้ภาษาตั้งชื่อ และอธิบายเหตุผลหรือที่มาของการตั้งชื่อมาก

ความสำคัญของการตั้งชื่อ นอกจากปรากฏในเรื่องการตั้งชื่อของคน ยังสามารถสังเกตได้จากชีวิตรอบตัวเรา เช่น การเปิดร้านค้าใหม่หรือเปิดบริษัทใหม่ มักต้องตั้งชื่อร้านค้า เพื่อให้ลูกค้ารู้จักจดจำและใช้ในการติดต่อ นอกจากนี้ ชื่อร้านค้ายังมีบทบาทในการโฆษณาสินค้าที่จำหน่ายในร้าน ทั้งนี้เพราะร้านค้าหลายแห่งตั้งชื่อร้านค้าตามสินค้าที่จัดจำหน่าย จากชื่อร้านค้าสามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า หรือบางร้านตั้งชื่อด้วยชื่อบุคคล นิยมใช้ชื่อบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือชื่อของเจ้าของร้าน เพื่อเพิ่มชื่อเสียงของร้าน บางร้านตั้งชื่อด้วยภาษาพูดหรือภาษาวัยรุ่น ดึงดูดความสนใจของผู้ซื้อจากอิทธิพลของชื่อร้านค้าดังกล่าว เห็นได้ว่าชื่อร้านค้ามีความสำคัญอย่างมากต่อธุรกิจของร้านค้า

เพราะฉะนั้นการตั้งชื่อร้านค้าจึงต้องตั้งอย่างเหมาะสม จูงใจและดึงดูดลูกค้า ดังที่ สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และสุขุมาวดี ขำศิริ (2527 : คำนำ) กล่าวว่า การตั้งชื่อต้องมีลักษณะเป็นตัวแทนของสิ่งของบางอย่าง ชื่อร้านค้าบางชื่อมีลักษณะเฉพาะในการใช้ภาษาคือตั้งชื่อโดยมีคำต่อท้ายเพื่อสรุปถึงบริการหรือสินค้าที่จำหน่าย และ นิคม เขาลาด (2539 : 177-178) ได้กล่าวว่า คงไม่มีใครใช้คำที่มีความหมายไม่ดีเพื่อตั้งชื่อร้านค้าตัวเอง ในการตั้งชื่อร้านค้า จะต้องสรรหาคำที่มีความหมายดี คือมีความหมายไปในทางเจริญรุ่งเรือง หรือก้าวหน้ามั่นคง เป็นต้น เพื่อจะได้ดึงดูดลูกค้าให้เข้าร้านของตนเอง

การตั้งชื่อให้มีความหมายมงคลหรือจูงใจให้ผู้สนใจนั้น ไม่ว่าจะชื่อบุคคลหรือชื่อร้านค้าย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เพราะภาษาสามารถสื่อความหมายความต้องการและอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ของมนุษย์ ดังที่ คณาจารย์สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย (2553 : 20-21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาว่า ภาษามีความสำคัญยิ่งต่อมนุษยชาติ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร สะท้อนความเจริญทางสังคม ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการบันทึกและถ่ายทอดวัฒนธรรมอีกด้วย ดังนั้นการใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อจึงเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด ความต้องการ รวมทั้งแสดงถึงความเจริญของมนุษย์ได้อย่างน่าสนใจ

การใช้ภาษาในการตั้งชื่อ นอกจากมีลักษณะข้างต้นแล้ว ในบางยุคบางสมัยก็ยังสัมพันธ์กับค่านิยมของสังคมด้วย ด้วยเหตุนี้จึงเห็นได้ว่า การตั้งชื่อมีการเปลี่ยนแปลงและมีพัฒนาการ ในสมัยที่ประเทศไทยยังไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ คนไทยก็มักตั้งชื่อด้วยภาษาไทยล้วน ๆ แต่เมื่อมีความสัมพันธ์กับชาวต่างชาติมากขึ้น อิทธิพลหรือผลจากการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมก็จะมีส่วนให้คนในสังคมเกิดค่านิยมใหม่ ๆ ในส่วนของการใช้ภาษาในการตั้งชื่อก็มีพัฒนาการไปในทิศทางเดียวกันคือเริ่มมีการใช้ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ในการตั้งชื่อคน ส่วนการตั้งชื่อร้านค้า ในสมัยแรก ๆ คนไทยที่ทำธุรกิจการค้าค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร การตั้งชื่อร้านค้าจะเป็นภาษาไทยล้วน หรือตั้งด้วยภาษาถิ่น ต่อมาประเทศไทยเปิดรับความสัมพันธ์กับต่างประเทศ มีการทำธุรกิจเปิดร้านค้าจำหน่ายสินค้าต่าง ๆ ทั้งเป็นประเทศพื้นบ้านในแถบเอเชียหรือประเทศทางตะวันตก มีการตั้งชื่อร้านค้าตามภาษาของเจ้าของกิจการที่เป็นพ่อค้าต่างชาติ ชื่อร้านค้าเปลี่ยนแปลง สะท้อนถึงการรับวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในกิจการค้า มีร้านค้าที่ตั้งชื่อเป็นภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น ดังที่ สมฤทธิ บัวระมวล (2548 : 26) กล่าวว่า เมื่อโลกมีการพัฒนาขึ้น การติดต่อสื่อสารก็เพิ่มขึ้น มีการไปมาหากันระหว่างซีกโลกตะวันออกกับตะวันตก ซีกโลกเหนือกับซีกโลกใต้ โดยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่เป็นภาษากลาง หรือมีภาษาที่สองขึ้นมา ซึ่งภาษากลางที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ก็มีอยู่หลายภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน อาหรับ และจีน เป็นต้น

จากการศึกษาพัฒนาการของการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าของในประเทศไทย ทำให้รู้ได้ว่าการเปิดร้านค้าในประเทศไทยช่วงสมัยแรก ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจของชาวต่างชาติมากกว่าของคนไทย และย่านทำธุรกิจแห่งแรก ๆ ในประเทศไทย ได้แก่ ย่านเยาวราชซึ่งยังคงทำธุรกิจสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน การทำธุรกิจในย่านเยาวราชเป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปว่าเจ้าของธุรกิจส่วนใหญ่เป็นคนไทยเชื้อสายจีน ดังที่สุภางค์ จันทวานิช และคณะ (2549 : 93) ได้กล่าวว่า ชุมชนชาวจีนดังเช่นสำเพ็งเยาวราช เป็นหลักแหล่งอาศัยและประกอบธุรกิจจำนวนมาก กลายเป็นศูนย์รวมของกิจกรรมทางเศรษฐกิจแห่งแรก ๆ ของไทย มีแหล่งค้าขายและแหล่งการเงินการธนาคาร สะท้อนถึงเศรษฐกิจของไทยที่ค้าขายกับจีน การตั้งชื่อร้านค้ามีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ใช้ชื่อเป็นภาษาจีนโดยเขียนด้วยตัวอักษรจีน หรือมีทั้งอักษรจีนและอักษรไทยประกอบกัน หรือใช้ตัวอักษรไทยที่ถอดเสียงมาจากภาษาจีน เป็นต้น ดังที่ อุดลย์ รัตนมันเกษม (2551 : 74) ได้กล่าวว่า การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย ทำให้ภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาสำคัญและมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างมาก คำภาษาจีนหลายคำได้กลายเป็นคำไทย และเป็นส่วนหนึ่งของคำในภาษาไทย

การรับอิทธิพลของภาษาจีนและการผสมผสานของภาษาต่างประเทศในทางเศรษฐกิจการค้า ดังกล่าว เป็นประเด็นที่น่าสนใจและน่าศึกษามาก ผู้วิจัยในฐานะนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช ที่เป็นย่านการค้าในยุคแรก ๆ และพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในธุรกิจการค้า จากการตั้งชื่อร้านค้าที่สะท้อนความเป็นมาของการตั้งหลักแหล่งของคนจีน และการรับภาษาต่างประเทศตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมรวมทั้งมีความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับต่างชาติ ซึ่งจะเข้าใจได้อย่างชัดเจนถึงการเปลี่ยนแปลงของการใช้ภาษาเฉพาะกิจในปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช
2. เพื่อวิเคราะห์ความหมายของชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย คือ

1.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาและเหตุผลการค้าตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช

คนจีนเริ่มอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัย โดยประกอบอาชีพรับจ้าง ใช้แรงงาน อาชีพเกษตรกรรม อาชีพประมงและอาชีพค้าขาย ในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงจัดให้มีการค้าขายบริเวณย่านเยาวราช เยาวราชจึงเป็นแหล่งชุมชนที่มีคนไทยเชื้อสายจีนอาศัยมากที่สุดมาจนถึงปัจจุบัน

คนจีนที่อาศัยอยู่แหล่งนี้ได้เปิดร้านค้าต่าง ๆ มากขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการติดต่อซื้อขายและทำธุรกิจจึงได้มีการตั้งชื่อร้านค้าโดยใช้ภาษาจีนเป็นหลัก ต่อมาเมื่อสังคมขยายตัว ธุรกิจต่าง ๆ ก็ขยายตัวตามไปด้วย ธุรกิจย่านเยาวราชจึงไม่ได้มีเฉพาะการค้าขายสินค้าเช่นเดิม แต่ได้ขยายประเภทของธุรกิจ เช่น ภัตตาคาร การท่องเที่ยว โรงแรม โรงภาพยนตร์ เป็นต้น ทำให้ผู้ที่มาติดต่อค้าขายและใช้บริการในย่านเยาวราชมีมากขึ้น ทั้งที่เป็นคนไทยและชาวต่างชาติจากหลายประเทศ ภาษาและรูปแบบที่ใช้ในการตั้งชื่อจึงเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคม

1.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำและการกำหนดความหมายของชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช

เนื่องจากชื่อเป็นสัญลักษณ์ของสรรพสิ่งต่าง ๆ ในโลก การตั้งชื่อคน สัตว์ สิ่งของ จึงเป็นเรื่องสำคัญ ในส่วนของมนุษย์เรานั้นมีความเชื่อว่าชื่อมีความเกี่ยวข้องกับชีวิต การเลือกความหมายของชื่อจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเชื่อว่าชื่อดี ความหมายดีจะทำให้เจ้าของชื่อมีชีวิตและอนาคตไปในทางที่ดีได้ สำหรับการตั้งชื่อในทางธุรกิจ นิยมชื่อที่เป็นสิริมงคล มีความเกี่ยวข้องกับเจ้าของธุรกิจและมีความเชื่อมโยงกับกิจการ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรคือร้านค้าและผู้ประกอบการของร้านค้าจำนวน 102 ร้าน แยกเป็นธุรกิจ 7 ประเภทดังนี้

1.1) ร้านขายทองและเพชร จำนวน 21 ร้าน

1.2) ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 24 ร้าน ได้แก่ ภัตตาคาร ร้านขายอาหารแห้ง ร้านขายเครื่องเทศ และร้านขายเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องปรุงอาหาร

1.3) ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว จำนวน 13 ร้าน ได้แก่ ร้านขายเสื้อผ้า ร้านขายรองเท้า ร้านขายกระเป๋า ร้านขายแว่นตา และร้านตัดผม

1.4) ร้านขายของหลายประเภท จำนวน 7 ร้าน ได้แก่ ร้านขายของฝาก ร้านขายเครื่องลายคราม ร้านสะดวกซื้อ และร้านขาย

1.5) ร้านขายยา จำนวน 9 ร้าน

1.6) ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ จำนวน 21 ร้าน ได้แก่ ร้านขายอุปกรณ์เครื่องจักรกล ร้านขายวัสดุ

1.7) ธุรกิจบริการและสำนักงาน จำนวน 7 ร้าน ได้แก่ โรงแรม โรงรับจำนำ โรงภาพยนตร์ และบริษัทประกันภัย

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากเจ้าของและผู้ประกอบการของร้านค้าแต่ละประเภท เพื่อการสัมภาษณ์ ประเภทละ 1 ใน 3 ของร้านค้าในย่านเยาวราช เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 29 คน ดังนี้

- 2.1) ร้านขายทอง จำนวน 6 คน
- 2.2) ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 7 คน
- 2.3) ร้านขายเครื่องประดับ จำนวน 4 คน
- 2.4) ร้านขายของรวม จำนวน 2 คน
- 2.5) ร้านขายยา จำนวน 3 คน
- 2.6) ร้านขายอุปกรณ์ต่าง ๆ จำนวน 5 คน
- 2.7) ธุรกิจสำนักงาน จำนวน 2 คน

1.4.2 ระยะเวลาที่ใช้เก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2560 ถึงวันที่ 30 ตุลาคม 2560

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและใช้เนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อร้านค้า เป็นภาษาที่ใช้ในย่านเยาวราช ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ รวมทั้งความหมายและความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับชื่อ

1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ

ลักษณะการใช้ภาษา หมายถึง กลวิธีการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำในการตั้งชื่อร้านค้าย่านเยาวราช

ชื่อ หมายถึง คำที่ตั้งขึ้นเพื่อใช้เรียกแทนสถานที่ทำการค้าขายย่านเยาวราช

ร้านค้า หมายถึง สถานที่ทำการค้าขายเฉพาะย่านเยาวราช

ย่านเยาวราช หมายถึง แหล่งชุมชนชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีนบริเวณถนนเยาวราชตั้งแต่สี่แยกถนนเยาวราชกับถนนทรงสวัสดิ์ถึงสี่แยกถนนเยาวราชกับถนนจักรวรรดิ

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร(Documentary Research) และการเก็บข้อมูลภาคสนาม(Field Research) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย
2. รวบรวมชื่อร้านค้าทุกประเภทในย่านเยาวราชจำนวน 102 ชื่อ จำแนกเป็นประเภทร้านค้าได้ 7 ประเภท
3. เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญที่เป็นเจ้าของหรือผู้ประกอบการของร้านค้าในสัดส่วน 1 ต่อ 3 ในแต่ละประเภทร้านค้า เพื่อการสัมภาษณ์ รวมทั้งสิ้น 29 คน
4. สร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ นำมาใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และผู้วิจัยแก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะและให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
5. เก็บข้อมูลภาคสนามชื่อร้านค้า 102 ร้าน และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 29 คน
6. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างการใช้ภาษาและเหตุผลการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช โดยใช้แนวคิดที่เกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า
7. วิเคราะห์ข้อมูลด้านการใช้คำและการกำหนดความหมายของชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช
8. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล
9. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้มีความรู้และความเข้าใจของลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช
2. ทำให้สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาภาษาเชิงวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับต่างชาติผ่านทางการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับการใช้คำ

2.1.1 ลักษณะคำในภาษาไทย

2.1.2 การยืมคำ

2.1.3 ลักษณะความหมายของคำในภาษาไทย

2.1.4 การถอดตัวอักษรไทยเป็นตัวอักษรโรมัน

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ

2.2.1 การตั้งชื่อก่อนสมัยโบราณ

2.2.2 การตั้งชื่อในสมัยปัจจุบัน

2.2.3 ลักษณะภาษาที่ใช้ตั้งชื่อ

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับความหมายชื่อ

2.3.1 หลักเกณฑ์การตั้งชื่อในปัจจุบัน

2.3.2 ประเภทความหมายของชื่อ

2.3.3 ความเชื่อที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ

2.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับย่านเยาวราช

2.4.1 ประวัติศาสตร์ของย่านเยาวราช

2.4.2 การค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในย่านเยาวราช

2.4.3 ภาษาที่ใช้ในย่านเยาวราช

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้า

มีสาระสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับการใช้คำ

คำ หมายถึงเสียงพูดและลายลักษณ์อักษรที่มนุษย์ใช้สื่อสารกัน ทั้งในด้านกิจกรรมและในด้านกิจการอื่น ๆ มีรูปลักษณะต่างกันไป การรู้จักถ้อยคำและเข้าใจความหมายของถ้อยคำจะสามารถเลือกใช้ถ้อยคำมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.1 ลักษณะคำในภาษาไทย

ภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะของตนเอง คำไทยที่ใช้อยู่ปัจจุบันมีทั้งคำที่เป็นคำไทยดั้งเดิม คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ คำศัพท์เฉพาะทางวิชาการ คำที่ใช้เฉพาะในภาษาพูด คำชนิดต่าง ๆ เหล่านี้มีชื่อเรียกตามลักษณะและแบบสร้างของคำ เช่น คำมูล คำประสม

1) คำมูล

สมพร แพ่งพิมพ์พัฒน์ (2555 : 63) ได้อธิบายว่า คำมูล คือคำที่เกิดจากการประสมของโครงสร้างคำและมีความหมาย คำมูลคำหนึ่งมักมีความหมายอย่างหนึ่ง แต่มีอยู่บ้างที่คำคำเดียวรูปลักษณะอย่างเดียวกันมีหลายความหมาย เช่น ดิต มีความหมายว่า ซ่องอยู่ ไปไม่ได้ เกาะอยู่ ทำให้แน่น ฯลฯ หรือคำหลายคำมีรูปลักษณะหลายอย่างแต่มีความหมายอย่างเดียวกัน เช่น สตรี นารี ยุพา กัญญา หมายถึง ผู้หญิง คำพื้นฐานที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง กล่าวคือ เป็นคำที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะอาจเป็นคำไทยดั้งเดิมหรือเป็นคำที่มาจากภาษาอื่นก็ได้ และจะเป็นคำพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้

จรัลวิไล จรุงโรจน์ (2555 : 58) ได้กล่าวว่า คำมูล หมายถึง คำที่มีใช้ดั้งเดิมในภาษาไทย ซึ่งอาจจะเป็นคำไทยได้รับเอามาจากประเทศอื่น ๆ ก็ได้ และคำมูลจะไม่สามารถแยกออกเป็นหน่วยย่อยลงไปได้อีก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ คำมูลพยางค์เดียว เป็นคำมูลที่มีพยางค์เดียวโดด ๆ และมีความหมายในตัวเอง คำมูลหลายพยางค์ คือคำมูลที่มีหลายพยางค์ แต่ถ้าแยกพยางค์เหล่านี้ออกจากกันก็จะไม่มีความหมาย ถ้าบางพยางค์มีความหมายก็จะไม่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับคำเวลาที่รวมพยางค์อยู่เลย ซึ่งคำมูลหลายพยางค์นี้อาจจะเป็นคำไทยแท้หรืออาจเป็นคำที่มาจากภาษาอื่น ๆ

จินดา เสงสมบูรณ์ (2542 : 85-90) ได้กล่าวถึงคำมูลว่า คำมูล เป็นคำที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะอาจเป็นคำไทยดั้งเดิมหรือเป็นคำที่มาจากภาษาอื่นก็ได้ และจะเป็นคำ “พยางค์” เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้ “พยางค์” คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ ซึ่งจะมีความหมายหรือไม่ก็ได้ วิธีนับว่ามีกี่พยางค์นั้นโดยเมื่อเราอ่านออกเสียง 1 ครั้ง ถือว่าเป็น 1 พยางค์ ถ้าออกเสียง 2 ครั้งถือว่าเป็น 2 พยางค์ เช่น สิงโต (สิง-โต) มี 2 พยางค์ จักรวาล (จัก-กระ-วาน) มี 3 พยางค์ มหาวิทยาลัย (มา-หา-วิท-ทะ-ยา-ลัย) มี 6 พยางค์ เป็นต้น

สรุปว่า คำมูลคือคำคำเดียวที่ไม่ได้ประสมกับคำอื่น ซึ่งคำมูลมีความหมายสมบูรณ์ในตัว มีมาแต่เดิมในทุกภาษา อาจมีพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้

2) คำประสม

ดิยุ ศรีนราวัฒน์ และ ชลธิชา บำรุงรักษ์ (2558 : 76) ได้กล่าวว่า คำประสมสร้างจากคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไป เกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ แต่ยังมีเค้าของความหมายเดิม ส่วนมากมักเป็นการประสมคำระหว่างคำไทยกับคำไทยแต่อาจมีคำประสมบางคำที่ประสม ระหว่างคำไทยกับคำภาษาอื่น

จรัลวิไล จรุงญโรจน์ (2555 : 59) ได้กล่าวถึงคำประสมว่า เป็นการสร้างคำโดยนำคำมูลตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปมาเรียงต่อกัน ทำให้เกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่ โดยอาจมีเค้าความหมายเดิมหรือความหมายเปลี่ยนไปก็ได้

จินดา เฮงสมบุรณ์ (2542 : 85-90) ได้กล่าวว่า คำประสม คือคำที่เกิดจากการประกอบคำมูลที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่สองคำขึ้นไป และมีความหมายใหม่ซึ่งใกล้เคียงกับความหมายของคำมูลเดิม หรือมีความหมายเป็นเชิงอุปมาหรือโดยนัย แต่ยังมีเค้าความหมายของคำมูลเดิม เช่น พัดลม เตาไรต์ ไฟฟ้า ตู้เย็น ลูกคิด ตากล้อง ผู้แทน เรือบิน รถราง น้ำอัดลม ฯลฯ การสร้างคำประสม มีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดคำใหม่เพิ่มขึ้น เป็นคำที่มีความหมายเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง มีรูปคำพอที่เข้าใจความหมายกันได้ทั่วไป คำมูล ที่นำมาประสมกันอาจเป็น นาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ และบุพบท

สรุปว่า คำประสมคือ คำที่เอาคำมูลที่มีความหมายต่างกันมากกว่า 2 คำรวมกันเข้าเป็นคำเดียว มีความหมายใหม่ แต่ยังมีเค้าความหมายเดิมอยู่

2.1.2 การยืมคำ

ประเทศไทยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ทำให้คนไทยที่อยู่อาศัยบริเวณชายแดนเดินทางข้ามแดนไปมาหาสู่กันและมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน จึงมีการแลกเปลี่ยนภาษากัน นอกจากนี้ การติดต่อกับชายแดนเปลี่ยนสินค้ากับชนชาติต่าง ๆ เช่น ชาวจีน ชาวโปรตุเกส ฝรั่งเศส อังกฤษ ฮอลันดา ตลอดถึงญี่ปุ่น ทำให้มีถ้อยคำในภาษาของชนชาตินั้น ๆ เข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก

1) คำจีน

กำชัย ทองหล่อ (2554 : 327) ได้กล่าวว่า ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีลักษณะระเบียบคล้ายกับภาษาไทย เมื่อนำคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยซึ่งมีวรรณยุกต์และสระประสมใช้จึงทำให้สามารถออกเสียงวรรณยุกต์และสระตามภาษาจีนได้อย่างง่ายดาย คำภาษาจีนยังมีคำที่บอกเพศในตัว เช่นเดียวกับภาษาไทยอีกด้วย เช่น เฮีย (พี่ชาย) ซ้อ (พี่สะใภ้) เจ๊ (พี่สาว) นอกจากนี้การสะกดคำภาษาจีนในภาษาไทยยังใช้ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตราและมีการใช้ทัณฑฆาตหรือตัวการันต์ด้วย

นวรรตน์ ภักดีคำ (2553 : คำนำ) ได้กล่าวว่า คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยกลายเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันของคนไทยมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน นับตั้งแต่มีการติดต่อกับชาวจีนในสมัยโบราณ ภาษาจีนในภาษาไทยมีที่มาจากภาษาจีนหลายสำเนียง เช่น สำเนียงฮกเกี้ยน แต่ปัจจุบันกว้างตั้ง และจีนแคะ เป็นต้น เนื่องจากชาวจีนเข้ามาติดต่อกับชาวยุโรปมีหลากหลายกลุ่ม ด้วยเหตุนี้ภาษาจีนที่ใช้ในภาษาไทยจึงไม่ใช่สำเนียงภาษาจีนเพียงถิ่นใดถิ่นหนึ่ง เป็นการผสมผสานไปตามแหล่งที่มาของคำนั้น ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับการออกเสียงของภาษาไทยด้วย

จินดา เสงสมบุรณ์ (2543 : 60) ได้กล่าวถึงภาษาไทยที่ยืมมาจากภาษาจีนว่า ภาษาจีนเป็นภาษาของชาติที่มีอารยธรรมมานานตั้งแต่โบราณ คนไทยรับภาษาจีนโดยผ่านการติดต่อค้าขาย การรับสิ่งของจากจีนมาใช้และทางด้านวรรณกรรม วรรณคดี คำไทยที่ยืมมาจากภาษาจีนดังต่อไปนี้

- 1) คำที่มาจากภาษาจีนที่เราใช้ส่วนมากจะเป็นคำที่เป็นชื่อของอาหารการกิน เช่น ก๋วยเตี๋ยว เต้าทึงแป๊ะชะ เป็นต้น
- 2) คำไทยที่รับมาจากภาษาจีนส่วนหนึ่งเป็นคำที่เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ที่เราใช้ที่เรารับมาจากชาวจีน เช่น ตึก เก้าอี้ ฮวงซุ้ย เก่ง เป็นต้น
- 3) คำไทยที่รับมาจากภาษาจีนส่วนหนึ่งเป็นคำที่เกี่ยวกับการค้าและการจัดระบบทางการค้า เช่น กุ๊ย เจ้ง บ่วย เป็นต้น
- 4) คำไทยที่รับมาจากภาษาจีนส่วนมากจะใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ตรีและจัตวา เช่น ตูย เก่ง อุ เป็นต้น

2) คำภาษาอังกฤษ

กำชัย ทองหล่อ (2554 : 329-330) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีอุปสรรควิภัติถิต ปัจจุบัน เช่นเดียวกับภาษาบาลีและสันสกฤต จึงมีวิธีเปลี่ยนรูปคำและทำคำให้เป็นบุรุษ ลิงค์ พจน์ การก และกาลต่าง ๆ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่เจริญแพร่หลายไปทั่วโลก เป็นสื่อสัมพันธ์ในการค้าขายและการเผยแพร่วัฒนธรรมตะวันตกไปยังส่วนต่าง ๆ ของโลก เพราะฉะนั้น ภาษาอังกฤษจึงแทรกซึมเข้าไปภาษาของชาติต่าง ๆ รวมทั้งภาษาไทย

นวรรตน์ ภักดีคำ (2553 : 86) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน มีวิภัติถิตปัจจุบัน เช่นเดียวกับภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาอังกฤษได้รับความนิยมใช้เป็นภาษาเพื่อการสื่อสารมากที่สุด มีประเทศต่าง ๆ ยอมรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษาสากลของชาวโลก คนไทยได้ศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมาเป็นเวลานาน จนภาษาอังกฤษเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตของคนไทยมากขึ้น ทั้งในด้านการพูดและการเขียนสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในปัจจุบันคนไทยศึกษาความรู้และวิทยาการต่าง ๆ จากตำราภาษาอังกฤษและสนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น คำยืมจากภาษาอังกฤษจึงหลั่งไหลเข้ามาในภาษาไทยมากขึ้น ทุกขณะ ทั้งในวงการศึกษ การธุรกิจ การเมือง การบันเทิง เป็นต้น

จินดา เสงสมบุรณ์ (2542 : 63) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่แพร่หลาย สามารถใช้สื่อสารได้ทั่วโลก การที่ไทยติดต่อกับอังกฤษมาช้านานจนสมัยรัชกาลที่ 3 ไทยเริ่มมีการยืมคำจากภาษาอังกฤษมาใช้ในลักษณะการออกเสียงแบบไทย ๆ ตลอดจนเจ้านายและข้าราชการที่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษและมีชนนารีก็เข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในภาษาไทยมากขึ้น รัชกาลที่ 4 ทรงเห็นประโยชน์ของการศึกษาภาษาอังกฤษ

สรุปว่า เนื่องจากประเทศไทยมีการติดต่อกับชาวต่างชาติมากขึ้น จึงทำให้ภาษาไทยมีการยืมคำมาจากภาษาต่างประเทศหลายภาษา เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ คำไทยที่รับมาจากภาษาจีนส่วนมากจะเป็นคำที่เป็นชื่อของอาหารการกิน เครื่องใช้ คำที่เกี่ยวกับการค้า ส่วนคำไทยที่รับมาจากภาษาอังกฤษมีทุกส่วนเช่น วงการศึกษา ธุรกิจ การเมือง การบันเทิง เป็นต้น เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาแพร่หลายทั่วโลก

2.1.3 ลักษณะความหมายของคำในภาษาไทย

คำเป็นสารที่ผู้พูดหรือผู้เขียนเจตนาหรือตั้งใจสื่อไปยังผู้ฟังหรือผู้อ่าน คำทุกคำจึงมีความหมายทั้งสิ้น ซึ่งมีความหมายนัยตรง (โดยตรง) และคำที่มีความหมายโดยนัย (เชิงเปรียบเทียบหรือ นัยประหวัด) ดังมีแนวคิดเกี่ยวกับการแบ่งความหมายของคำ ดังนี้

สมพร แพ่งพิพัฒน์ (2555 : 82-84) ได้กล่าวถึงการแบ่งประเภทความหมายของคำว่า ลักษณะของการแบ่งเรื่องความหมายของคำตามนัย จะแบ่งโดยอรรถ โดยนัย ความหมายโดยอรรถคือ ความหมายของคำที่เข้าใจกันได้ตามความหมายของถ้อยคำที่ปรากฏอยู่เป็นความหมายที่บอกไว้ในพจนานุกรมหรือความหมายที่รับรู้ด้วยอักษรหรือด้วยถ้อยคำตรง ๆ มีความหมายตามเนื้อความ ส่วนความหมายโดยนัย หมายถึงความหมายของถ้อยคำที่มีได้เอ่ยออกมาตรง ๆ แต่จะซ่อนความหมายหรือมีความหมายแฝงอยู่หรือมีความหมายแปลกไปจากเดิม เช่น นกอินทรี ความหมายตรงหมายถึงนกชนิดหนึ่ง แต่ความหมายโดยนัยอาจมีความหมายถึงประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะประเทศสหรัฐอเมริกาใช้นกอินทรีเป็นสัญลักษณ์ของประเทศ เป็นต้น

จรัลวิไล จรุงญโรจน์ (2555 : 195-200) ได้อธิบายว่า คำเป็นสารที่ผู้พูดหรือผู้เขียนเจตนาหรือตั้งใจสื่อไปยังผู้ฟังหรือผู้อ่าน คำทุกคำจึงมีความหมายทั้งสิ้น ซึ่งอาจจะมีมีความหมายนัยตรง (โดยตรง) และคำที่มีความหมายโดยนัย (เชิงเปรียบเทียบหรือนัยประหวัด)

1) คำที่มีความหมายนัยตรง หมายถึง คำที่มีความหมายอันเป็นคุณสมบัติประจำของคำ ไม่เกี่ยวข้องกับผู้พูดเป็นผู้ฟังเป็นใคร คำประเภทนี้บางคนเรียกว่า คำที่มีความหมายประจำรูปหรือคำที่มีความหมายตรงตัว เช่น กิน หมายถึงเคี้ยวแล้วกลืนลงกระเพาะ ดาว หมายถึง สิ่ง queen เป็นดวงมีแสงระยิบระยับในท้องฟ้าเวลามืดนอกจากดวงจันทร์และดวงอาทิตย์

2) คำที่มีความหมายโดยนัย หมายถึง คำที่มีความหมายไม่ตรงตามความหมายโดยตรงหรือความหมายประจำรูป แต่มีความหมายอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ส่งสารมีเจตนาส่งไปยังผู้รับเพื่อตีความหมายเปรียบเทียบเอง เช่น กิน หมายถึงฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือคอร์ปชั่น ดาว หมายถึงความเด่น ความสวยงาม

ฉลวย บุญประเสริฐ (2553 : 135-136) ได้กล่าวว่า คำไทยเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสารกัน คำมีความหมายได้หลายอย่าง อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามการนำไปใช้ในการสื่อสารกัน เมื่อเรียงเข้าประโยคจะมีความหมายเจตนาของผู้ส่งสาร ความหมายของคำแบ่งออกเป็น 2 ประการ

1) คำที่มีความหมายโดยตรง เป็นคำที่ปรากฏในพจนานุกรม อาจมีได้มากกว่า 1 ความหมาย เช่น ชัน หมายถึงภาชนะสำหรับตักน้ำหรือใส่น้ำ มีหลายชนิด หรือทำให้ตั้งหรือให้แน่น ด้วยวิธีหมุนกวดแรงเข้าไป เช่น ชันชะเนาะ ชันเกลียว หรืออาการร้องเป็นเสียงอย่างหนึ่งของไก่ หรือนกบางชนิด เช่น นกเขา หรือหมายถึงหัวเราะ นึกอยากหัวเราะ

2) คำที่มีความหมายโดยนัย เป็นความหมายของคำที่ไม่ปรากฏตามตัวอักษร แต่เมื่อกล่าวแล้วจะทำให้นึกไปถึงอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นความหมายแฝงอยู่ในคำนั้น เช่น หงส์ ความหมายโดยตรงหมายถึง นกจำพวกเป็ด ลำตัวใหญ่ คอยาว ความหมายโดยนัยหมายถึงผู้มีศักดิ์ศรี

สรุปว่า ความหมายของคำมี 2 ประการ คือคำที่มีความหมายโดยตรงและคำที่มีความหมายโดยนัย คำที่มีความหมายโดยตรงหมายถึงคำที่ปรากฏในพจนานุกรมหรือความหมายที่รับรู้ด้วยอักษรหรือด้วยถ้อยคำตรง ๆ คำที่มีความหมายโดยนัยหมายถึง ความหมายของคำหรือข้อความในแง่อื่น ๆ ที่มีใช้ความหมายหลักหรือความหมายที่รู้จักกันโดยทั่วไป

2.1.4 การถอดตัวอักษรไทยเป็นตัวอักษรโรมัน

ภาษากลางที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้มีอยู่หลายภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน ภาษาอาหรับ และภาษาจีน แต่ที่ใช้สื่อสารแพร่หลายกันที่สุดในปัจจุบัน คือ ภาษาอังกฤษ แต่ภาษาอังกฤษไม่มีอักษรเป็นของตัวเอง ซึ่งยืมตัวอักษรโรมันมาใช้ การเทียบพยัญชนะไทยกับอังกฤษในการเขียนชื่อคน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กรทริศ บัวสรวง (2554 : 86-90) ได้กล่าวถึงการเทียบพยัญชนะไทยและสระภาษาไทยกับอังกฤษในการเขียนชื่อคน ที่อยู่ และสถานที่ตามที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนด ดังตารางต่อไปนี้

การเทียบพยัญชนะไทยกับอังกฤษในการเขียนชื่อคนตามที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนด

พยัญชนะไทย	พยัญชนะอังกฤษ	
	ตัวต้น (Initial)	ตัวสะกด (Final)
ก	K	k
ข ค ฃ	Kh	k
ง	Ng	ng
จ ฉ ช ฌ	Ch	t
ญ	Y	n
ด ฎ ฏ (บางคำ)	D	t
ต ฐ	T	t
ถ ฐ ฑ ฒ ฒ	Th	t
น ณ	N	n

พยัญชนะไทย

พยัญชนะอังกฤษ

	<u>ตัวต้น (Initial)</u>	<u>ตัวสะกด (Final)</u>
บ	B	p
ป	P	p
ผ พ ภ	Ph	p
ฝ ฟ	F	p
ม	M	m
ย	Y	-
ร	R	n
ล พ	L	n
ว	W	-
ช ทร ศ ษ ส	S	t
ห ฮ	H	-

หมายเหตุ : ตัวสะกดแม่กต = t, แม่กบ = p, แม่กน = n, แม่กง = ng, แม่กม = m, แม่กก = k

การเทียบสระภาษาไทยกับภาษาอังกฤษในการเขียนชื่อคนตามที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนด

สระภาษาไทย	สระภาษาอังกฤษ
อะ อั อ่า	a
อำ อาม	am
อิ อี้	i
อี อี้ อู อู	U
เอะ เอ็ เอ	E
แอะ แอ	Ae
โอะ โอ เอะ ออ	O
เออะ เออ	Oe
ไอ โอ อัย โอัย อาย	Ai
เอ็ยะ เอ็ย	la
เอ็อะ เอ็อ อัวะ อัว	Ua
เอา อาว	ao
อุย อูย	ui

สระภาษาไทย

โอย ออย

เอย

เอือย อวย

อิว

เอว

แอว

เอี้ยว

ฤ(รี) ฤา(รือ)

ฤ(ริ)

ฤ(เรอ)

ฤ ฤา

สระภาษาอังกฤษ

oi

oei

uai

iu

eo

aeo

ieo

Ru

Ri

Roe

Lu

สมฤทธิ บั้วระมวล (2548 : 28-30) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียงพยัญชนะ และเสียงสระ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางเทียบเสียงพยัญชนะ

พยัญชนะไทย

อักษรโรมัน

	<u>ตัวต้น</u>	<u>ตัวสะกด</u>
ก	k	k
ข ขุ ค คุ ฃ	kh	k
ง	ng	ng
จ ฉ ช ฌ	ch	t
ญ	y	n
ด ฎ ฑ (บางคำ)	d	t
ต ฏ	t	t
ถ ฐ ฑ ฒ ฒ	th	t
น ฌ	n	n
บ	b	p
ป	p	p
ผ พ ภ	ph	p
ฝ ฟ	f	p
ม	m	m

พยัญชนะไทย

อักษรโรมัน

	<u>ตัวต้น</u>	<u>ตัวสะกด</u>
ย	y	-
ร	r	n
ล ฟ	l	n
ว	w	-
ช ทร ศ ษ ส	s	t
ห ฮ	h	-

ตารางเทียบเสียงสระ

สระไทย	อักษรโรมัน
อะ อั อา	a
อำ	am
อิ อี	i
ือ อี	ue
อุ อู	u
เอะ เอ็ เอ	e
แอะ แอ	ae
โอะ อ(-) โอ โอะ ออ	o
เออะ เอ็ เออ	oe
เอ็ยะ เอ็ย	ia
เอ็อะ เอ็อ อัว อัว	ua
ไอ โอ อัย โอัย อาย	ai
เอา อาว	ao
อุย	ui
โอย ออย	oi
เอย	oei
เอ็อย อวย	uai
อิว	iu
เอ็ว เหว	eo
แหว	aeo

สระไทย	อักษรโรมัน
เอียว	ieo
ฤ (เสียงรี) ฤ	ru
ฤ (เสียงริ)	ri
ฤ (เสียง เรอ)	roe
ฤ ฎ	Lu

สรุปได้ว่า ภาษาไทยมีหลักการถอดเสียงภาษาโรมัน ซึ่งเป็นการถอดโดยวิธีถ่ายถอดเสียง เพื่อให้อ่านคำภาษาไทยที่เขียนด้วยอักษรโรมันให้ได้เสียงใกล้เคียง โดยไม่คำนึงถึงการสะกด การันต์ และวรรณยุกต์

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ

การตั้งชื่อเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งของคนในสังคม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเจริญของมนุษย์ การตั้งชื่อของคนไทยมีการเปลี่ยนแปลงและมีพัฒนาการตามพัฒนาการของสังคม สังคมปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากชาติอื่น ๆ และมีการติดต่อสัมพันธ์แลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดความเชื่อด้านการใช้ภาษาในการตั้งชื่อตามไปด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การตั้งชื่อสมัยโบราณ

การตั้งชื่อของมนุษย์มีมาช้านาน ในช่วงแรก ๆ ผู้คนนิยมตั้งชื่อด้วยภาษาพูด และเป็นคำที่เรียกกางจืดจางง่าย แต่เมื่อมีประชากรมากขึ้น ชื่ออาจซ้ำกันจนเกิดความสับสน จึงปรับปรุงเพิ่มจำนวนคำในการตั้งชื่อ และเริ่มใช้คำตามเพศ ดังที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อในสมัยโบราณก่อนสมัยรัชกาลที่ 7 ไว้ดังนี้

1) การตั้งชื่อสมัยโบราณของเมืองไทย

เสฐียรพงษ์ วรรณปก (2555 : คำนำ) ได้กล่าวถึงการตั้งชื่อในสมัยโบราณว่า มีค่านิยมการตั้งชื่อเด็กชายกับเด็กหญิงไม่เหมือนกัน ยึดหลักว่า เด็กชายตั้งอักษรวรรคเดชนำหน้า ให้มียศมีศักดิ์ แต่โดยมากจะเสียชีวิตเร็ว หากแรงชะตาไม่แรงพอ ด้วยเหตุว่าเมื่อใช้อักษรวรรคเดชจะทำให้วรรคอายุเป็นกาลกิณี จึงหันมาตั้งวรรคมูละ เพื่อให้ชะตาชีวิตมั่นคง มีหลักทรัพย์ อีกทั้งทำให้วรรคกาลกิณี กลายเป็นวรรคศรีให้คุณแก่เจ้าชะตา ส่วนเด็กหญิงนิยมวรรคศรี แต่ไม่เสมอไป ชายก็ตั้งได้ หากต้องการลดแรงดื้อในตัวลง ให้เลี้ยงง่ายจะปรับสมดุลชีวิตได้ดีขึ้น ผู้หญิงก็อาจตั้งวรรคเดชได้เช่นกัน หากเห็นว่าเป็นคนอ่อนแอเกินไป จะตกเป็นเหยื่อเขาได้ง่าย อันนี้ต้องผูกดวงชะตาออกมาก่อน จึงทราบว่าจะจุดใดแข็งจุดใดอ่อน ก็ปรับสมดุลชะตาให้ดีที่สุด

ทศพร ศรีคำ กลมเกลียว (2550 : 13) ได้กล่าวถึงการตั้งชื่อในยุคก่อนว่า เมื่อครั้ง พระพุทธเจ้าประสูติจากครรภ์พระมารดามาได้เพียง 5 วัน พระราชบิดาก็จัดพิธีการตั้งชื่อให้อย่างยิ่งใหญ่ โดยเชิญพราหมณ์มารับทานและบริโภคอาหารที่พระราชวังมากมาย ตอนนั้น ในประเทศอินเดียยังนับถือศาสนาพราหมณ์กันเป็นส่วนมาก และในกลุ่มพราหมณ์จำนวนมากมานั้น ได้มีตัวแทนของพราหมณ์หรือพราหมณ์ที่ถือว่าสุดยอด 4 คน เข้าไปทำนายพระลักษณะและขนานพระนามให้เจ้าชายว่า “สิทธัตถะ” และตามวัฒนธรรมอินเดียก็มีระบุไว้ว่า บุคคลต่าง ๆ จะต้องมีการตั้งชื่อให้ครบถ้วนตลอดชีวิตเรียกว่าสังสการ ซึ่งมีอยู่ 12 พิธี การตั้งชื่อก็เป็นพิธี 1 ใน 12 พิธีนั้น และเรียกการตั้งชื่อนี้ว่าพิธีนามกรรม

นันทน์ภูษณ์ ฌัฏฐนาฎาณอรท์ (2550 : 8-9) ยังได้อธิบายถึงประวัติการตั้งชื่อว่าการใช้ชื่อของมนุษย์มีมาช้านานแล้ว สันนิษฐานว่า มีมาตั้งแต่มนุษย์เริ่มใช้ภาษาพูด เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน จึงมีการกำหนดชื่อใช้เรียกแทนตัวบุคคล การใช้ชื่อของคนไทยนับตั้งแต่สมัยสุโขทัยนั้น ชื่อของคนส่วนใหญ่จะมีพยางค์เดียว ยกเว้นพระนามของพระมหากษัตริย์และราชวงศ์ที่มีชื่อยาวหลายพยางค์ ชื่อของชาวบ้านสามัญที่มีพยางค์เดียว จะไม่มีนามสกุล เช่น มี ทอง จิต

ชื่อในสมัยสุโขทัยนิยมให้มีความหมายไปทางปลอดภัย ความเจริญ และเกี่ยวกับความสัมพันธ์เหมือนญาติพี่น้อง เพราะว่าชื่อมีพยางค์เดียวเมื่อไม่มีนามสกุลจึงเกิดเป็นปัญหา ต้องการให้การอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับครอบครัวหรือที่อยู่อาศัยของผู้ที่ถูกกล่าวถึง จึงจะรู้ว่าผู้พูดหมายถึงใคร ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาจนถึงสมัยกรุงธนบุรี การตั้งชื่อมีการใช้ทั้งคำภาษาไทย และภาษาบาลีสันสกฤต และยังคงมีความหมายไปในทางความปลอดภัย ความเจริญ หรือตั้งชื่อเหมือนกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้คำที่มีสองพยางค์ เพราะชื่อพยางค์เดียวนั้น มีชื่อที่ซ้ำกันมากเกินไป หรือทำให้ฟังดูเสียงห้วนไม่ไพเราะ หรือต้องการความหมายที่เป็นมงคลมากขึ้น

ในสมัยนี้มีการใช้ชื่อเล่นเป็นครั้งแรก ในสมัยรัตนโกสินทร์ ในระยะแรก ชื่อส่วนใหญ่ยังคงมีสองพยางค์ มีการหาชื่อที่เป็นเอกลักษณ์มากขึ้น เพื่อไม่ให้ซ้ำกับชื่อของผู้อื่น ความหมายของชื่อมีความหมายหลากหลาย เช่น เกี่ยวกับชัยชนะ หรือแสดงถึงความรอบรู้ในการศึกษา ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 นิยมใช้ชื่อเล่นกันมากขึ้น เพราะว่าพระนามของพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์มีพระนามยาวมาก ไม่สะดวกในการเรียก จึงเรียกชื่อสั้น ๆ จนกลายเป็นชื่อเล่น ในรัชกาลที่ 6 เริ่มมีการใช้นามสกุลเป็นครั้งแรก โดยมีพระราชกำหนดให้มีการตั้งนามสกุล เมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2456

สรุปได้ว่า การตั้งชื่อของคนไทยในสมัยโบราณมีความแตกต่างกันระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิง เด็กชายตั้งอักษรวรรคเดชนาหน้า ส่วนเด็กหญิงนิยมวรรคศรี แต่ไม่เสมอไป การตั้งชื่อในแต่ละช่วงก็มีความแตกต่างกัน ในช่วงแรก ๆ การใช้คำในการตั้งชื่อส่วนใหญ่เป็นคำมีความหมายไม่ลึกซึ้ง จำนวนคำของชื่อไม่มาก นิยมตั้งชื่อด้วยความหมายด้านการเมืองหรือสิ่งแวดล้อม ส่วนการตั้งชื่อของคนจีนนิยมตั้งตามลำดับอาวุโส หรือตามผลลัพธ์ของการบวกตัวเลขจากอายุของบิดาและมารดา

ตั้งตามน้ำหนักเมื่อแรกเกิด ในช่วงหลัง เริ่มมีการใช้หลายพยางค์ตั้งชื่อและเริ่มใช้นามสกุล คำที่ใช้ในชื่อก็มีความแตกต่างตามเพศและชนชั้น

2) การตั้งชื่อสมัยโบราณของเมืองจีน

ลิวฉี เตรียมชาญซูชย (2553 : 141) ได้กล่าวว่า ในสมัยโบราณ ประชาชนที่ไม่ได้มีฐานะหรือตำแหน่งทางสังคม มักไม่พิถีพิถันในการตั้งชื่อเหมือนพวกที่มีการศึกษาหรือพวกสังคมชั้นสูง แนวทางการตั้งชื่อของประชาชนมีอยู่ไม่กี่แนวทาง ดังต่อไปนี้

1) ตั้งตามลำดับอวัยวะ เช่น หรวนเสี้ยวซี (阮小七 (ruǎnxiǎoqī) ลำดับที่ 7) จางซาน (张三 (zhāng sān) ลำดับที่ 3)

2) ตั้งตามผลลัพธ์ของการบวกตัวเลขจากอายุของบิดาและมารดา

3) ตั้งตามน้ำหนักเมื่อแรกเกิด เช่น ซีจิน (七斤 (qī jīn) หนัก 7 ชั่ง) ลิวจิน (六斤 (liù jīn) หนัก 6 ชั่ง)

มอนเทจ คัลเซอร์ (2551 : 74) ได้กล่าวถึงหลักในการตั้งชื่อในสมัยโบราณว่า ชาวจีนสมัยโบราณมีหลักในการตั้งชื่อหลายอย่าง ดังนี้

1) ตั้งชื่อตามลำดับของเด็ก เช่น เด็กเกิดมาคนที่สามก็ตั้งชื่อว่า “เสี้ยวซานจื่อ” เสี้ยว แปลว่า เล็ก ซาน แปลว่า สาม จื่อ แปลว่า ลูกชาย

2) นำอายุรวมของบิดาและมารดามาตั้งชื่อลูก เช่น พ่ออายุ 23 ปี แม่อายุ 22 ปี ดังนั้นจึงตั้งชื่อเล่นของลูกว่า “อู๋จิว” ($5 \times 9 = 45$) อู๋ แปลว่า 5 จิว แปลว่า 9)

3) ตั้งชื่อตามน้ำหนักของเด็ก เช่น เมื่อเด็กแรกเกิดมามีน้ำหนัก 7 ชั่ง (หน่วยวัดน้ำหนักของจีนบ้างเรียก “ชั่ง”) ก็จะเรียกชื่อเด็กว่า “ซีจิน” (ซี แปลว่า 7)

หลี่ เสี่ยวเซียง (2551 : 62-63) ได้กล่าวถึงคำเรียกของชื่อต่าง ๆ ว่า การเรียกชื่อชาวจีนในสมัยโบราณมีหลายแบบ นอกจากชื่อแซ่แล้ว ยังมีชื่อรอง ฉายาอีกหลายอย่างดังต่อไปนี้

1) 字 (zì) เป็นชื่อรอง ในสมัยโบราณ เมื่อเด็กชายอายุ 20 และเด็กหญิงอายุ 15 ก็จะมีอีกชื่ออย่างเช่น “จูเก๋อเสียง” กุนชื่อผู้โต่งตั้งแห่งสามก๊ก เขามีแซ่ว่า “จูเก๋อ” ชื่อ “เสียง” ชื่อรองคือ ช่งหมิง

2) 号 (hào) ชื่อนี้เป็นการตั้งโดยแสดงถึงตัวตนของคนนั้น ๆ หรือสิ่งที่สนใจ ลักษณะรูปร่าง ความสำเร็จ หรือสถานที่อยู่

3) 绰号(chuò hào)/诨名(hùn míng) จะมีพื้นฐานลักษณะหน้าตา

4) 谥号(shì hào) (ชื่อเฮ่า) เป็นชื่อเรียกที่ให้เกียรติแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว ในสมัยก่อนใช้กับจักรพรรดิและข้าราชการระดับสูง ซึ่งจะได้ชื่อเรียกนี้ตามเกียรติประวัติหรือคุณธรรมของบุคคลนั้น จะเป็นการตั้งชื่อเพื่อเป็นการสรรเสริญหรือตำหนิกก็ได้

5) 庙号(miào hào) (เมี้ยนเฮ่า) เป็นพระฉายานาม เมื่อจักรพรรดิสิ้นพระชนม์ จะมีการตั้ง แทนบุชา ณ วัดบรรพบุรุษ และจะมีการสักการะกันจากรุ่นต่อรุ่นของทายาท หากจักรพรรดิองค์นั้นเป็นผู้ก่อตั้งราชวงศ์ จะได้คำเรียกสร้อยท้ายชื่อว่า “ไท่จู” (太祖 tài zǔ) “เกาจู่” (高祖 gāo zǔ) “ซือจู” (世祖 shì zǔ) คำว่า “จู” หมายถึง ต้นตระกูล

6) 年号(nián hào) เป็นรัชศก ชื่อเรียกในการปกครองของจักรพรรดิองค์นั้น ๆ
สรุปได้ว่า การตั้งชื่อของชาวจีนในสมัยโบราณ นิยมตั้งชื่อตามลำดับอายุโส ผลลัพธ์ของการบวกตัวเลขจากอายุของบิดาและมารดา น้ำหนักเมื่อแรกเกิด นอกจากชื่อที่ใช้เรียกแล้ว ยังมีชื่อรอง ฉายาอีกหลายอย่าง

2.2.2 การตั้งชื่อในสมัยปัจจุบัน

ในสมัยนี้สังคมมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น การตั้งชื่อมีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับคนในสมัยนี้ ชื่อไม่ใช่เป็นคำเรียกแทนตัวเช่นสมัยอดีตเท่านั้น ด้วยความเชื่อว่าชื่อมีความเกี่ยวข้องกับชีวิต ในอนาคตทำให้คนในสังคมปัจจุบันมีรสนิยมต่างจากแต่ก่อน การตั้งชื่อของคนก็เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน หลายคนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตั้งชื่อในสมัยปัจจุบัน มีการอธิบายดังนี้

กรหริศ บัวสรวง (2554 : 85) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันมักตั้งชื่อเล่นมาจากภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทย หรือพ่อแม่ชอบอะไรก็เอาสิ่งที่ชอบมาตั้งเป็นชื่อเล่น เช่น โบว์ลิง เบนซ์ นอกจากนี้มีการตั้งชื่อแทนหรือฉายาที่ตั้งให้บุคคลสำคัญหรือมีชื่อเสียง เช่น สื่อมวลชนเรียกนักการเมืองว่า “แม้ว” หรือนามแฝงที่ใช้ในการเขียนหนังสือ หรือใช้ในการแสดง พวกดารานักร้องส่วนมากไม่ใช่ชื่อจริง ก็มีผลต่ออาชีพ ชื่อเสียง ความสำเร็จได้เช่นกัน แต่ไม่มีอิทธิพลเท่ากับชื่อจริง เช่น นามแฝงของนักประพันธ์ “ทมยันตี” ถอดกำลังดาวได้ 56 แนวการเขียน จึงเป็นไปตามลักษณะของดาวพฤหัสบดี ดาวศุกร์ และดาวจันทร์ นับอักษรได้ 7 ตัว นวนิยายที่เขียนมักเกี่ยวกับอำนาจเร้นลับ มีความลึกลับ และดูเหมือนว่าเจ้าของนามนามแฝงนี้อยู่กับจิตวิญญาณอย่างมาก

นอกจากนี้ ยังได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของชื่อ ว่า สังคมในปัจจุบันมีประชากรเป็นจำนวนมาก มีชีวิตความเป็นอยู่สลับซับซ้อน มีการแข่งขันกันทุกรูปแบบ ส่วนในอดีตประชาชนใช้ชีวิตเรียบง่าย ไม่ต้องดิ้นรนต่อสู้มากนัก แม้จะมีชื่อไม่ถูกต้องตามหลักนามศาสตร์ก็ยังพออยู่ได้โดยไม่เดือดร้อน ชื่อจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นสื่อ นำสิ่งที่ดีมาสู่ชีวิตด้วยกระแสพลังของดาว พระเคราะห์ที่ต้องเลือกเพื่อนอย่างจริงจังและต้องรู้วิธีการผสมอักษร วางอักษรของดาวที่มีทั้งศุภเคราะห์ บาดเคราะห์ จนได้ชื่อที่มีความหมายตามหลักภาษาเพื่อให้ส่งผลดียาวไกลไปสู่ออนาคตจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต โดยให้มีผลเสียน้อยที่สุด เพราะทุกคนไม่อาจหลีกเลี่ยงอุปสรรคปัญหาไปได้ตลอดอายุขัย

ทศพร ศรีคำ กลมเกลียว (2550 : 13-23) ได้กล่าวว่า ทุกวันนี้ ชื่อก็เหมือนกับเสื้อผ้าเก่ามากก็เปลี่ยนได้ บางคนเปลี่ยนกระทั่งนามสกุล ดังนั้น เรื่องชื่อและนามสกุลจึงเป็นปัญหามาก

เพราะแม้จะเปลี่ยนได้จริง แต่ก็ต้องเกี่ยวเนื่องด้วยกฎหมายบ้านเมือง และเกี่ยวข้องกับหลายประเด็น เช่น ต้องการได้ชื่อดีเป็นมงคลแก่ตนเอง ต้องคำนึงถึงแรงกระแทกของชื่อกับตัว เพราะถ้าปัจจัยเหล่านี้ไม่สมบูรณ์ก็จะทำให้ผลที่ได้รับจากชื่อไม่ส่งผลเต็มที่หรือส่งผลข้าง

นั้นทณัฐ ภัทธานานนท์ (2550 : 11) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันนี้ การตั้งชื่อจะเน้นความไพเราะมากขึ้น แต่ยังคงต้องการความหมายของชื่อในทางที่ดีเหมือนเดิม จึงมีความเปลี่ยนแปลงในการตั้งชื่อจาก 2 พยางค์ เพิ่มเป็น 3 พยางค์ 4 พยางค์ และ 5 พยางค์ตามลำดับ มีการใช้โหราศาสตร์ประกอบการตั้งชื่อมากขึ้น เช่น ใช้หลักทักษา หลักเลขศาสตร์ พลังดวงดาว กำลังเทวดา หรือหลักการตั้งชื่ออื่น ๆ สำหรับชาวบ้านทั่วไป มักจะมีพ่อแม่เป็นผู้ตั้งชื่อให้ลูก ซึ่งส่วนใหญ่จะมีความรู้ไม่เพียงพอสำหรับการตั้งชื่อ อาจคิดเพียงตั้งชื่อให้ได้ความหมายดีก็พอแล้ว หรืออาจใช้หลักทักษาเป็นศาสตร์เบื้องต้นสำหรับการตั้งชื่อนั้น

สรุปได้ว่าการตั้งชื่อของคนไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อนมาก ด้วยเหตุที่คนปัจจุบันนี้มีความเชื่อว่าชื่อมีอิทธิพลต่อชีวิต จึงให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อกันมาก โดยนิยมตั้งชื่อด้วยการเน้นความหมายที่เป็นมงคลและความไพเราะ และยังมีชื่อที่มีจำนวนพยางค์มากขึ้น ด้วยความเชื่อนี้คนส่วนหนึ่งในปัจจุบัน หากต้องการชื่อที่เป็นมงคลหรือมีความหมายดีก็จะเปลี่ยนชื่อใหม่ ส่วนชื่อเล่นนิยมตั้งด้วยภาษาอื่นมากขึ้น

2.2.3 ลักษณะภาษาที่ใช้ตั้งชื่อ

การตั้งชื่อให้ไพเราะ ต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เพราะภาษาสามารถสื่อความหมาย ความต้องการและอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีพัฒนาการไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม ดังนั้นในแต่ละยุคสมัยจึงมีการเลือกใช้ภาษาแบบใหม่เพื่อตั้งชื่อให้เหมาะสม

สมฤทธิ บัวระมวล (2548 : 26) ได้กล่าวว่า ภาษาไทยก็เหมือนกับภาษาอื่น ๆ บนโลกใบนี้ ต่างก็ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาชาติอื่น ๆ อาจจะโดยลักษณะการติดต่อสื่อสาร หรือมีอาณาบริเวณใกล้เคียงกัน ทำให้ซึมซับไปที่ละนิด ๆ จึงมีการดัดแปลงสร้างคำใหม่ ๆ สร้างความร่ำรวยให้กับภาษาของตน โดยคำบางคำที่นำมาใช้ก็ถือเป็นการดี บางคำก็นำมาใช้อย่างไม่เหมาะสม เมื่อโลกมีการพัฒนาขึ้น การติดต่อสื่อสารก็เพิ่มขึ้น ไปมาหากันระหว่างซีกโลกตะวันออกกับตะวันตก ซีกโลกเหนือกับซีกโลกใต้ โดยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่เป็นภาษากลาง หรือภาษาที่สองขึ้นมา ภาษากลางที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ก็มีอยู่หลายภาษา ถ้าของสหประชาชาติก็มีห้าภาษา คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน อาหรับ และจีน แต่ที่ใช้สื่อสารแพร่หลายกันที่สุดในปัจจุบัน คือ ภาษาอังกฤษ

เชวง จันทร์เขต (2528 : 43) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันนี้เมืองไทยมีชื่อ บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ชื่อสถานที่ประกอบการเชิงการค้า ชื่อประกอบธุรกิจที่นิยมใช้คำภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้ง ๆ ที่บริษัท ห้างร้าน สถานที่ ล้วนอยู่ในเมืองไทย เจ้าของเป็นคนไทย ผลิตในเมืองไทย คนเข้าไปติดต่อเกี่ยวข้องก็ล้วนเป็นคนไทย นอกจากใช้ชื่อเป็นคำภาษาอังกฤษแล้ว แม้อักษรที่เขียนชื่อก็นิยมใช้อักษร

ภาษาอังกฤษด้วย การใช้ชื่อเป็นคำภาษาอังกฤษเช่นนี้เป็นเพราะมีการเลียนแบบโดยเฉพาะเลียนแบบจากชาวอังกฤษที่เข้ามาประกอบกิจการในเมืองไทยในระยะแรก ๆ ต่อมามีการเอาอย่างจากสื่อมวลชนและในที่สุดกลายเป็นความนิยมขึ้น

สรุปได้ว่า ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อไม่ได้ใช้ภาษาไทยภาษาเดียวตลอดเวลา การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศก่อให้เกิดภาษาที่มาจากประเทศอื่นเข้ามาผสมกัน และพัฒนาเป็นคำใหม่ใช้ในประเทศไทย และกลายเป็นแนวโน้มในปัจจุบันนี้ ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อมีหลายภาษา เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ฯลฯ

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับความหมายของชื่อ

เนื่องจากชื่อเป็นสัญลักษณ์ของสรรพสิ่งต่าง ๆ ในโลก การตั้งชื่อคน สัตว์ สิ่งของ จึงเป็นเรื่องสำคัญ ในส่วนของมนุษย์เรานั้นมีความเชื่อว่าชื่อมีความเกี่ยวข้องกับชีวิต การเลือกความหมายของชื่อจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเชื่อว่าชื่อดี ความหมายดีจะทำให้เจ้าของชื่อมีชีวิตและอนาคตไปในทางที่ดีได้ ดังนี้

2.3.1 หลักเกณฑ์การตั้งชื่อในปัจจุบัน

ชื่อของคนในปัจจุบันไม่เพียงแต่เป็นคำเรียกเท่านั้น ที่สำคัญยังเป็นสิ่งช่วยให้ประสบความสำเร็จได้ จึงต้องตั้งให้มีความหมายที่ดีงาม การตั้งชื่อดีมีหลักเกณฑ์หลายอย่าง ดังนี้

กรหริศ บัวสรวง (2554 : 86) ได้กล่าวว่า การตั้งชื่อพรรคการเมือง บริษัท ห้างร้าน สมาคม มูลนิธิไม่แตกต่างกับการตั้งชื่อบุคคล แต่ต้องให้เหมาะสมกับนโยบายหรือประเภทของธุรกิจ และใครเป็นผู้ก่อตั้ง โดยดูจากดวงชะตา การตั้งชื่อต้องมีความหมายที่ดี และสอดคล้องสัมพันธ์กับความมุ่งหมายของผู้ก่อตั้ง เช่น ชื่อพรรคประชาธิปไตย เน้นนโยบายให้ประชาชนเป็นใหญ่ มีอำนาจในการปกครอง พรรคกิจสังคม เน้นให้สังคมมีส่วนร่วม มีแนวนโยบายกระจายรายได้ ชื่อบริษัท เช่น เจริญโภคภัณฑ์ เน้นความเจริญก้าวหน้าในธุรกิจที่เป็นเครื่องอุปโภคบริโภค และแฝงความหมายถึงความร่ำรวยจากธุรกิจไว้ด้วย เป็นต้น

ทศพร ศรีคำ กลมเกลียว (2550 : 30-31) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการตั้งชื่อดีว่า การตั้งชื่อดีมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1) มีความโดดเด่น เมื่อผู้อื่นนึกถึงแล้วจำได้ทันที ไม่ต้องท่องจำหรือไม่อยากจำก็จำได้
- 2) เจ้าของชื่อมีความรู้สึกดี พอใจที่จะใช้ชื่อนั้น และมีความรู้สึกผูกพัน
- 3) มีความหมายสมบูรณ์กับบุคคล ทั้งในแง่ของเพศ คุณสมบัติ อาชีพและดวงชะตา
- 4) มีพลังเสริมชะตาชีวิตไปในทางที่ดี
- 5) ให้ความไพเราะทั้งในด้านอักษรศาสตร์และภาษาศาสตร์
- 6) ให้เป็นนามธรรมแทนตัวไปตลอดชีวิต
- 7) ให้เป็นสิริมงคลแก่ชีวิต

นันทนัฎฐ์ ฌัทธนาญาณธอร์ (2550 : 12) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การตั้งชื่อตัว และชื่อรอง ดังนี้คือ ต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี หรือราชทินนาม ต้องไม่เป็นคำหยาบหรือมีความหมายหยาบคาย ต้องไม่มีเจตนาในทางทุจริต ผู้ได้รับหรือเคยได้รับ พระราชทานบรรดาศักดิ์ โดยมีให้ถูกถอด จะใช้ราชทินนามตามบรรดาศักดิ์เป็นชื่อตัว ชื่อรองก็ได้ ส่วนหลักเกณฑ์การตั้งนามสกุล มีดังนี้ ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับราชทินนาม เว้นแต่ราชทินนามของตน ของบุพการี หรือของผู้สืบสันดาน ไม่ซ้ำกับชื่อสกุลที่ได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์ หรือชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย มีพยัญชนะไม่เกินกว่าสิบพยัญชนะ เว้นแต่กรณีใช้ราชทินนามเป็นนามสกุล

ทศพร ศรีคำ กลมเกลียว (2550 : 151-152) ได้กล่าวถึงหลักการตั้งชื่อร้านค้า ดังนี้

1) ให้เอาวันเกิดของเจ้าของร้านเป็นประมาณ คือ หากเจ้าของร้านเกิดวันอาทิตย์ก็อย่าให้มีอักษรที่เป็นกาลกิณีแก่วันอาทิตย์อันได้แก่ ศ ช ส ห พ อ ฮ จากนั้น หากเป็นผู้ชาย ก็ควรมีอักษรเหล่านี้ คือ จ ฉ ช ซ ฌ ญ หากเป็นผู้หญิง ก็ควรมีอักษรเหล่านี้คือ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ แล้วอย่าขาดอักษรกลุ่มมูละอันเป็นฐานแห่งการค้าขาย คือ ด ต ถ ท ธ น เมื่อได้นัยตามนี้แล้วก็ให้นำอักษรเหล่านี้มาเป็นองค์ประกอบสำหรับการตั้งชื่อร้าน โดยหลักการตั้งชื่อร้านควรขึ้นต้นหรือลงท้ายด้วยอักษรมูละ ดังนั้น คนวันอาทิตย์อาจจะเปิดร้านชื่อธนากรรม ญาณวิทย์

2) ครั้นได้ชื่อตามหลักมหาทักษาเป็นที่ถูกอกถูกใจแล้วก็ให้นำชื่อนั้น ๆ ไปสำหรับความมั่นใจยิ่งขึ้นด้วยการนำไปตรวจกำลังเลขตามหลักของศาสตร์

ชัยมงคล (2541 : 49-50) ได้กล่าวข้อกำหนดในการตั้งชื่อว่า ในสมัยปัจจุบันเมื่อมารดาไปทำคลอดที่โรงพยาบาลผู้ทำคลอดบุตรธิดาของเราจะมีแบบฟอร์มให้กรอกเพื่อใช้นำไปยื่นให้แก่ที่ทำการเขต เพื่อออกใบสูติบัตรซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญในการกำหนดตัวตนและสถานภาพของเด็ก ในการนี้มีความจำเป็นต้องตั้งชื่อเด็ก โดยที่หลักเกณฑ์การตั้งชื่อที่กำหนดไว้ในแบบฟอร์มนั้นมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1) ชื่อควรจะให้รู้ว่าเป็นหญิงหรือชาย
- 2) ต้องตั้งชื่อจริงให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติชื่อบุคคล
- 3) มีความหมาย มีคำแปลในภาษาไทย
- 4) สุภาพ ไม่หยาบคาย
- 5) ชื่อหนึ่งไม่เกิน 5 พยางค์
- 6) ชื่อต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของพระราชินี หรือ

ราชทินนาม

สรุปได้ว่า หลักในการตั้งชื่อคือ นิยมใช้คำที่ประกอบด้วยพยัญชนะที่เป็นมงคล เว้นพยัญชนะกาลกิณี เป็นคำที่ดีและไพเราะ ไม่พ้องกับพระนามของพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ การตั้งชื่อในทางธุรกิจ นิยมชื่อที่เป็นสิริมงคล มีความเกี่ยวข้องกับเจ้าของธุรกิจและมีความเชื่อมโยงกับกิจการ

2.3.2 ประเภทความหมายของชื่อ

คนไทยเชื่อว่าชื่อดีมีความหมาย บางคนนิยมตั้งชื่อด้วยความหมายง่าย ๆ อ่านแล้วประทับใจ จำง่าย บางคนนิยมตั้งแบบมีความหมายลึกซึ้ง อ่านแล้วน่าสนใจ ทุกคนตั้งชื่อตามความต้องการและรสนิยมของตนเอง ความหมายของชื่อมีหลายประเภท โดยหลัก ๆ มีดังนี้

กรหริศ บัวสรวง (2554 : 97-98) ได้กล่าวถึงชื่อที่ดีต้องมีความหมายดังนี้

- 1) ความหมายแสดงถึงการประสบความสำเร็จ
- 2) ความหมายแสดงความก้าวหน้า
- 3) ความหมายแสดงความสุขสบาย
- 4) ความหมายแสดงความมั่นคง
- 5) ความหมายแสดงโชคลาภ

ทศพร ศรีคำ กลมเกลียว (2550 : 19-29) ได้กล่าวถึงความหมายมงคลของชื่อมีดังนี้

- 1) ความหมายแสดงความรุ่งเรือง
- 2) ความหมายแสดงความร่ำรวย
- 3) ความหมายแสดงความมั่นคงยั่งยืน
- 4) ความหมายแสดงอำนาจชัยชนะ

ปรัชญ์ เปรียญธรรม (2550 : 15-17) ได้กล่าวว่า การตั้งชื่อเพื่อเป็นสิริมงคล นิยมตั้งด้วย

- 1) ความหมายแสดงความร่ำรวย
- 2) ความหมายแสดงความเจริญรุ่งเรือง
- 3) ความหมายแสดงความเป็นเลิศ
- 4) ความหมายแสดงควมมีคุณธรรม
- 5) ความหมายแสดงความสุข
- 6) ความหมายแสดงความมั่นคง

สรุปได้ว่า การตั้งชื่อดีสำหรับคนไทยต้องมีความหมายมงคล ความหมายที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อคือ ความหมายแสดงความร่ำรวย ความเจริญรุ่งเรือง ความก้าวหน้า ความมั่นคง ความสุข และควมมีอำนาจ ชัยชนะ เป็นต้น

2.3.3 ความเชื่อที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ

มนุษย์ให้ความสำคัญการตั้งชื่อมาก ไม่ว่าจะเป็นชื่อคน สัตว์ สิ่งของ หรือชื่อธุรกิจร้านค้า ทุกชื่อต้องตั้งตามความเชื่อ ดังความเห็นต่อไปนี้

1) ความเชื่อที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อของคนไทย

กรหริศ บัวสรวง (2554 : 97) ได้กล่าวว่า คนไทยเชื่อว่าชื่อที่ดีจะทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จ มีความก้าวหน้า มีความสุขสบาย มีฐานะที่มั่นคง มีโชคลาภ มีความรักที่สดใส มีสุขภาพที่แข็งแรง มีกำลังกายกำลังใจในการดำเนินชีวิตท่ามกลางการแข่งขัน ความวุ่นวายในสังคมที่ทวีมากขึ้น ไปตามความเจริญของโลกแห่งทุนนิยม ถ้าชื่อร้ายจะทำให้ชีวิตมีอุปสรรค เกิดความหายนะ พบกับความล้มเหลว มีหนี้สิน ความรักไม่สมหวัง ฐานะไม่มั่นคง มีแต่ความทุกข์ความลำบากกาย-ใจ แม้จะรำรวย

นันทน์ภูษิต ฌันทนาญาณอรุห์ (2550 : 4-5) ได้กล่าวถึงความเชื่อเกี่ยวกับชื่อ-นามสกุลว่า ชื่อจริง ชื่อเล่น นามสกุล มีพลังดวงดาว พลังจักรวาล อยู่ที่ตัวอักษรหรือตัวเลขและมีอิทธิพลต่อผู้ใช้ชื่อหรือตัวเลขนั้น ๆ การตั้งชื่อบุคคลโดยทั่วไปนิยมใช้หลักทักษา ส่วนหลักเลขศาสตร์ พลังดวงดาว พลังจักรวาล หรือศาสตร์อื่น ส่วนใหญ่จะใช้ตั้งชื่อในผู้มีตระกูล ชนชั้นสูงหรือตระกูลโหร หมอดู

นอกจากนี้ นันทน์ภูษิต ฌันทนาญาณอรุห์ (2550 : 7) ยังได้กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ในทางโหราศาสตร์ ความเชื่อหลักธรรมในพุทธศาสนา ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อความเป็นไปของชีวิตมนุษย์ ดังนี้

- 1) ฤกษ์เกิด (วัน เดือน ปีเกิด) วงศ์ตระกูลในอดีตชาติ (25%)
- 2) ชื่อ-สกุล (25%) ชื่อเล่น ตัวอักษร มีพลังต่อการดำรงชีวิต
- 3) กรรม พฤติกรรม การกระทำในชาตินี้ (40%)
- 4) สิ่งศักดิ์สิทธิ์ การสวดมนต์ สีมงคล ไม้มงคล อื่น ๆ (10%)

2) ความเชื่อที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อของคนจีน

สิวิณี เตรีียมชาญชัย (2553 : 148-150) ได้กล่าวถึงการตั้งชื่อของคนจีนว่า ชาวจีนชอบใช้หลักหยินและหยางในการแบ่งแยกสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งการตั้งชื่อด้วย เชื่อกันว่า ชื่อที่ดีเป็นสิริมงคลนั้นต้องมีความสมดุลกัน ทั้งหยินและหยาง โดยจะนับตามขีดหรือเส้นในตัวอักษรนั้น ๆ ถ้านับจำนวนได้เป็นเลขคี่ ถือเป็นหยาง และถ้านับจำนวนได้เป็นเลขคู่ ถือเป็นหยิน นอกจากนี้ คนในสมัยโบราณยังเชื่อว่า สรรพสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้มีต้นกำเนิดมาจากธาตุทั้ง 5 อันได้แก่ ธาตุทอง ธาตุไม้ ธาตุน้ำ ธาตุไฟ และธาตุดิน ความสัมพันธ์ของธาตุทั้ง 5 นี้ ส่งผลกระทบต่อเนื่องกัน ดังนั้นการตั้งชื่อโดยยึดหลัก 5 ธาตุต้องเลือกชื่อที่มีความสัมพันธ์กับธาตุทั้ง 5 จึงจะถือว่าเป็นชื่อที่ดีเป็นสิริมงคลแก่ผู้ใช้ชื่อ และในทางตรงกันข้าม หากธาตุทั้ง 5 ไม่สัมพันธ์กันถือว่าเป็นชื่อที่ไม่เป็นมงคล เช่น ชื่อ หลิวเฉิน (刘 森 liú sēn) หลิว (刘 liú) เป็นธาตุทอง เชน (森 sēn) เป็นธาตุไม้ ดูตามหลัก 5 ธาตุ ธาตุทองจะขง

กับธาตุไม้ ถือว่าเป็นชื่อไม่ดี ธาตุทองจะสัมพันธ์กับธาตุน้ำ ดังนั้นถ้าตั้งชื่อที่มีธาตุน้ำมาเกี่ยวข้อง ก็จะเป็นมงคลทั้งนั้น เช่น ไห (海 hǎi) เจียง (江 jiāng) ชาวจีนยังนิยมใช้ 12 นักษัตรในการบันทึกปีเกิดของคน เรียงตามลำดับดังนี้ ชวด ฉลู ขาล เถาะ มะเส็ง มะเมีย มะแม วอก ระกา จอ กุน คนแต่ละคนจะมีปีนักษัตรเป็นของตัวเองตามปีเกิด และจะมีปีนักษัตรที่ถูกโฉลกหรือถูกชะตาของตัวเอง ในทางตรงกันข้ามก็จะมีปีนักษัตรที่เป็นศัตรูหรือชงกับปีเกิดของตนเช่นกัน หนู วัว กระต่าย ม้า แพะ ไก่ สุนัข เป็นสัตว์ที่กินข้าวหรือธัญญาหารเป็นหลัก ดังนั้นการตั้งชื่อให้คนที่เกิดในปีนักษัตรเหล่านี้สามารถใช้อักษรคำว่า หมี่ (米 mǐ ข้าว) หรือไต้ว (豆 dòu ถั่ว) ใส่ไว้ในชื่อ นอกจากนั้น แพะ ม้า วัว กระต่าย ยังจัดว่าเป็นสัตว์กินพืชได้ด้วย ในการตั้งชื่อจึงสามารถใช้อักษรเฉ่าจื่อโถว (艹) ใส่เพิ่มเข้าไปในชื่อได้

สรุปได้ว่า คนจีนมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องการตั้งชื่อว่า ชื่อมีอิทธิพลต่อชีวิต ชื่อที่มีความหมายไม่ดี จะทำให้ชีวิตเกิดความลำบาก มีแต่สิ่งไม่ดีเข้ามาในชีวิต แต่ชื่อที่ดี มีความหมายมงคลจะสามารถนำชีวิตไปสู่ความสำเร็จในทุก ๆ ด้าน ทำให้ชีวิตมีความสุข สำหรับคนจีนนั้น การตั้งชื่อของคนจะเกี่ยวข้องกับความเชื่อหลักหยินกับหยาง หลัก 5 ธาตุ และหลัก 12 นักษัตร

2.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับย่านเยาวราช

นับแต่อดีตถึงปัจจุบันเยาวราชเป็นแหล่งที่มีคนไทยเชื้อสายจีนมาตั้งหลักแหล่งอยู่อาศัยมากที่สุด ดังนั้นชุมชนเยาวราชจึงนับว่าเป็นแหล่งมรดกวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยและเป็นศูนย์กลางการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนสืบต่อกันมาอย่างยาวนาน

ประวัติความเป็นมาของชุมชนย่านเยาวราช มีรายละเอียด ดังนี้

2.4.1 ประวัติศาสตร์ของย่านเยาวราช

กิตติ โล่ห์เพชรรัตน์ (2554 : 85) ได้เขียนว่า ถนนเยาวราชสร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ตามโครงการถนนสำเพ็ง ซึ่งเป็นนโยบายสร้างถนนในท้องที่ที่เจริญแล้ว เพื่อให้ถนนเยาวราชเป็นสถานที่สำหรับส่งเสริมการค้าขาย สำเพ็งเป็นย่านการค้าเก่าแก่ที่เจริญมากแห่งหนึ่ง นอกเหนือจากบริเวณถนนเจริญกรุง ถนนเยาวราชเป็น 1 ใน 18 ถนน ที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ขณะนั้นดำรงพระอิสริยยศพระเจ้าน้อยยาเธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ ในขณะนั้นนอกจากนี้ทรงเสนอให้สร้างถนนอีกหลายสาย สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์กราบบังคมทูลจะสร้างถนน ในปี พ.ศ. 2434 โดยให้ชื่อถนนว่า ถนนยุพราช ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานชื่อใหม่ว่า ถนนเยาวราช ซึ่งแปลว่า พระราชาผู้ทรงพระเยาว์ อันหมายถึงรัชทายาท คือสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร

เจริญ ตันมหาพราน (2553 : 17-18) ได้อธิบายว่า ในปี พ.ศ. 2434 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงมีรับสั่งให้กรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์ เสนาบดีกระทรวง

โยธาธิการดำเนินการตัดถนนชั้นใหม่อีกจำนวน 18 สายหนึ่งในจำนวนนั้นมีถนนเยาวราชที่สร้างแทรก
ลงระหว่างถนนสำเพ็งกับถนนเจริญกรุง โดยเริ่มต้นจากถนนจักรเพชรไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไป
บรรจบกับถนนเจริญกรุง ตรงหน้าวัดสามจีน มีความยาว 1,410 เมตร ความกว้าง 20 เมตร เพื่อให้
รถยนต์ได้สัญจรและเป็นทางเดินทางเท้าของผู้คน การก่อสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ. 2434-2442 รวมเก้าปี
พอมีการตัดถนนความเจริญและการขยายตัวของชุมชนก็เริ่มตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมพระคลัง
ข้างที่ได้มีการสร้างตึกแถวชั้นสองฟากฝั่งถนน เพื่อให้คนจีนเช่าเป็นที่อยู่อาศัยและค้าขาย อาคาร
ส่วนใหญ่เป็นตึกแถวสูงสองถึงสามชั้น เป็นลักษณะอาคารพาณิชย์ ชั้นล่างเป็นที่ประกอบการค้า
ส่วนชั้นบนเป็นที่อยู่อาศัย

พรพรรณ จันทโรนานนท์ (2546 : 17-22) ได้กล่าวว่า เยาวราชในยุคปัจจุบัน
เปลี่ยนแปลงไปมาก มีตึกสูงและอาคารพาณิชย์ข้างถนนสองฝั่ง ถนนแออัดไปด้วยผู้คนไม่มีเวลา
กลางวันและกลางคืน ธุรกิจเจริญรุ่งเรือง แม้ว่าเยาวราชจะเปลี่ยนไปมากเพียงใด ความเป็นเอกลักษณ์
ของศูนย์กลางวัฒนธรรมจีนก็คงอยู่ ซึ่งทำให้เยาวราชเป็นชุมชนที่ดึงดูดนักวิชาการเข้ามาศึกษาวิจัย
เรื่องชาวจีนในทุกสาขา ทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถให้ผู้ชมได้เรียนรู้เรื่องราวของชาวจีน ตั้งแต่
อดีตจนถึงปัจจุบัน

ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ (2545 : 25) ได้แสดงให้เห็นว่าชาวจีนเริ่มอพยพเข้ามาเมืองไทย
ตั้งแต่สมัยสุโขทัย จนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์มีชาวจีนอพยพเพิ่มจำนวนมากขึ้น เมื่อสมัยรัชกาลที่ 4
ย่านชาวจีนซึ่งเคยอาศัยอยู่หนาแน่น เฉพาะสองฝั่งถนนสำเพ็งได้มีการขยายออกมาสองฝั่งถนนเจริญ
กรุงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สร้างถนนชั้นในปี พ.ศ. 2404 ถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงมี
พระบรมราโชบายให้ความสำคัญแก่บทบาทเศรษฐกิจของชาวจีน ทรงโปรดให้ตัดถนนในย่านสำเพ็ง
ชั้นอีกหลายสาย รวมถึงถนนเยาวราช ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2434 ระหว่างถนนเจริญกรุงกับ
ถนนสำเพ็ง ตั้งแต่ป้อมมหาชัย คลองรอบกรุง ไปบรรจบสะพานวัดสามจีน มีการสร้างอาคารพาณิชย์
สองฟากถนน ส่งผลให้ตลาดการค้า และธุรกิจจีนตลอดจนชุมชนที่อยู่อาศัยขยายเข้ามาอยู่
สองฟากถนนเยาวราช

สรุปได้ว่า เยาวราชเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและย่านค้าขายเก่าแก่และมีประวัติศาสตร์
ยาวนาน ทั้งยังเป็นที่อยู่อาศัยของชาวไทยเชื้อสายจีน จึงกล่าวได้ว่าประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต
ตลอดจนการประกอบอาชีพและธุรกิจของชาวไทยเชื้อสายจีนล้วนรวมอยู่ในย่านเยาวราชทั้งสิ้น

2.4.2 การค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในย่านเยาวราช

มาลัยวรรณ จันทร และนิรชา ชินพันธ์ (2554 : ออนไลน์) กล่าวว่าในอดีตถนนเยาวราช
เป็นถนนสายแรกที่มีตึกที่สูงที่สุดในประเทศไทย บนสองฟากของถนนมีภัตตาคารจีนชั้นดี
มีโรงภาพยนตร์เฉลิมบุรีที่ทันสมัยในยุคนั้น มีร้านขายทองคุณภาพดี และยังเป็นแหล่งจำหน่ายอาหารสด
และอาหารแห้ง ในช่วงเทศกาลสำคัญของชาวจีน ถนนสายนี้ก็จะมีการจัดกิจกรรมและการฉลองอย่าง

ยิ่งใหญ่ มีนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศเข้ามาร่วมเฉลิมฉลอง เป็นถนนที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก

กิตติ โล่ห์เพชรรัตน์ (2554 : 92-93) ได้กล่าวว่า ถนนเยาวราชช่วงปี พ.ศ. 2490-2500 เป็นศูนย์กลางธุรกิจ การค้าขายเป็นแหล่งความบันเทิงชั้นนำของไทย มีตึกอาคารสูงสุดถึง 3 แห่งอยู่ที่ถนนสายนี้มีห้างสรรพสินค้าใหญ่โต เป็นแหล่งรวมธนาคาร ห้างร้าน ของกินของใช้ ภัตตาคารชั้นเลิศมากมาย มีร้านทองเช่าซุ่นหลี เป็นร้านแรกที่ขยายจากสำเพ็งมายังเยาวราช ตามมาคือเช่าเฮงหลี ตั้งเงินเฮง ฮั่วเช่าเฮง มีร้านนาฬิกาแห่งแรก เป็นย่านนาฬิกา เช่น เมืองทอง ศรีทองพาณิชย์ มีตลาดเก่า (ที่ปัจจุบันยังคงคึกคักอยู่) กับตลาดเล่งบ่วยเอี้ย ถนนเยาวราชเป็นแหล่งชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีน ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร โดยได้รับการขนานนามว่า “ไชน่าทาวน์” จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเยาวราชหรือไชน่าทาวน์เมืองไทย เป็นไชน่าทาวน์ที่คนจีนอาศัยมากที่สุดในโลก ความพลุกพล่านและเสียงจึงอยู่คู่กับชุมชนชาวจีนแห่งนี้ทั้งในยามกลางวันและค่ำคืน ขณะที่นักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกมองภาพความวุ่นวายเหล่านี้เป็นสีสันและความมีชีวิตชีวา

สุภาภรณ์ จันทวานิช และคณะ (2549 : 93) ได้กล่าวว่า การที่สำเพ็งมีทั้งท่าจอดเรือ โดยสาธารณะระหว่างไทยกับจีน อีกทั้งมีชุมชนชาวจีนตั้งหลักแหล่งอาศัยและประกอบธุรกิจจำนวนมาก ทำให้สำเพ็งเป็นศูนย์รวมกิจกรรมทางเศรษฐกิจแห่งแรก ๆ ของไทย การเป็นศูนย์รวมทางเศรษฐกิจของสำเพ็งเห็นได้จากการที่สำเพ็งเป็นทั้งแหล่งส่งออก-นำเข้า แหล่งค้าขายและแหล่งการเงินการธนาคาร สภาพเศรษฐกิจที่เฟื่องฟูจากการค้ากับจีน ไม่เพียงก่อให้เกิดรายได้อย่างมหาศาลให้กับรัฐเท่านั้น แต่จากสภาพเศรษฐกิจที่เติบโตทำให้พลเมืองมีรายได้สำหรับใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น และหมายถึงการที่มีเงินเพื่อใช้ซื้อความบันเทิงเริงรมย์ด้วย ดังนั้นสำเพ็งจึงมิได้เป็นเพียง “แหล่งรวมเศรษฐกิจ” เท่านั้น แต่ยังมีฐานะเป็น “แหล่งรวมความบันเทิง” ที่สำคัญอีกด้วย อีกทั้งฐานะดังกล่าวของสำเพ็งยังคงความสำคัญมากจนถึงปัจจุบัน

พรพรรณ จันทโรนานนท์ (2546 : 13) กล่าวถึงย่านเยาวราชว่า เป็นย่านที่อยู่อาศัยและทำการค้าขายของชาวไทยเชื้อสายจีน หรือที่เรียกว่า “China Town” เป็นแหล่งสำคัญที่มีบรรยากาศเก่า ๆ ในเวลากลางวันถนนเยาวราชจะเกิดกิจกรรมค้าขาย ทั้งภายในร้านค้าที่อยู่ในตึกแถวและแผงลอยตามทางเท้า ทำให้มีความคึกคักพลุกพล่านอยู่ตลอดเวลา เมื่อตกกลางคืน ถนนเยาวราชเรียกได้ว่าเป็นถนนสายที่มีสีสันมาก ทำให้ผู้คนจดจำภาพของเยาวราช และร้านค้าต่าง ๆ ที่ผลัดเปลี่ยนกลายเป็นร้านแผงลอยเข้ามาแทนที่

ประวิทย์ พันธุ์โรจน์ (2545 : 122-123) ได้กล่าวว่า ถนนสายทองคำหรือถนนเยาวราช คือ สัญลักษณ์แห่งความเป็นไชน่าทาวน์ที่โดดเด่นที่สุดในประเทศไทย ถนนสายนี้มีร้านทองมากถึง 132 ร้าน ชุมมุกกันบนถนนสายสั้น ๆ ซึ่งนับว่าหนาแน่นที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ในอดีตจะมีร้านที่เรียกว่า 4 ผู้ยิ่งใหญ่แห่งวงการ ได้แก่ เช่าเฮงหลี ฮั่วเช่าเฮง ตั้งเงินเฮง และตั้งโต๊ะกง เสน่ห์ของ

ทองรูปพรรณในเยาวราชนี่ก็คือ การผลิตทองรูปพรรณด้วยมือซึ่งเป็นศาสตร์และศิลป์ที่สืบทอดกันมา นับร้อยปี ด้วยเหตุนี้ ผู้คนจึงแวะเวียนมาซื้อทองกันอย่างไม่ขาดสาย เพราะความเชื่อถือในคุณภาพ ส่วนร้านค้าเพชรพลอยจะอยู่บริเวณถนนจักรวรรดิ จุดเด่นของย่านค้าทองคำเยาวราช คือจะมีอาคารที่สูงเฉลี่ย 5-7 ชั้น มากกว่าย่านอื่น ๆ ที่อยู่ใต้อาคาร และมีป้ายโฆษณาเป็นจำนวนมาก ในเวลากลางคืน บริเวณทางเท้าจะเปลี่ยนเป็นที่ตั้งร้านอาหาร ซึ่งมีมากมายหลายชนิด และเป็นที่ขึ้นชื่อมาก โดยเริ่มจาก สี่แยกถนนทรงสวัสดิ์จนถึงสี่แยกราชวงศ์ นอกจากร้านค้าทอง ร้านค้าเพชรพลอย แล้วถนนเยาวราชยังมีร้านหมูแผ่นหมูหยองหลายร้าน ส่วนใหญ่จะเป็นร้านเก่าแก่ที่ทำสืบทอดกิจการมา 2-3 รุ่น เป็นของฝากที่ชาวจีนต่างแดนที่มาเยือนเมืองไทยมักจะนิยมซื้อกัน เพราะรสชาติถูกปากและราคาไม่แพง นอกจากนี้ ยังได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นไก่หยอง หมูหยองแห้ง ซึ่งเป็นที่นิยมไม่แพ้กัน

นอกจากนี้ ประวิทย์ พันธุ์โรจน์ (2545 : 91) ยังได้อธิบายกิจกรรมทางเศรษฐกิจของเยาวราชว่า กิจกรรมทางเศรษฐกิจของไชน่าทาวน์ คือ การมีย่านการค้าที่เด่นชัดและได้ดำเนินกิจการสืบทอดยาวนาน บางย่านไม่มีชื่อเรียกเฉพาะ จึงเรียกตามลักษณะของสินค้าและบริการ เช่น ย่านค้าเครื่องเหล็ก ย่านโรงพิมพ์ ส่วนบางย่านมีชื่อเรียกกันมานานแล้ว แต่เป็นชื่อที่ไม่เกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการ เช่น ย่านเยาวราช ย่านราชวงศ์ การเรียกชื่อย่านต่าง ๆ นี้ จะแตกต่างจากการเรียกชื่อย่านในเขตเกาะรัตนโกสินทร์ชั้นในและฝั่งธนบุรี ซึ่งการเรียกชื่อย่านในลักษณะนี้ ทำให้สามารถเข้าใจถึงกิจกรรมของย่านนั้น ๆ ในอดีตได้เป็นอย่างดี ลักษณะความเป็นย่านในถิ่นไชน่าทาวน์ ที่นอกจากจะมีความหลากหลายในแต่ละพื้นที่แล้ว ยังมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมในแต่ละช่วงเวลาด้วย ซึ่งลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์นี้ จะเกิดขึ้นกับพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างเข้มข้นจริง ๆ เท่านั้น

สรุปได้ว่า เยาวราช เป็นแหล่งที่มีคนจีนและคนไทยเชื้อสายจีนเป็นจำนวนมาก เป็นย่านธุรกิจการค้าที่สำคัญในประเทศไทย มีร้านทอง ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านค้าต่าง ๆ ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มาเที่ยวชมทุกวัน

2.4.3 ภาษาจีนในย่านเยาวราช

อดุลย์ รัตนมั่นเกษม (2551 : 224-225) ได้กล่าวว่า ในกระบวนการแลกเปลี่ยนของสองวัฒนธรรม ภาษาเป็นส่วนพื้นฐานที่สุด และสิ่งจำเป็นที่สุดเพื่อให้สื่อสารได้เข้าใจ เพราะชาวแต่จีวเหล่านี้จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ในเยาวราชให้เร็วที่สุด และอุปสรรคอย่างแรกสุดในการติดต่อกับคนพื้นเมืองเดิมคือ เรื่องภาษา พวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาท้องถิ่น เพื่อจะได้สื่อสารกับชาวไทยได้ ในขณะที่ชาวไทยที่มีการติดต่อไปมาหาสู่กับพวกอพยพแต่จีวก็จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาแต่จีวเหมือนกัน และในสมัยนั้น สื่อการเรียนการสอนภาษายังไม่ทันสมัยเหมือนสมัยนี้ การเรียนรู้ภาษาของกันและกันจึงเป็นไปอย่างยากลำบากยิ่งและใช้เวลายาวนานทีเดียว แต่ก็ก่อให้เกิดการซึมซับของสองภาษา ก่อเกิดเป็นคำใหม่ของแต่ละภาษา จนบางท่านตั้งให้ว่าเป็นคำจีนสยามหรือคำสยามจีน และยังมีคำจีนกลายเป็นคำในภาษาไทย หรือคำภาษาไทยกลายเป็นคำจีนในเยาวราชนั้นไป

อดุลย์ รัตนมันเกษม (2551 : 204) ได้กล่าวถึงภาษาแต้จิ๋วว่า คนจีนแต้จิ๋วอพยพเข้ามาไทยกันและตั้งที่พักอาศัยในเขาวราชเป็นเวลานานแล้ว การที่คนแต้จิ๋วจำนวนมากอาศัยอยู่ร่วมกับคนไทยเป็นเวลานาน และมีส่วนอย่างสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยให้เจริญรุ่งเรือง ซึ่งไม่เพียงทำให้ภาษาจีนแต้จิ๋วของคนแต้จิ๋วกลายเป็นภาษาสำคัญในเขาวราชเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลต่อภาษาไทยเป็นอย่างมากด้วย คำจีนแต้จิ๋วจำนวนหนึ่งได้กลายเป็นคำไทย และได้เป็นส่วนหนึ่งในภาษาไทยไป ซึ่งไม่เพียงแต่ภาษาไทยเก็บรับเอาคำในภาษาจีนแต้จิ๋วไปเท่านั้น แต่ภาษาจีนแต้จิ๋วในไทยเองก็ค่อย ๆ ก่อตัวกลายเป็นภาษาจีนแต้จิ๋วในแบบไทย ๆ ไป อันเนื่องมาจากห่างไกลจากดินแดนบ้านเกิดและต้องปรับเปลี่ยนให้อยู่รอดได้ในสภาพแวดล้อมใหม่ของเมืองไทย

แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย (2550 : 184) ได้กล่าวว่า คนจีนที่รับจ้างลากรถนี้ มักเป็นจีนที่เข้ามาถึงกรุงเทพฯ ใหม่ ๆ อย่างที่เรียก “ซินตั้ง” จึงยังไม่คุ้นกับคำไทย ต้องพูดจาสื่อสารกันด้วยคำจีนจึงจะเข้าใจ ดังนั้นคนไทยที่สมัครใจจะใช้บริการรถลากหรือรถเจ๊ก จึงต้องจดจำคำจีนที่เรียกสถานที่เป้าหมาย เพราะถ้าพูดคำไทยคนลากอาจจะพาไปไหนต่อไหนอันไม่พึงประสงค์ แม้คำว่ารถเจ๊กก็ต้องพูดว่า “จิวเซีย” (รถลาก) ส่วนสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นคำไทยก็ต้องแปลงเป็นคำจีนไปหมด บางคำฟังแล้วได้เค้าเงื่อนเป็นประวัติศาสตร์สังคมไทยที่น่าสนใจ

สรุปได้ว่า ภาษาจีนแต้จิ๋วในย่านเขาวราชกับภาษาไทยได้รับอิทธิพลกันและกัน เนื่องจากชาวจีนเข้ามาเมืองไทยตั้งที่พักอาศัยและทำการค้าขายกับทั้งชาวจีนและชาวไทย จึงต้องเรียนภาษาไทยเพื่อสามารถสื่อสารกับชาวไทยในท้องถิ่น ส่วนชาวไทยก็ได้ใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วสื่อสารกับผู้ประกอบการค้าชาวจีน เมื่อเวลาผ่านไปยาวนาน สองภาษาจึงค่อย ๆ ปรับแปลงกันเป็นคำใหม่ในแต่ละภาษา

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ ดังนี้

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ

พรรณศิริ แจ่มอรุณ วุฒิพงษ์ ทองก้อนและกชพร ขวัญทอง (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง การตั้งชื่อคลองและชื่อบ้านในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาของชื่อคลองและหมู่บ้านริมคลองในอดีตของอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งบทบาทและความสำคัญของคลองและหมู่บ้านริมคลองที่เปลี่ยนแปลงจากอดีตสู่ปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า ชื่อคลองและชื่อบ้านริมคลองในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่ตั้งชื่อตามสภาพแวดล้อมและทรัพยากรทางธรรมชาติ ตั้งชื่อตามบุคคลและตามความเชื่อของคนในท้องถิ่น คลองในอดีตเป็นแหล่งทำกิน เช่น ทำประมง เลี้ยงสัตว์น้ำ และอาศัยเป็นเส้นทางคมนาคมไปมาหาสู่กันระหว่างหมู่บ้าน ส่งผลถึงการอพยพเข้ามาของคนใน

พื้นที่ต่าง ๆ ในอำเภอบางพลีจนเกิดเป็นหมู่บ้านภายใต้วิถีชีวิตแบบสังคมชานา ปัจจุบันเมื่ออำเภอบางพลีพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรม มีลักษณะของเมืองกึ่งชนบท บางพื้นที่คลองหลายสายไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ เพราะคนส่วนใหญ่สัญจรทางบกแล้วทำให้คนไม่ให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับคลองจนอาจกลายเป็นพื้นที่รับน้ำเสียและอาจตื้นเขินไป ดังนั้นแนวโน้มที่มาของชื่อคลอง ในอนาคตอาจจะไม่มีใครทราบที่มา อย่างไรก็ตาม หากจะพลิกฟื้นคลองให้กลับคืน ต้องอาศัยภาครัฐสนับสนุน ชี้นำและประสานไปยังภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญคือความร่วมมือจากผู้ที่อยู่อาศัยริมคลอง ในการรณรงค์รื้อฟื้นประวัติศาสตร์พร้อมกับการสร้างสุขภาวะแวดล้อมของคลองและบริเวณโดยรอบให้ดีและยั่งยืน

นารีรัตน์ เลิศชัยวรกุล (2548) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อหมู่บ้านในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการสร้างคำของชื่อหมู่บ้านทั้ง 4 ภาคของประเทศไทย ได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่าการตั้งชื่อหมู่บ้านในประเทศไทยมีวิธีการสร้างคำ 3 วิธี ได้แก่ 1) การตั้งชื่อหมู่บ้านแบบคำโดด ประเภทของคำโดดที่ปรากฏ ได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์ 2) การตั้งชื่อหมู่บ้านแบบการรวมหน่วยคำ จำแนกได้ 2 ประเภท คือ การผสมคำ และการผสมคำ ในการผสมคำมี 2 ประเภท คือ การประสมคำ และการซ้อนคำ และ 3) การตั้งชื่อหมู่บ้านเป็นการยืมคำจากภาษาต่างประเทศ จากการศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อหมู่บ้านทั้ง 4 ภาค พบว่าการตั้งชื่อหมู่บ้านในภาคกลางมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การตั้งชื่อหมู่บ้านแบบคำโดดและการรวมหน่วยคำ ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคเหนือ พบการตั้งชื่อหมู่บ้าน 3 ลักษณะ ได้แก่ การตั้งชื่อหมู่บ้านแบบคำโดด การรวมหน่วยคำ และการตั้งชื่อแบบการยืมคำจากภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ ในการตั้งชื่อหมู่บ้านในภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ พบชื่อหมู่บ้านแบบการรวมหน่วยคำมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ การใช้คำโดด และการยืมคำจากภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ ส่วนภาคใต้ พบการตั้งชื่อหมู่บ้านแบบการรวมหน่วยคำมากที่สุด รองลงมาคือ การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ และการใช้คำโดด ตามลำดับ

สุทธาสินี ไชยกาล (2545) ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเล่นของคนไทยที่มาจากต่างกลุ่มชาติพันธุ์ในอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการตั้งชื่อเล่นของชาวไทยมอญ ชาวไทยภาคกลาง ชาวไทยอีสาน และชาวไทยโส้ในอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร และเปรียบเทียบที่มาของการตั้งชื่อเล่น จำนวนพยางค์ของชื่อเล่น ภาษาที่นำมาตั้งชื่อเล่น ความหมายของชื่อเล่น และภาพสะท้อนทางสังคมในด้านความเชื่อและค่านิยม โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป กลุ่มชาติพันธุ์ 4 กลุ่ม ๆ ละ 50 คน เป็นชาย 25 คน เป็นหญิง 25 คน รวม 200 คน ผลการวิจัยพบว่า ที่มาของชื่อเล่นของคนไทยแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ แบ่งออกเป็น 8 ประเภท คือ ชื่อเล่นที่ตั้งตามลักษณะทางกายภาพของลูก หรือกิริยาอาการที่ลูกชอบทำ ตั้งชื่อเล่นให้เสียง

พยัญชนะต้นพยัญชนะเหมือนกัน หรือสัมผัสกันทั้งครอบครัว ตั้งชื่อเล่นตามสภาพเหตุการณ์ตอนที่แม่ตั้งครรภ์ ตั้งชื่อเล่นตามลำดับที่ของครอบครัว ตั้งชื่อเล่นตามลักษณะเหตุการณ์ อาหาร สิ่งของหรือคนที่พ่อแม่ชอบ ตั้งชื่อเล่นตามเหตุการณ์สำคัญตอนเกิด ตั้งชื่อเล่นตามความหวังของพ่อแม่ที่อยากให้ลูกมีลักษณะนั้น ๆ และตั้งชื่อเล่นให้เป็นสิริมงคล ที่มาของชื่อเล่นที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ชื่อเล่นที่ตั้งมาจากลักษณะทางกายภาพของลูก หรือกิริยาอาการที่ลูกชอบทำ สำหรับชื่อเล่นที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุดคือ ชื่อที่ตั้งให้เป็นสิริมงคล จำนวนพยางค์ที่นำมาตั้งชื่อเล่นที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ชื่อเล่นที่มี 1 พยางค์ ส่วนชื่อเล่นที่มี 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ได้รับความนิยมน้อยที่สุด ที่มาของภาษาที่นำมาตั้งชื่อเล่นมีที่มาจาก 5 ภาษา คือ ภาษาไทย ส่วนภาษาเขมรได้รับความนิยมน้อยที่สุด ความหมายของชื่อเล่นจำแนกได้ 13 ประเภท ความหมายที่ได้รับความนิยมนำมาตั้งชื่อเล่นมากที่สุดคือ ความหมายเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของลูก ส่วนชื่อเล่นที่มีความหมายเกี่ยวกับสถานที่ธรรมชาติและ ความหมายที่เกี่ยวกับอาชีพได้รับความนิยมน้อยที่สุด ผลจากการศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาของคนไทยในแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์กับสังคมและวัฒนธรรมไทย สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาความเชื่อและนิยมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่อไป

วารางคณา สว่างตระกูล (2540) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจีนของคนไทยในกรุงเทพมหานคร ในเรื่องจำนวนพยางค์ การสร้างคำ ที่มาของภาษา และความหมายตามตัวแปรเพศและอายุ ผลการวิจัยพบว่า ในเรื่องจำนวนพยางค์ ชื่อของเพศชายมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มอายุมากมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของกลุ่มอายุน้อยในเพศเดียวกัน ในเรื่องการสร้างคำ ชื่อของเพศชายมีการสร้างคำที่ซับซ้อนน้อยกว่าชื่อของเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มอายุมากมีการสร้างคำที่ซับซ้อนน้อยกว่าชื่อของกลุ่มอายุน้อยในเพศเดียวกัน ทางด้านที่มาของภาษา ผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มอายุมาก ชื่อของทั้งเพศชายและเพศหญิงมีที่มาของภาษาที่เป็นภาษาไทยมากที่สุด ส่วนในกลุ่มอายุน้อย ชื่อของทั้งสองเพศมีที่มาของภาษาที่เป็นภาษาบาลี-สันสกฤตมากที่สุด สำหรับเรื่องความหมาย ชื่อของเพศชายมีความหมายที่แตกต่างจากชื่อของเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน กล่าวคือ ชื่อของเพศชายมีความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญมากที่สุด ในขณะที่ชื่อของเพศหญิงมีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์มากที่สุด

ไศลรัตน์ อิศระเสนีย์ (2540) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวกับภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริง มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะน้ำเสียง และความหมายที่ใช้ในการตั้งชื่อจริงว่าสามารถแสดงความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ระหว่างรุ่นบิดามารดากับบุตร และระหว่างรุ่นบุตรกับบุตรหรือไม่ อย่างไร ผลการวิจัยพบว่า ชื่อจริงของบิดามารดากับบุตร และบุตรกับบุตรมีความสัมพันธ์ในเรื่องเสียงมากกว่าความหมาย และชื่อจริงของบุตรกับบุตรแสดงความสัมพันธ์

สูงกว่าบิดามารดากับบุตรทั้งในเรื่องเสียงและความหมาย นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริงจะแตกต่างกันไปตามเพศอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ชื่อจริงของบิดากับบุตรชายมีความสัมพันธ์มากกว่าบิดากับบุตรหญิง และชื่อจริงของมารดากับบุตรหญิงมีความสัมพันธ์มากกว่ามารดากับบุตรชาย ชื่อจริงของบิดามารดากับบุตรมีความสัมพันธ์ประเภทเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกันมากที่สุด ทั้งในภาพรวมและในรายละเอียด ส่วนบุตรกับบุตรมีความสัมพันธ์แบบพยางค์เดียวกันมากที่สุด ในด้านความหมาย ผลการวิเคราะห์พบว่า ชื่อจริงของบิดามารดากับบุตรมีความสัมพันธ์ประเภท ความงามมากที่สุด ส่วนบุตรกับบุตรแสดงความสัมพันธ์ประเภทความเจริญ ความเชื่อมากที่สุด นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า รูปแบบทางความหมายจะแตกต่างกันไปตามเพศอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ชื่อจริงของบิดากับบุตรชายมีความหมายประเภทอำนาจ ชัยชนะ มากที่สุด ชื่อของมารดากับบุตรหญิงพบความหมายประเภทความงามมากที่สุด

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ สรุปได้ว่า การตั้งชื่อคนหรือสิ่งของมักมีที่มา ที่มีความเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม เหตุการณ์ รวมทั้งความเชื่อและค่านิยมของผู้ที่ตั้งชื่อ คือส่วนใหญ่มีความหมายและเป็นความหมายที่ดี และชื่อบอกข้อมูลเกี่ยวข้องกับเจ้าของชื่อ เช่น เพศ ความเชื่อ กิริยาอาการที่ชอบทำ เป็นต้น

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้า

นควัฒน์ สาเร (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี : ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อร้านค้ากับวิถีชีวิตในชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี สามารถสะท้อนความคิดทั้งในเชิงพาณิชย์และวัฒนธรรมของชุมชน ได้แก่ ประเภทธุรกิจ ทำเลที่ตั้งในท้องถิ่น เจ้าของหรือผู้ดำเนินการ บุคลิกการบริการ และความเป็นสิริมงคล ผลการวิจัยพบว่า การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานีมีทั้งการใช้ภาษาเดียวและหลายภาษา ภาษาที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อร้านค้ามากที่สุด คือ ภาษาไทย ส่วนภาษาอื่น ๆ มีจำนวนน้อย แนวโน้มของการตั้งชื่อในช่วง พ.ศ. 2540 ถึง 2549 มีการนำภาษาอังกฤษมาใช้มากขึ้น โครงสร้างของชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี พบว่าสามารถแบ่งวงความหมายของชื่อร้านค้าออกเป็น โครงสร้างวงความหมายเดียวและโครงสร้างสองวงความหมาย ชื่อร้านค้าที่มีโครงสร้างวงความหมายเดียว ได้แก่ กิจการ ความเป็นมงคล ชื่อคน บุคลิกการบริการ และทำเลที่ตั้ง ตามลำดับ ส่วนชื่อร้านค้าที่มีโครงสร้างสองวงความหมาย ได้แก่ ชื่อคนกับกิจการ ทำเลที่ตั้งกับกิจการ ชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานีสามารถสะท้อนความคิดในเชิงพาณิชย์ได้ด้วย คำที่บ่งบอกกิจการ คำที่บ่งบอกชื่อคนกับกิจการ และคำที่บ่งบอกทำเลที่ตั้งกิจการ ชื่อร้านค้าส่วนใหญ่ในจังหวัดปัตตานีสามารถสะท้อนวิถีชีวิตชุมชนได้ว่าเป็นสังคมผสมผสาน มีผู้คนหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่ร่วมกัน สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของคนในปัจจุบันที่ต่างจากอดีต สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นมงคลในการตั้งชื่อร้านค้าและสะท้อนความนิยมในการใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านค้าของคนในสังคม

จันทร์กมล สถิรวณิช (2547) ศึกษาวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบการตั้งชื่อธุรกิจการค้า สองช่วงเวลาในอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อธุรกิจการค้าสองช่วงเวลาในอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า วิธีการนำคำมาใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า และแนวโน้มในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า ผลการวิจัยพบว่า ช่วงเวลาที่ 1 มีชื่อธุรกิจการค้าจำนวน 88 ชื่อ ในด้านที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า พบว่า มีการใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศภาษาเดียวมากที่สุด คือ ร้อยละ 44.32 รองลงมาใช้ภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศร้อยละ 29.54 และใช้ภาษาไทยภาษาเดียวน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 1.14 ด้านวิธีการนำคำมาใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าปรากฏว่า นำคำประสมมาใช้ในการตั้งชื่อ ร้อยละ 82.95 และคำเดียวร้อยละ 17.05 ส่วนด้านแนวโน้มในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าปรากฏว่า ธุรกิจการค้าที่ใช้ชื่อบุคคลหรือประกอบด้วยชื่อบุคคลมากที่สุด ร้อยละ 44.58 รองลงมาประกอบด้วยคำหรือที่ใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการค้าหรืออาชีพ ร้อยละ 25.30 และธุรกิจการค้าที่ใช้คำบอกถึงปีที่ก่อตั้งน้อยที่สุด ร้อยละ 2.41 ช่วงเวลาที่ 2 ชื่อธุรกิจการค้า จำนวน 362 ชื่อ ในด้านที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า มีการใช้คำที่มีที่มาจากภาษาต่างประเทศภาษาเดียวมากที่สุด คือ ร้อยละ 40.61 รองลงมาเป็นการใช้ภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 33.98 และใช้ภาษาไทยภาษาเดียวน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 3.04 ด้านวิธีการนำคำมาใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าปรากฏว่า นำคำประสมมาใช้ในการตั้งชื่อ ร้อยละ 95.30 แล้วใช้คำเดียว ร้อยละ 4.70 ส่วนด้านแนวโน้มในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าปรากฏว่า ธุรกิจการค้าที่ใช้ชื่อบุคคล หรือประกอบด้วยชื่อบุคคลมีมากที่สุดคือ ร้อยละ 36.19 รองลงมาประกอบด้วยคำหรือที่ใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการค้า หรืออาชีพ ร้อยละ 25.41 และประกอบด้วยคำที่ไม่สามารถสืบค้นที่มาของคำได้ คิดเป็นร้อยละ 0.28

รติการ์ณ สุขเกษม (2544) ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า ภายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในด้านที่มาของคำลักษณะการใช้ภาษารวมทั้งความหมายในด้านที่มาและประเภทของชื่อธุรกิจการค้า ผลการวิจัยพบว่า ที่มาของคำในตั้งชื่อธุรกิจการค้ามีที่มาจากภาษาต่างประเทศมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ภาษาไทยปนภาษาต่างประเทศ และภาษาไทยมีจำนวนน้อยที่สุด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการนำเอาอักษรย่อและอักษรมาประกอบกับภาษาต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าอีกด้วย สำหรับลักษณะของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อปรากฏว่า ชื่อธุรกิจการค้ามีลักษณะของคำที่ใช้ในการตั้งชื่ออยู่ 7 ประเภท ได้แก่ คำเดี่ยว คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ การสร้างคำแบบต่างประเทศ การใช้อักษรย่อ และตัวเลข ซึ่งปรากฏว่ามีการใช้คำประสมในการตั้งชื่อธุรกิจการค้ามากที่สุด รองลงมาคือ การสร้างคำแบบต่างประเทศและคำซ้อนมีจำนวนน้อยที่สุด ด้านความหมายของชื่อธุรกิจการค้าปรากฏว่า

ความหมายของชื่อธุรกิจการค้าที่มาจากชื่อบุคคลมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ชื่อธุรกิจการค้าที่มาจากสถานที่ และชื่อธุรกิจการค้าที่มาจากชื่อบุคคลร่วมกับชื่อสถานที่ที่มีจำนวนน้อยที่สุด ส่วนประเภทของความหมายนั้นเจ้าของธุรกิจการค้าตั้งชื่อธุรกิจการค้าที่บอกถึงลักษณะของธุรกิจการค้ามีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ความหมายที่แสดงความเจริญรุ่งเรือง ส่วนความหมายที่แสดงถึงความมั่นคง ความยั่งยืนมีจำนวนน้อยที่สุด

ลัดดาวัลย์ ศิริเมฆ (2541) ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มในการตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นคว้าแนวโน้มในการตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่นตามแหล่งที่มา ลักษณะของภาษา และความหมาย โดยรวบรวมจากร้านค้าที่ปรากฏในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จำนวนทั้งสิ้น 1944 ชื่อ ผลการวิจัยพบว่า แหล่งที่มาของชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น แบ่งออกเป็น 13 ประเภท คือ ชื่อร้านค้าที่ตั้งขึ้นจากชื่อบุคคล ชื่อสกุล ชื่อสัตว์ ชื่อพืช ชื่อสิ่งของ ชื่อสถานที่ ชื่อกิจการค้าหรือบริการ คำสวัสดิมงคล ตัวเลข เวลา ชื่อภาพยนตร์ ชื่อเดือน กลุ่มลิขสิทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า แหล่งที่มาของชื่อร้านค้าซึ่งได้รับความนิยมสูงสุดคือ แหล่งที่มาจากร้านค้า มีปรากฏ 1,027 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 52.83 สำหรับแหล่งที่มาซึ่งได้รับความนิยมน้อยที่สุดคือ แหล่งที่มาจากเวลาและชื่อเดือน มีประเภทละ 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.05 ลักษณะของภาษาที่นำมาตั้งเป็นชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 ที่มาของภาษาที่นำมาตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น มีที่มาจากภาษาต่าง ๆ 11 ภาษา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-ภาษาสันสกฤต ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเขมร ภาษามลายู ภาษาฮินดีและภาษาทมิฬ ซึ่งจากผลการวิจัยสรุปได้ว่าภาษาซึ่งได้รับความนิยมสูงสุด คือ ภาษาไทย มีปรากฏ 885 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 45.52 ภาษาที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุดคือ ที่มาจากภาษาฮินดีและภาษาทมิฬ มีปรากฏประเภทละ 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.05 ประเภทที่ 2 ตัวเขียนที่นำมาตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จำแนกเป็น 5 ประเภท คือ ตัวเขียนไทย ตัวเขียนไทยกับอังกฤษ ตัวเขียนไทยกับจีน และตัวเขียนไทยกับอังกฤษและจีน ตัวเขียนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ ตัวเขียนไทย มีปรากฏ 1,733 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 89.5 สำหรับตัวเขียนอังกฤษ มีปรากฏ 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.15 ประเภทที่ 3 โครงสร้างของคำที่นำมาตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จำแนกเป็น 10 ประเภท ตั้งแต่โครงสร้างของคำ 1 พยางค์ถึงโครงสร้างของคำ 10 พยางค์ ซึ่งจากผลการวิจัยสรุปได้ว่า โครงสร้างของคำ 3 พยางค์ได้รับความนิยมสูงสุด มีปรากฏภาพหนึ่งสองชื่อคิดเป็นร้อยละ 26.34 ส่วนโครงสร้างของคำพยางค์ได้รับความนิยมน้อยที่สุด มี 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.15 ความหมายของชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น แบ่งออกเป็น 7 ประเภท คือ ความหมายแสดงชื่อเฉพาะ ความหมายแสดงประเภทของสินค้า ความหมายแสดงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความหมายแสดงความเจริญรุ่งเรือง ความหมายแสดงความเป็นสิริมงคล ความหมายแสดงความดีความเป็นเลิศ และความหมายแสดงความร่ำรวย โดยความหมายแสดงประเภทของสินค้า

ได้รับความนิยมสูงสุด มีปรากฏ 1,197 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.57 ส่วนความหมายแสดงความเป็นสิริมงคลได้รับความนิยมน้อยที่สุด มีปรากฏ 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.15

วิยะดา จงบรรจบ (2534) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่มาของภาษา การประกอบเป็นชื่อธุรกิจการค้า ความหมายที่นำมาตั้งชื่อธุรกิจการค้า ตลอดจนค่านิยมที่สะท้อนจากความหมายของชื่อธุรกิจการค้า ผลการวิจัยพบว่าชื่อธุรกิจการค้ามาจากคำในภาษาต่าง ๆ จำนวน 12 ประเภท คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทยกับภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาอังกฤษกับบาลี-สันสกฤต ภาษาไทยกับอังกฤษ ภาษาไทยกับบาลี-สันสกฤตและอังกฤษ ภาษาไทยกับเขมรและบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมรกับภาษาไทย ภาษาเขมรกับภาษาอังกฤษ ภาษาเขมรกับบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร ประเภทที่มีปริมาณการเกิดมากที่สุดคือ ชื่อธุรกิจการค้าที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งพบในธุรกิจการค้าทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจเสื้อผ้า ชื่อธุรกิจการค้าเหล่านี้มีการประกอบคำ 4 ประเภท คือ คำโดด คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ และมีการเรียงคำ 2 ประเภท คือ วางคำขยายไว้ข้างหน้าคำที่ถูกขยาย ประเภทที่วางคำขยายไว้หลังคำที่ถูกขยาย ความหมายที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้ามี 11 ประเภท คือ ความหมายที่แสดงประเภทธุรกิจการค้า ความหมายเกี่ยวกับคุณภาพ ความเจริญรุ่งเรือง ความเป็นสิริมงคล ความมั่งคั่งร่ำรวย ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงยั่งยืน อำนาจ-ชัยชนะ ความสุข คุณธรรม ความสวยงาม และความหมายอื่น ๆ ประเภทของความหมายที่พบมากที่สุดคือ ความหมายแสดงประเภทธุรกิจการค้า ค่านิยมที่สะท้อนจากภาษาและความหมายของชื่อธุรกิจการค้ามี 3 ประเภท คือ ค่านิยมในการนำภาษาต่างประเทศมาตั้งชื่อธุรกิจการค้า ค่านิยมเป็นนามธรรม และค่านิยมที่เป็นรูปธรรม

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้า สรุปได้ว่า ลักษณะภาษาที่ใช้ตั้งชื่อร้านค้ามีทั้งใช้ภาษาเดียวและหลายภาษา ในช่วงแรกนิยมตั้งชื่อด้วยภาษาไทยภาษาเดียว ช่วงสมัยหลังนิยมใช้ภาษาต่างประเทศอย่างภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาบาลีมากขึ้น แหล่งที่มาของชื่อร้านค้าต่าง ๆ มาจากชื่อบุคคล ชื่อสกุล สินค้าที่จำหน่าย ชื่อสถานที่ เวลา ชื่อกิจการค้า เป็นต้น ความหมายของชื่อร้านค้ามีหลายอย่าง เช่น ความหมายแสดงความร่ำรวย ความหมายแสดงความเป็นสิริมงคล ความหมายแสดงชื่อสินค้า ความหมายแสดงชื่อเจ้าของร้านค้า ความหมายแสดงความเจริญรุ่งเรือง ความหมายที่ร้านค้านิยมใช้มากที่สุดแตกต่างกันตามสถานที่ต่าง ๆ และสินค้าที่จำหน่าย

บทที่ 3

ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช

จากการลงพื้นที่เพื่อสำรวจชื่อร้านค้าย่านเยาวราชตั้งแต่สี่แยกถนนเยาวราชกับถนนทรงสวัสดิ์ ไปถึงสี่แยกถนนเยาวราชกับถนนจักรวรรดิพบว่า การตั้งชื่อร้านค้าย่านเยาวราชมีลักษณะการใช้ภาษา คือ ใช้ทั้งภาษาแท้และภาษาที่มีการถอดเสียงจากภาษาอื่น และมีทั้งใช้ภาษาเดียวและหลายภาษา เหตุผลการเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อนี้มี 4 ประการคือ เพื่อให้เรียกชื่อได้ถูกต้อง เพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่าย เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร เพื่อความทันสมัยหรือสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดหัวข้อการศึกษาดังต่อไปนี้

3.1 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า

3.1.1 ชื่อร้านค้าที่ใช้ภาษาเดียว

3.1.2 ชื่อร้านค้าที่ใช้สองภาษา

3.1.3 ชื่อร้านค้าที่ใช้สามภาษา

3.2 เหตุผลการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า

3.2.1 เพื่ออ่านและเรียกชื่อได้ถูกต้อง

3.2.2 เพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่าย

3.2.3 เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร

3.2.4 เพื่อความทันสมัยหรือสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม

โดยมีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า

เนื่องจากเยาวราชเป็นพื้นที่ที่คนไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ และเป็นแหล่งทำธุรกิจแห่งแรก ๆ ในประเทศไทย ในสมัยก่อน คนจีนอพยพเข้ามาเมืองไทยและตั้งที่อยู่อาศัยที่นี่ โดยทำการค้าขายกัน ในย่านเยาวราช จนกลายเป็นแหล่งทำธุรกิจที่มีชื่อเสียงในไทย ร้านค้าที่จำหน่ายสิ่งของมีหลายประเภท เช่น ร้านขายทอง ร้านขายอาหาร ร้านขายยา ร้านจำหน่าย เป็นต้น การใช้ภาษาของชื่อร้านเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการขายสินค้า จะเห็นได้ว่าย่านเยาวราชมีการใช้ภาษาตั้งชื่อหลากหลายรูปแบบ ร้านค้าบางร้านไม่ใช้ภาษาประเภทเดียว แต่บางร้านมีสองภาษาหรือสองภาษาขึ้นไป การเลือกใช้ประเภทภาษาในการตั้งชื่อก็จะมีแตกต่างกันตามสังคมที่มีการติดต่อกันมากขึ้น รูปแบบของการเลือกใช้ภาษาได้แก่ ชื่อร้านค้าที่ใช้ภาษาเดียว ชื่อร้านค้าที่ใช้สองภาษา ชื่อร้านค้าใช้สามภาษา

3.1.1 ชื่อร้านค้าที่ใช้ภาษาเดียว

ร้านค้าย่านเยาวราชจำนวน 102 ร้านที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ มีร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาเดียวจำนวน 10 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ภาษาที่ใช้ใน 10 ร้านนี้แตกต่างกันดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาเดียว

ลำดับ	ชื่อภาษา	จำนวนร้าน	ร้อยละ
1	ภาษาไทย	7	70.0
2	ภาษาจีน	2	20.0
3	ภาษาอังกฤษ	1	10.0
รวม		10	100.0

จากตารางที่ 1 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาเดียวปรากฏว่า ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาเดียวในย่านเยาวราชมีจำนวนไม่มาก ภาษาที่ใช้ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ภาษาไทยเป็นภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อร้านมากที่สุด มีจำนวน 7 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคือ ภาษาจีน มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 20 ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาอังกฤษภาษาเดียวมีจำนวนน้อยที่สุด มีเพียง 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 10

1) ภาษาไทย

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยภาษาเดียวในย่านเยาวราชมีจำนวน 7 ร้าน แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือภาษาไทยและอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย

ลำดับ	ภาษาของชื่อ	จำนวนร้าน
1	คำไทย	4
2	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ	3
รวม		7

จากตารางที่ 2 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยปรากฏว่า ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทยมีจำนวนมากกว่าร้านที่ตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ เป็นจำนวน 4 ร้าน และเป็นจำนวน 3 ร้านตามลำดับ จากร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยทั้งหมด 7 ร้าน

1.1) คำไทย

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทยจำนวน 4 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รายชื่อร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทย

ลำดับ	ชื่อร้าน	ประเภทธุรกิจ
1	ร้านก๋วยจั๊บน้ำยเอ็ก	ขายอาหารและเครื่องดื่ม
2	ร้านหิน	ขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว
3	อิชภู่นันท์	ขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
4	เพ็ญแข	ขายทองและเพชร

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่า ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทยล้วนกระจายในร้านค้าประเภทขายอาหารและเครื่องดื่ม ประเภทร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ประเภทร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และประเภทร้านขายทองและเพชร แต่ละประเภทมีจำนวน 1 ร้าน

1.2) ภาษาไทยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ มีจำนวน 3 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 รายชื่อร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ชื่อร้าน	ประเภทธุรกิจ
1	เตี้ยลั้งเอง	ขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
2	โรงภาพยนตร์ ไซน่าทาวน์รามมา	ธุรกิจบริการหรือสำนักงาน
3	บัวทอง บาร์เบอร์	

จากตารางที่ 4 รายชื่อร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า มีร้านค้าประเภทธุรกิจบริการหรือสำนักงานจำนวน 2 ร้าน ตั้งชื่อด้วยทั้งคำไทยแท้และอักษรไทยที่ถอดเสียงของภาษาอังกฤษ เช่น “โรงภาพยนตร์ ไซน่าทาวน์รามมา” ในชื่อนี้มีทั้งภาษาไทยแท้ “โรงภาพยนตร์” และอักษรไทยที่ถอดเสียงภาษาอังกฤษ “ไซน่าทาวน์” ซึ่งมาจากภาษาอังกฤษคำว่า “chinatown” ส่วนร้านตัดผม “บัวทอง บาร์เบอร์” ได้ใช้คำไทย “บัวทอง” ประกอบอักษรไทย “บาร์เบอร์” ซึ่งถอดเสียงจากภาษาอังกฤษคำว่า “barber” ในขณะเดียวกัน ยังมี

ร้านค้าประเภทร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ 1 ร้าน ตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน จากการลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์เจ้าของร้าน ได้พบว่า เป็นภาษาจีนแต้จิ๋ว

2) ภาษาจีน

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาจีนภาษาเดียวในย่านเยาวราชมีจำนวน 2 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาจีน

ลำดับ	ชื่อร้าน	ประเภทธุรกิจ
1	běijīngtóngréntáng 北京同仁堂	ขายยา
2	lín tàiquán 林泰泉	อาหารและเครื่องดื่ม

จากตารางที่ 5 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาจีน ปรากฏว่า ชื่อร้านค้าที่ตั้งเป็นภาษาจีนภาษาเดียวมีเพียง 2 ร้าน เป็นร้านขายยาและร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม อย่างละ 1 ร้าน มีลักษณะเดียวคือ จำหน่ายสินค้าจากประเทศจีน เช่น ร้าน “北京同仁堂” (běi jīng tóng rén táng) ขายยาสมุนไพรของแพทย์แผนจีนโบราณและได้มาตรฐานเดียวกับร้านถงเยินถิง ในกรุงปักกิ่ง อีกร้านชื่อ “林泰泉” (lín tài quán) ร้านนี้จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มของจีน สินค้าส่วนมากนำเข้าจากประเทศจีน ลูกค้าส่วนใหญ่ที่เข้าร้านเป็นคนจีนหรือคนไทยเชื้อสายจีนที่อยู่ในเมืองไทย

3) ภาษาอังกฤษ

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาอังกฤษภาษาเดียวในย่านเยาวราชมีจำนวน 1 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ชื่อร้าน	ประเภทธุรกิจ
1	DOUBLE DOGS TEA ROOM	อาหารและเครื่องดื่ม

จากตารางที่ 6 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาอังกฤษปรากฏว่า เป็นร้านค้าประเภทขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านนี้เปิดมาเวลาไม่นาน ปัจจุบันจำหน่ายสินค้าเครื่องดื่มหลายประเทศ เช่น ชาจีน ชาญี่ปุ่น กาแฟและขนมต่าง ๆ

3.1.2 ชื่อร้านค้าที่ใช้สองภาษา

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษามีจำนวน 41 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40.2 จากร้านค้าทั้งหมด 102 ร้าน ใช้สองภาษาคือภาษาไทย ภาษาจีนและภาษาต่างประเทศ โดยแบ่งเป็นชื่อภาษาไทยใช้กับภาษาจีน กับชื่อภาษาไทยใช้กับภาษาอังกฤษ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษา

ลำดับ	ภาษาของชื่อ	จำนวนร้าน	ร้อยละ
1	ภาษาไทยกับภาษาจีน	35	85.4
2	ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ	6	14.6
รวม		41	100.0

จากตารางที่ 7 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษา ปรากฏว่า ชื่อร้านที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษาในย่านเยาวราชจำนวน 41 ร้านนั้น มีร้านที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาจีน จำนวน 35 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 85.4 ร้านที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 14.6

1) ภาษาไทยกับภาษาจีน

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาจีนจำนวน 35 ร้าน ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาจีน

ลำดับ	ภาษาของชื่อ	จำนวนร้าน
1	คำไทยกับคำจีน	11
2	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศกับภาษาจีน	14
3	ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนกับภาษาจีน	10
รวม		35

จากตารางที่ 8 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาจีนปรากฏว่า ชื่อไทยของร้านค้า 35 ร้านนี้ มีชื่อ 11 ร้านตั้งชื่อด้วยคำไทยกับคำจีน และมี 24 ร้านตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงภาษาต่างประเทศกับภาษาจีน แบ่งได้เป็น 1) อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศกับภาษาจีน 14 ร้าน 2) ชื่อที่มีภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากคำจีนคู่กับชื่อภาษาจีน 10 ร้าน

1.1) คำไทยกับคำจีน

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทยกับคำจีนเป็นร้านค้าสองภาษา มีจำนวน 14 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทยกับคำจีน

ลำดับ	ชื่อร้าน		ประเภทธุรกิจ
	ภาษาไทย	ภาษาจีน	
1	ทองใบเขวราช	mǎ lì xīng dà jīn háng 馬利興大金行	ขายทองและเพชร
2	ห้างทอง 24 กะรัตจำกัด	qí chéng bō dà jīn háng 洽成發大金行	
3	เขวราชโภชนา	yào huá lì shí diàn 耀华力食店	ขายอาหาร และเครื่องดื่ม
4	เกาลัด	lǐ zǐ 栗子	
5	บริษัท เขวราช ทรงสมัย จำกัด	shào nián fú zhuāng 少年服装	ขายเครื่องประดับและของใช้ ส่วนตัว
6	นิวศรีมงคล	xú mào lì 徐茂利	
7	ห้างแว่นตาแสงรวี	yuán hé lóng yǎn jìng háng 源和隆眼鏡行	
8	ไถยนคร	tài huā 泰華	
9	เหมอ	tài huò dà běn yíng 泰货大本营	ขายของหลายประเภท
10	ฉ. รุ่งเรือง (เขวราช)	cài dōng fā 蔡東發	ร้านขายยา
11	บริษัท รุ่งทรัพย์ การท่องเที่ยว จำกัด	zhèn chéng fēng lǚ shè 振成豐旅社	ธุรกิจบริการและหรือสำนักงาน

จากตารางที่ 9 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำไทยกับคำจีนปรากฏว่า การตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาจีนมีร้านค้าหลายประเภท ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายของหลายประเภท ร้านขายยา และร้านทำธุรกิจบริการหรือสำนักงาน ในร้านค้าจำนวน 11 ร้านนี้ ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัวมีจำนวนมากที่สุด ทั้งหมด 4 ร้าน รองลงมาคือร้านขายทองและเพชรกับร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ประเภทละมีจำนวน 2 ร้าน ร้านขายยา ร้านขายของหลายประเภท ร้านทำธุรกิจบริการหรือสำนักงานมีจำนวนน้อยที่สุด แต่ละประเภทละมีเพียง 1 ร้าน

1.2) อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศกับภาษาจีน

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษาได้แก่ อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ ภาษาจีน มีจำนวน 14 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยชื่ออักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรืออังกฤษคู่กับชื่อภาษาจีน

ลำดับ	ชื่อร้าน		ประเภทธุรกิจ
	ชื่ออักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	ชื่อภาษาจีน	
1	จินซอง	zhēnchāngliǎnghé gōngsī 真 昌 两 合 公 司	ขายทองและเพชร
2	เจียฮั่ว	zhèng hé 正 和	
3	เลียงเซ่งเฮง	liánchéngxīng dà jīn háng 聯 成 興 大 金 行	
4	ฮะกั๊มจิงเฮียง	hé jì lín zhēn xiāng 合 記 林 真 香	ขายอาหารและเครื่องดื่ม
5	ลิมจิงเฮียง	lín zhēn xiāng 林 真 香	
6	ฉ.เอยะฮวด	cài yì bō 蔡 益 發	
7	ตั้งกวางคีเฮียง	chéng guǎng qí xiāng zhuān jiā lǎ wèi 陳 廣 奇 香 專 家 腊 味	
8	เล่าจิ้นเส็ง	lǎo zhèn shèng 老 振 盛	
9	ลิมจิงเฮียง	lín yí xiāng ròu pù háng 林 宜 香 肉 鋪 行	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อร้าน		ประเภทธุรกิจ
	ชื่ออักษรไทยที่ ถอดเสียงจาก ภาษาต่างประเทศ	ชื่อภาษาจีน	
10	เล่าสี่หุนลาม	hǎiwàitiān 海外天	ขายอาหารและ เครื่องดื่ม
11	ไทย หลง เจีย	tàiróngjiépīfāgānguǒ 泰荣傑批发干果	
12	ไชน่ามาร์ท	zhōngguóchéngyànwōcēnróngyàohang 中國城燕窩參茸藥行	ร้านขายยา
13	ตั้งเซ่งฮวด	chénchéngbōyǒuxiàngōngsī 陳成發有限公司	ขายวัสดุและ อุปกรณ์ต่าง ๆ
14	ซินสะเส็ง	xīnhéshèng 新合盛	

จากตารางที่ 10 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า การตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรืออังกฤษ มีร้านค้าหลายประเภท ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายยา ร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในร้านค้าจำนวน 14 ร้านนี้ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มนิยมตั้งชื่อร้านด้วยภาษาข้างต้นมากที่สุด มีจำนวน 8 ร้าน รองลงมาคือร้านขายทองและเพชร มีจำนวน 3 ร้าน ต่อมาคือร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีจำนวน 2 ร้าน ร้านขายยามีความนิยมตั้งชื่อด้วยสองภาษาดังกล่าวน้อยที่สุด เพราะมีจำนวนร้านเดียว ชื่ออักษรไทยของร้านค้าเหล่านี้ส่วนใหญ่ถอดเสียงจากชื่อภาษาจีน มีเพียงร้านเดียวถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ เช่น ชื่ออักษรไทย “เจียฮัว” ได้ถอดเสียงของชื่อจีน “正和” (zhèng hé) แต่ชื่ออักษรไทย “ไชน่ามาร์ท” ถอดเสียงภาษาอังกฤษคำว่า “china mart”

1.3) ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนกับภาษาจีน

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย 2 ภาษา ได้แก่ ชื่อที่มีภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนกับชื่อภาษาจีน มีจำนวน 10 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนและภาษาจีน

ลำดับ	ชื่อร้าน		ประเภทธุรกิจ
	ชื่อภาษาไทย		
	ภาษา ไทย	อักษรไทยที่ถอดเสียง จากภาษาต่างประเทศ	
1	ห้างทองตั้งโต๊ะกังเยาวราช	chǎo gāng wén dà jīn háng 焯 刚 文 大 金 行	ขายทองและเพชร
2	ห้างทองฮั่วเซ่งเฮง	hé chéng xīng dà jīn háng 和 成 興 大 金 行	
3	ห้างขายทองเซ่งซุ่นเหล	chéng shùn lì dà jīn háng 成 顺 利 大 金 行	
4	ห้างทองตั้งเฮงเฮง	chén xīng xīng dà jīn háng 陈 兴 兴 大 金 行	
5	ห้างเพชรทองเจียง เซ่ง เฮง	zhāng chéng xīng 章 成 兴	
6	ห้างทองจินเซ่งเฮง	jìn chéng xīng dà jīn háng 进 成 兴 大 金 行	
7	เล่าตั้งลือชื่อห่านพะโล้	lǎo chén zhù míng lǚ é 老 陈 著 名 鹵 鹅	ขายอาหารและ เครื่องดื่ม
8	ห้างสุนทร	shùn tōng háng 顺 通 行	ขายเครื่องประดับ และของใช้ส่วนตัว
9	ร้านขายยาลิ้มซุ่นเฮง	lín shùn xīng cēn róng shuò 林 顺 兴 参 茸 药 háng 行	ร้านขายยา
10	โรงรับจำนำฮั่วหลี่	hé lì xiǎng dāng 和 利 餉 当	ธุรกิจบริการและ สำนักงาน

จากตารางที่ 11 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนและภาษาจีน ประกฏว่า มีร้านค้า 5 ประเภทตั้งชื่อด้วยภาษาข้างต้น ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายยา ร้านทำธุรกิจบริการและสำนักงาน ทั้งหมดจำนวน 10 ร้าน ร้านขายทองและเพชรนิยมมากที่สุด มีจำนวน 6 ร้าน ร้านค้าอีก 4 ประเภทที่เหลือประเภทละ 1 ร้าน สังเกตได้ว่า ร้านค้ากลุ่มนี้ ชื่อไทยใช้สองภาษาประกอบกัน คือภาษาไทยประกอบกับอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ดังเช่น ร้านขายทองที่ตั้งชื่อ

“ห้างทองฮั่วเซ็งเฮง” ในชื่อนี้ คำว่า “ห้างทอง” เป็นภาษาไทย คำว่า “ฮั่วเซ็งเฮง” เป็นอักษรไทยที่ถอดเสียงจากชื่อภาษาจีนแต้จิ๋วที่เรียกว่า “和成興” (hé chéng xing)

2) ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ มี 3 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 12 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ภาษาของชื่อ	จำนวนร้าน
1	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษกับภาษาอังกฤษ	1
2	ภาษาไทยกับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย	1
3	ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ คู่กับภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย	4
	รวม	6

จากตารางที่ 12 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาอังกฤษปรากฏว่า มีชื่อร้านค้า 3 แบบ 1) ชื่ออักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษใช้คู่กับชื่อภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ร้าน 2) ชื่อภาษาไทยคู่กับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย จำนวน 1 ร้าน 3) ชื่อภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษคู่กับภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย จำนวน 4 ร้าน ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดในกลุ่มนี้

2.1) อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษกับภาษาอังกฤษ

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษา ได้แก่ อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ร้าน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยชื่ออักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษคู่กับชื่อภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ชื่อร้าน		ประเภทธุรกิจ
	ชื่ออักษรไทยที่ถอดเสียง จากภาษาต่างประเทศ	ชื่อภาษาอังกฤษ	
1	เอส.เอ็น.อี	S.N.E	ขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว

จากตารางที่ 13 พบว่า มีร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัวเพียง 1 ร้านที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษาดังกล่าว ชื่อที่ใช้อักษรไทย “เอส.เอ็น.อี” ตั้งโดยถอดเสียงจากชื่อภาษาอังกฤษ “S.N.E”

2.2) ภาษาไทยกับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษาได้แก่ ภาษาไทย อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย มีจำนวน 1 ร้าน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย ภาษาไทย และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย

ลำดับ	ชื่อร้าน		ประเภทธุรกิจ
	ชื่อภาษาไทย	ชื่ออักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย	
1	เด็กสมบูรณ์	DEKSOMBOON	ขายอาหาร และเครื่องดื่ม

จากตารางที่ 14 ปรากฏว่า มีเพียงขายอาหารและเครื่องดื่มเพียง 1 ร้าน ที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษาดังกล่าว ชื่ออักษรอังกฤษ “DEKSOMBOON” ตั้งโดยถอดเสียงชื่อภาษาไทย “เด็กสมบูรณ์”

2.3) ชื่อที่มีภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษกับชื่อที่มีภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย

ชื่อร้านค้าในกลุ่มนี้มีความแตกต่างตรงที่ทั้งชื่อไทยและชื่ออังกฤษทั้งสองชื่อ ใช้สองภาษาประกอบกัน กล่าวคือ ชื่อไทยมีภาษาไทยประกอบกับอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ และชื่ออังกฤษมีภาษาอังกฤษประกอบกับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย ดังปรากฏในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยชื่อภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษคู่กับชื่อที่มีภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย

ลำดับ	ชื่อร้าน				ประเภทธุรกิจ
	ชื่อไทย		ชื่ออังกฤษ		
	ภาษาไทย	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ	ภาษาอังกฤษ	อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย	
1	บริษัท คงคาแมนูแพคเจอร์ เรอร์ จำกัด		KONGKA MANUFACTURER CO.,LTD		ขายทองและเพชร
2	ฮุนกงโซนาทาวนรัสดหน้าขึ้น เหลา เยาวราช		HOON KUANG CHINATOWN		ขายอาหารและเครื่องดื่ม
3	นำ แอนติคส์		NUM ANTIQUES		ขายของหลายประเภท
4	สตาร์เยาวราช		STAR YAOWARAJ		ขายวัสดุและ อุปกรณ์ต่าง ๆ

จากตารางที่ 15 ปรากฏว่า มีร้านค้า 4 ประเภทตั้งชื่อด้วย 2 ภาษาดังกล่าว ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ขายของหลายประเภท ร้านขายวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ แต่ละประเภทมีเพียงร้านเดียว ชื่อไทยกับชื่ออังกฤษมีความเกี่ยวข้องกันด้านการถอดเสียง กล่าวคือ อักษรไทยถอดเสียงของชื่อภาษาอังกฤษ อักษรอังกฤษถอดเสียงของชื่อภาษาไทย สองชื่อความหมายเดียวกัน เช่น ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ชื่อ “สตาร์เยาวราช” กับ “STAR YAOWARAJ” อักษรอังกฤษคำว่า “YAOWARAJ” ถอดเสียงของชื่อไทยคำว่า “เยาวราช” ส่วนอักษรไทยคำว่า “สตาร์” ถอดเสียงของชื่อภาษาอังกฤษคำว่า “STAR”

3.1.3 ชื่อร้านค้าที่ใช้สามภาษา

ร้านค้าในเยาวราชจำนวน 102 ร้านที่มีการใช้ภาษาสามภาษามาตั้งชื่อ มีจำนวน 51 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 50 ได้แก่ กลุ่มภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ แบ่งเป็นสองกลุ่มคือ 1) ทั้งสามภาษาเป็นภาษาไทยหรือจีนหรืออังกฤษที่แท้ 2) กลุ่มภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษมีการใช้คำที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ ดังปรากฏในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษา

ลำดับ	ภาษา	จำนวนร้าน	ร้อยละ
1	ภาษาไทย ภาษาจีนกับภาษาอังกฤษที่ไม่มีการถอดเสียง	2	3.9
2	ภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษหรือจีน ภาษาจีนกับภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน	49	96.1
รวม		51	100.0

จากตารางที่ 16 จำนวนของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษาปรากฏว่า มีเพียงจำนวน 2 ร้านตั้งชื่อร้านด้วยภาษาไทย ภาษาจีนกับภาษาอังกฤษที่ไม่มีการถอดเสียง คิดเป็นร้อยละ 3.9 ส่วนร้านที่ตั้งชื่อภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษหรือจีน ภาษาจีน และภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน มีจำนวนมากถึง 49 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 96.1

1) ภาษาไทย ภาษาจีนกับภาษาอังกฤษที่ไม่มีการถอดเสียง

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษาได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีนกับภาษาอังกฤษที่ไม่มีการถอดเสียง มีจำนวน 2 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ชื่อร้าน			ประเภทธุรกิจ
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ชื่อภาษาอังกฤษ	
1	บ้านช่างทอง	sūtàihuàdàjīnháng 蘇泰華大金行	BY SIAM GOLD GALLERY	ขายทองและเพชร
2	ประกายนคร	jīngguāngliǎnghé 京光兩合 gōngsī 公司	CITY'S SPARK LTD.PARTNERSHIP	ขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

จากตารางที่ 17 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อร้านด้วยภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษรวมเป็นสามชื่อ ปรากฏว่า มีร้านค้าประเภทร้านขายทองและเพชร ร้านขายวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ จำนวน 2 ร้านตั้งชื่อด้วยภาษาดังกล่าว แต่ละประเภทมี 1 ร้าน

2) ภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนกับภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน

ร้านค้าในกลุ่มนี้มีจำนวน 49 ร้าน แบ่งได้เป็น 8 ประเภทตามการใช้ภาษาของทั้งสามชื่อในแต่ละร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนของประเภทร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษหรือภาษาจีน และภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน

ลำดับ	ภาษา	จำนวนร้าน
1	อักษรไทยที่ถอดเสียงภาษาอังกฤษ ภาษาจีนกับภาษาอังกฤษ	1
2	ภาษาไทย ภาษาจีนกับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน	9
3	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีนกับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย	4
4	ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ ภาษาจีนกับภาษาอังกฤษ	8
5	ภาษาไทยประกอบภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีนกับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน	4
6	ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย	3

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับ	ภาษา	จำนวนร้าน
7	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบ อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย	5
8	ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีน หรือไทย	15
รวม		49

2.1) อักษรไทยที่ถอดเสียงภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษาได้แก่ อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ มีจำนวน 1 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ชื่อร้าน			ประเภทธุรกิจ
	อักษรไทยที่ถอดเสียงจาก ภาษาอังกฤษ	ภาษาจีน	ภาษาอังกฤษ	
1	โฮเทล รอยัล บางกอก แอท ไชน่าทาวน์	jīnghuá 京 华	HOTEL ROYAL BANGKOK @CHINATOWN	โรงแรม

จากตารางที่ 19 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า เป็นร้านค้าประเภทได้แก่ โรงแรม ใช้อักษรไทยถอดเสียงของชื่อภาษาอังกฤษ คือ “โฮเทล รอยัล บางกอก แอทไชน่าทาวน์” ถอดเสียงของชื่ออังกฤษที่เรียกว่า “HOTEL ROYAL BANGKOK @CHINATOWN”

2.2) ภาษาไทย ภาษาจีนกับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษาได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีน อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน มีจำนวน 9 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาจีน และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน

ลำดับ	ชื่อร้าน			ประเภทธุรกิจ
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	
1	แสงอรุณชิน บัญชา	héxīng lìshuāngjì 和興利雙記	CHIN BUN CHORN	ขายทองและเพชร
2	ทองสุพรรณ	chéngbōxīngdàjīnháng 成發興大金行	THONG SUPHAN YAOWARAJ	
3	บริษัท ดีไทย จำกัด	lǐtài yǒuxiàngōngsī 麗泰有限公司	LEE THYE CO., LTD	ขายอาหารและ เครื่องดื่ม
4	ลพบุรีพาณิชย์	huāfù lǐshāngdiàn 華富里商店	LOPBURI PHANICH	ขายเครื่องประดับ และของใช้ส่วนตัว
5	แสงอรุณ	hé lì xīng 和利興	HANG SANG AROON	
6	ฉ.มั่งคั่ง	càiyǒngbō 蔡永發	YONG HUAD	ร้านขายยา
7	ยืนฟ้าพานิช	yǒnghuā 永華	YEUNEAR	ร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ
8	ห้างหุ้นส่วน จำกัด ป.วิวัฒน์	wěibō 偉發	P VIVAT	
9	ส.แสงอรุณ พาณิชย์	guāngróngshèngliǎnghé 光榮盛兩合 gōngsī 公司	S.SANG ARUN PANICH LTD.,PART	

จากตารางที่ 20 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาจีน อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน ปรากฏว่า ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษาดังกล่าวมีร้านค้า 5 ประเภท ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายยา และร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในร้านค้าจำนวน 9 ร้านนี้ ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ นิยมตั้งชื่อร้านด้วยสามภาษานี้มากที่สุด มีจำนวน 3 ร้าน รองลงมาคือร้านค้าประเภทร้านขายทองและเพชร และร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ซึ่งมีประเภทละ 2 ร้าน ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มกับร้านขายยามีจำนวนน้อยที่สุด แต่ละประเภทมี 1 ร้าน นอกจากนี้ ยังพบว่า ชื่อที่ใช้

อักษรอังกฤษของร้านค้าเหล่านี้ ส่วนมากถอดเสียงจากชื่อภาษาไทย ดังที่ผู้วิจัยขีดเส้นใต้ในตาราง เช่น ชื่ออักษรอังกฤษ “LOPBURI PHANICH” ถอดเสียงของชื่อภาษาไทย “ลพบุรีพาณิชย์” ยังมีบางร้าน ตั้งชื่อด้วยอักษรอังกฤษแต่ถอดเสียงชื่อภาษาจีน เช่นคำว่า “YONG HUAD” ถอดเสียงจากชื่อจีนคำว่า “永發” (yǒng fā)

2.3) อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษาได้แก่ อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ ภาษาจีน และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ มีจำนวน 4 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย

ลำดับ	ชื่อร้าน			ประเภทธุรกิจ
	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	ชื่อภาษาจีน	อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	
1	<u>นำซิง</u>	nánxīng 南星	NAMSING	ขายอาหารและเครื่องดื่ม
2	<u>จิ้นเซ่งเซียง</u>	chāngcēnróng 昌參茸 shuòháng 藥行	CHIN SENG CHEANG LTD.,PART.	ขายยา
3	<u>เซียงเฮงฮั่วเกี</u>	línxiángxīnghǎi 林祥興海 wèicēnróngyao 味參茸藥 hang 行	SIANG HENG HUA KEE LTD.,PART	
4	<u>ยั้งแสงฮง</u>	rénchéngfēng 仁成豐	YING SAENG HONG	ขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ

จากตารางที่ 21 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย ปรากฏว่า มีร้านค้า 3 ประเภทตั้ง

ชื่อด้วยสามภาษานี้ ได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายยา ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในร้านค้าจำนวน 4 ร้านนี้ ร้านขายยานิยมตั้งชื่อด้วยสามภาษานี้มากที่สุด มีจำนวน 2 ร้าน ส่วนร้านค้าประเภทขายอาหารและเครื่องดื่มและร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ แต่ละประเภทมีเพียง 1 ร้าน ผู้วิจัยยังได้สังเกตว่า สามชื่อของแต่ละร้านมีความเกี่ยวข้องด้านเสียง คือชื่ออังกฤษถอดเสียงจากชื่อไทยและชื่อไทยถอดเสียงจากชื่อภาษาจีน เช่น ชื่ออักษรไทย “นำซิง” ออกเสียงคล้ายกับชื่อจีน “南星” (nán xīng) และชื่ออักษรอังกฤษ “NAMSING” ถอดเสียงของชื่อไทย ซึ่งก็ออกเสียงคล้ายกับชื่อจีน นอกเหนือจากร้านขายยาที่ชื่อ “เซียงเฮงฮักกี” ชื่อไทยของร้านนี้ถอดเสียงจากภาษาจีน แต่ไม่ได้ปรากฏในชื่อจีน

2.4) ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษาได้แก่ ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ มีจำนวน 8 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ชื่อร้าน				ประเภทธุรกิจ
	ชื่อภาษาไทย	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	ชื่อภาษาจีน	ชื่อภาษาอังกฤษ	
1	ห้างเพชร พี.เจมส์		fāngzhènchéng 方 镇 成 fēngzhūbǎo 豐 珠 宝	P GEMS JEWELRY	ขายทองและเพชร
2	ช.ไชน่า		tàixīn 泰 新	C.CHINA	ขายอาหารและ เครื่องดื่ม
3	ภัตตาคารหุฉลาม ไชน่า ทาวน์ สกาล่า		zhōngguóchéng 中 國 城 yíndōuyúchìjǐlóu 銀 都 魚 翅 酒 樓	CHINA TOWN SCALA RESTAURANT	

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อร้าน				ประเภทธุรกิจ
	ชื่อภาษาไทย	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	ชื่อภาษาจีน	ชื่อภาษาอังกฤษ	
4	บริษัท แมวดำยูเนียน จำกัด		hēimāoyǒuliányǒu 黑貓友聯有限公司	BLACK CAT UNION CO.,LTD	ขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว
5	บริษัท รอยัล อิมพอร์ต แอนด์ เอ็กซ์พอร์ต เทรด จำกัด		è yú pí bǎi nián 鱈魚皮百年 gōng fāng 工坊	ROYAL IMPORT & EXPORT TRADE CO.,LTD	
6	บริษัท ริบบอนเซ็นเตอร์ จำกัด		yàoyuányǒuxiàn 耀源有限公司 gōngsī 公司	RIBBON CENTER CO.,LTD	
7	เหรียญนำเข้าอิมพอร์ต		liánnáncáirùkǒu 聯南財入口 liǎnghégōngsī 两合公司	GOLDEN COINS IMPORT LTD.,PART	ขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
8	โรงแรม ไชน่าทาวน์		zhōngguódàjiǔ 中國大酒 diàn 店	CHINA TOWN HOTEL	ธุรกิจบริการและสำนักงาน

จากตารางที่ 22 ปรากฏว่า มีร้านค้า 5 ประเภทตั้งชื่อด้วยภาษาดังกล่าว ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ และร้านทำธุรกิจบริการหรือสำนักงาน ซึ่งร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัวนิยมตั้งชื่อสี่ภาษานี้มากที่สุด มีจำนวน 3 ร้าน รองลงมาคือ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม มีจำนวน 2 ร้าน อีกสามประเภทที่เหลือมีจำนวนน้อยที่สุด แต่ละประเภทมีเพียง 1 ร้าน ชื่อไทยทั้งหมด 8 ร้านนี้ได้ใช้สองภาษาประกอบกันคือ ภาษาไทยแท้ประกอบกับอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ เช่น “โรงแรม ไชน่าทาวน์” คำว่า “โรงแรม” เป็นภาษาไทยแท้ คำว่า “ไชน่าทาวน์” เป็นอักษรไทยถอดเสียงจากภาษาอังกฤษที่เรียกว่า “chinatown”

2.5) ภาษาไทยประกอบภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน อักษร อังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทยหรือจีน

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยมากกว่าสามภาษาได้แก่ ภาษาไทย ภาษาไทยที่ถอดเสียง
จากภาษาจีน ภาษาจีน และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ มีจำนวน 4 ร้าน ดังปรากฏ
ในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน
และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ

ลำดับ	ชื่อร้าน				ประเภทธุรกิจ
	ชื่อ ภาษาไทย	ชื่ออักษรไทย ที่ถอดเสียง จากภาษาจีน	ชื่อภาษาจีน	อักษรอังกฤษ ที่ถอดเสียง จากภาษา ต่างประเทศ	
1	ร้านใบชาจงหัว		zhōnghuāchá yìguǎn 中華茶藝館	ZHONG HUA	ขายเครื่องดื่ม
2	บริษัท เยววราช อั้งเฮง หลี จำกัด		hànxīng lì yǒuxiàn 漢興利有限 gōngsī 公司	YAOWARAT HANG HENG LEE CO.,LTD	ขายของหลาย ประเภท
3	บริษัท กวางตรง จำกัด		guànzhōngguóhuò 冠中國貨 yǒuxiàngōngsī 有限公司	KUANG TONG CO.,LTD	
4	ห้างขายยา ไหวยั้ง		huáiréndàshuòháng 懷仁大藥行	HUEY YING	ร้านขายยา

จากตารางที่ 23 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย ภาษาไทย ภาษาไทยที่
ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน และอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ ปรากฏว่า
มีร้านค้า 3 ประเภทตั้งชื่อด้วย 4 ภาษาดังกล่าว ได้แก่ ร้านขายเครื่องดื่ม ร้านขายของหลายประเภท
และร้านขายยา ซึ่งร้านขายของหลายประเภทนิยมตั้งชื่อด้วยสามภาษาข้างต้นมากที่สุด มีจำนวน 2 ร้าน
อีกสองประเภทแต่ละประเภทมี 1 ร้าน ชื่อไทยของ 4 ร้านนี้ได้ใช้ 2 ภาษาประกอบกันเป็นหนึ่งชื่อ คือ
ภาษาไทยแท้กับอักษรไทยที่ถอดเสียงภาษาจีน เช่น “ร้านใบชาจงหัว” คำว่า “จงหัว” ถอดเสียง
ของคำจีน “中華” (zhōng huà)

2.6) ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย

ร้านค้าที่มีชื่อสามภาษาได้แก่ ชื่อภาษาไทย ชื่อภาษาจีน ชื่อภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย มีจำนวน 3 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย

ลำดับ	ชื่อร้าน			ประเภทธุรกิจ
	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ชื่อภาษาอังกฤษ อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	
1	วิชัยพันธุ์พาณิชย์	wěicáimàoyì 偉才貿易 liǎnghégōngsī 兩合公司	WICHAIPHAN TRADING LTD.,PART	ขายวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ
2	บริษัท เอรารัตน์ประกันภัยจำกัด	tàishùnxīngchǎn 泰順興產 wùbǎojiǎndà 物保險大 zhòn 眾有限公司	ERAWAN INSURANCE PUBLIC COMPANY LIMITED	ธุรกิจบริการและสำนักงาน
3	ร้านนิชียาวานิชย์	měiyǎshāngdiàn 美雅商店	NITHIYA WANIT STORE	ขายของหลายประเภท

จากตารางที่ 24 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาไทย ปรากฏว่ามีร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ร้านทำธุรกิจบริการและสำนักงาน และร้านขายของหลายประเภท ในจำนวน 3 ร้านที่ตั้งชื่อด้วยภาษาข้างต้น แต่ละประเภทคิดเป็นร้อยละ 33.3 ชื่ออังกฤษของทุกร้านได้ใช้ภาษาอังกฤษแท้กับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงชื่อไทยประกอบกันเป็นชื่อหนึ่ง เช่น คำว่า “NITHIYA WANIT” เป็นอักษรอังกฤษถอดเสียงของชื่อไทยที่เรียกว่า “นิชียา วานิชย์” ส่วนชื่อจีนของร้านไม่มีความเกี่ยวข้องด้านเสียงกับชื่อไทยและชื่ออังกฤษ

2.7) อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน+ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบ
อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย

ร้านค้าที่มีชื่อสามภาษา ได้แก่ ชื่ออักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน
ชื่อภาษาจีน ชื่อภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย มีจำนวน 5 ร้าน
ดังปรากฏในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีน ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียง
จากภาษาจีนหรือไทย

ลำดับ	ชื่อร้าน			ประเภทธุรกิจ
	อักษรไทยที่ ถอดเสียงจาก ภาษาจีน	ภาษาจีน	ภาษา อังกฤษ	
1	ฮั่งเซ่งฮง	héchéngfēng 和成豐	HUA SENG HONG RESTAURANT	ขายอาหารและ เครื่องดื่ม
2	วีเติ้กพานิช	wěidézōng 偉德鐘 biǎoháng 錶行	V. TECK WATCH	ขายเครื่องประดับและ ของใช้ส่วนตัว
3	เฮียบเฮง ฟาร์มมาซี	xiéxīngshuò 協興藥 fángliǎnghé 房两合 gōngsī 公司	HIAP HENG PHARMACY LIMITED PARTNERSHIP	ขายยา
4	ซินเซียงทูล	xìnchāngwǔjīn 信昌五金	SIN CHIANG TOOL	ขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
5	เกียเฮง	jiāshèngmó 嘉盛無 xiàngōngsī 限公司	KIA SENG REGISTERED ORDINARY PARTNERSHIP	

จากตารางที่ 25 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วย อักษรไทยที่ถอดเสียงจาก
ภาษาจีน ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ ปรากฏว่า

มีร้านค้า 4 ประเภทตั้งชื่อด้วยสามภาษาดังกล่าว ได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายขายยา และร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ใน 4 ประเภทนี้ ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ นิยมตั้งชื่อด้วย 4 ภาษาข้างต้นมากที่สุด มีจำนวน 2 ร้าน อีกสามประเภทที่เหลือทุกประเภทมีร้านเดียว จากการวิเคราะห์เสียงของชื่อ ได้พบว่า ชื่ออักษรไทยกับชื่อส่วนอักษรอังกฤษมักถอดเสียงของชื่อภาษาจีน เช่น “ฮั่งเซ่งฮง” กับ “HUA SENG HONG” เป็นอักษรไทยกับอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงของชื่อจีน “和成豐” (hé chéng fēng)

2.8) ภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย ภาษาจีนภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย

ร้านค้าที่มีชื่อสามภาษาได้แก่ ชื่อภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย ชื่อภาษาจีน ชื่อภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย มีจำนวน 15 ร้าน ดังปรากฏในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 รายชื่อของร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยประกอบอักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษประกอบอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาจีนหรือไทย

ลำดับ	ชื่อร้าน					ประเภทธุรกิจ
	ชื่อภาษาไทย	อักษรไทยที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	ชื่อภาษาจีน	ชื่อภาษาอังกฤษ	อักษรอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาต่างประเทศ	
1	ห้างทองเล่งหงษ์		lóngfèngdàjīnháng 龍鳳大金行	LANG HONG GOLD SMITH		ขายทองและเพชร
2	ห้างค้าทองอยู่หลงกิมกี		yùlóngjīn jì dàjīn 裕隆金記大金行	YU LONG KIMKEE GOLD STORE LTD.,PARE.		
3	ห้างขายทอง โสวเซ่งเฮง		sūchéngxīngdàjīn 蘇成興大金行	SO SENG HENG GOLDSMITH		
4	ห้างขายทองจินฮัวเฮง		zhènhéxīngdàjīn 振和興大金行	HENG GOLDSMITH CO.,LTD		

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อร้าน					ประเภทธุรกิจ
	ชื่อ ภาษาไทย	อักษรไทยที่ ถอดเสียง จากภาษา ต่างประเทศ	ชื่อภาษาจีน	ชื่อ ภาษาอังกฤษ	อักษรอังกฤษ ที่ถอดเสียง จากภาษาต่าง ประเทศ	
5	บริษัท ห้างขายทอง เซ่งเฮงหลี ตรามงกุฎ จำกัด		chéngxīng lì dàjīn 成 興 利 大 金 háng 行	SENG HENG LEE GOLD SMITH CO.,LTD		
6	ภัตตาคาร เชียงกา รี ล่า		xiānggé lǐ lāhǎi 香 格 里 拉 海 xiāndàjiǔlóu 鮮 大 酒 楼	SHANGARILA RESTAURANT		ขายอาหารและ เครื่องดื่ม
7	บริษัท ง่วนเชียง เยาวราช จำกัด		yuánchāngjiàng 源 昌 醬 yuányǒuxiàngōng 園 有 限 公 s 司	THE NGUAN CHIANG CO.,LTD		
8	แสงดีเทรดดิ้ง		sēnlímàoyì 森 麗 貿 易 zhōngbiǎoháng 鐘 錶 行	SAENG DEE TRADING		ขายเครื่อง ประดับและของ ใช้ส่วนตัว
9	ห้างหุ้นส่วน เยาวราช ฮาร์ดแวร์		yàohuá lì liǎnghé 耀 華 力 两 合 gōngsī 公 司	JAWARAJ HARDWARE LIMITED PARTNERSHIP		
10	เยาวราช ฮาร์ดแวร์		yàohuá lóngliǎng 耀 華 隆 两 héngōngsī 合 公 司	RATCHAWONG HARDWARE LTD.,PART		ขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ
11	พ.รัตนโชติเทรดดิ้ง		dálúnshèngliǎng 達 輪 盛 两 héngōngsī 合 公 司	P.RATTANACHOTE TRADING LTD.,PART		
12	นิวแสงทองเทรดดิ้ง		niǔshèngtōngliǎng 紐 盛 通 两 héngōngsī 合 公 司	NEW SANG THONG TRADING LTD.,PART		

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อร้าน					ประเภทธุรกิจ
	ชื่อ ภาษาไทย	อักษรไทยที่ ถอดเสียง จากภาษา ต่างประเทศ	ชื่อภาษาจีน	ชื่อ ภาษาอังกฤษ	อักษรอังกฤษ ที่ถอดเสียง จากภาษาต่าง ประเทศ	
13	ย่งลิบ้วนการไฟฟ้า		rónglì yuándiànqì 榮立源 電器	YONG LIB NGUAN ELECTRIC LIMITED PARTNERSHIP		ขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ
14	บริษัท ชินเซียง กรุงเทพ(1982)จำกัด		xìnchāngmàngǔ 信昌曼谷 yǒuxiàngōngsī 有限公司	SIN CHIANG BANGKOK(1982)CO.,LTD		
15	เยาวราชทัวร์		yàohuālìlǐshè 耀華力旅社	JAWARAJ TOURS		ธุรกิจบริการ และสำนักงาน

จากตารางที่ 26 ปรากฏว่า มีร้านค้า 5 ประเภทตั้งชื่อด้วยสามภาษา ดังกล่าว ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ และร้านทำธุรกิจบริการและสำนักงาน ในร้านค้า 5 ประเภทนี้ ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ นิยมตั้งชื่อด้วย 5 ภาษาข้างต้นมากที่สุด มีจำนวน 6 ร้าน รองลงมาคือร้านขายทองและเพชร มีจำนวน 5 ร้าน ต่อด้วยร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม มีจำนวน 2 ร้าน ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัวและร้านทำธุรกิจบริการประเภทละ 1 ร้าน ร้านค้า 15 ร้านนี้ต่างจากร้านอื่น คือตั้ง 3 ชื่อ แต่ใช้ 5 ภาษา เพราะชื่อไทยกับชื่ออังกฤษได้ใช้ 2 ภาษาประกอบกัน กล่าวคือภาษาไทยแท้ประกอบด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงภาษาอื่นเป็นชื่อภาษาไทยของร้าน ภาษาอังกฤษแท้ประกอบด้วยอักษรอังกฤษที่ถอดเสียงภาษาอื่นมาเป็นชื่ออังกฤษของร้าน เช่นภาษาไทยแท้ “ห้างทอง” ประกอบด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงภาษาจีน “เล่งหงษ์” เป็นชื่อไทยของร้านทอง ภาษาอังกฤษแท้ “GOLD SMITH” ประกอบด้วยอักษรไทยที่ถอดเสียงภาษาไทย “LANG HONG” มาเป็นชื่ออังกฤษ สิ่งที่น่าสังเกตคือ อักษรไทยของบางร้านที่ถอดเสียงชื่อจีน ส่วนใหญ่เป็นร้านขายทองกับร้านขายอาหาร ในขณะเดียวกัน ยังมีบางร้านถอดจากชื่อภาษาอังกฤษ ส่วนนี้จะเป็นพวกร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อร้านค้าย่านเยาวราช มีที่ตั้งชื่อด้วยภาษาเดียว ได้แก่ ภาษาไทยหรือภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 9.8 สองภาษา ได้แก่

ภาษาไทยคู่กับภาษาจีน และภาษาไทยคู่กับภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 41 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40.2 และ สามภาษา คือภาษาไทย ภาษาจีนและภาษาอังกฤษใช้รวมกัน จำนวน 51 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 50 ภาษาที่ใช้ตั้งชื่อร้านแยกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรกตั้งชื่อร้านค้าด้วย ภาษาไทย หรือ ภาษาจีน หรือภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาแท้ ลักษณะที่สองตั้งชื่อร้านค้าด้วยอักษรไทยที่ใช้ออกเสียงภาษาจีนหรือ ภาษาอังกฤษ หรือตั้งชื่อร้านค้าด้วยอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้ออกเสียงภาษาไทยหรือภาษาจีน

3.2 เหตุผลการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าของและผู้ประกอบการร้านค้าย่านเยาวราชพบว่า เหตุผลของการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าแต่ละประเภทได้แก่ เพื่อให้เรียกชื่อได้ถูกต้อง เพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่าย เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร และการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการตั้งชื่อ ข้อมูลแต่ละกรณีของผู้ให้สัมภาษณ์มีดังนี้

3.2.1 เพื่ออ่านและเรียกชื่อได้ถูกต้อง

การตั้งชื่อร้านค้ามีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อให้ลูกค้าสนใจ รู้จักและจดจำร้านค้าได้ เพราะว่าการตั้งชื่อลูกค้าให้เข้ามาติดต่อสั่งซื้อสินค้า และหวังที่จะให้ลูกค้าประทับใจสินค้าและบริการ จนกระทั่งกลับมาซื้อสินค้าอีก โดยเฉพาะร้านค้าที่ทำธุรกิจใหญ่ จะตั้งชื่อบริษัทหรือสำนักงานอย่าง รมั้ดระวัง ถ้าอยากจะให้ลูกค้ามาใช้บริการได้ สิ่งแรกก็คือมีชื่อที่ลูกค้าเรียกง่าย อ่านง่ายและจำง่าย

1) เพื่ออ่านได้ถูกต้อง

กิตติศักดิ์ อิสลาม (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์การเลือกใช้ ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เพื่อให้คนต่างชาติอ่านชื่อร้านได้ครับ ความหมายก็ไม่ได้ต่างกัน กับชื่อภาษาไทย “GEM” ก็คือ “เจมส์” “JEWELRY” ก็คือ “เพชร” ความหมายเหมือนกันหมด เข้าใจง่ายและจำง่ายด้วย”

นวพร ด้วงมาต (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์การเลือกใช้ ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลที่ใช้ชื่อภาษาอังกฤษพูดง่าย ๆ ก็คือให้ลูกค้าเขา เรียกชื่อร้านเราได้ง่าย ชื่อไทยชื่อจีนและชื่ออังกฤษนี้ความหมายเหมือนกัน ไม่ได้ต่างกัน ชื่อภาษาอังกฤษใช้เสียงของชื่อภาษาไทย ง่ายต่อการอ่านชื่อร้าน”

สิริรัตน์ แซ่ซิม (28 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์การเลือกใช้ ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาอังกฤษคือ ชื่อไทยเพื่อให้ คนที่รู้ภาษาไทยอ่านรู้ชื่อร้าน ชื่ออังกฤษเพื่อให้คนที่รู้ภาษาอังกฤษอ่านชื่อ

ร้านได้ เพราะว่าบางทีลูกค้าซื้อนาฬิกาของเราไปแล้วเกิดมีอะไรที่ไม่เข้าใจ หรือต้องการกลับมาใช้บริการอีก เขาต้องตามซื้อร้านเรามา เพราะฉะนั้น ต้องให้เขาจำซื้อร้านเราได้ ”

คุณัญญา รัชฎาย (2 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดการเลือกใช้ ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“ ก็เปิดร้านแบบนี้ก็ต้องมีชื่อหลายภาษาเหมือนร้านขายของอื่น เพราะที่นี้เป็นที่ที่มีหลายเชื้อชาติ ชื่อไทยให้คนไทยอ่านเรียก ชื่อจีนก็ให้ พวกคนไทยเชื้อสายจีนอ่านเรียก อังกฤษก็ให้ฝรั่งอ่านเรียก ”

จักรี อินทรานวงษ์ (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผล การเลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลคือให้ความสะดวกแก่ลูกค้าชาวไทยที่เข้ามาติดต่อ “ลิ้ม ชุ่นเฮง” ชื่อก็ไม่ยาว อ่านได้จำได้ ออกเสียงเหมือนกับชื่อภาษาจีน”

สณามาส บุญจันทน์ (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผล การเลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลการเลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านคืออยู่ในเมืองไทย ก็ต้องมีชื่อไทยอยู่แล้ว ลูกค้าจะได้จำซื้อร้านเราได้ หรือเวลาอยากสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าร้านเรา ก็สามารถใช้ชื่อไทยของร้านสืบค้นได้”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การเลือกใช้ภาษาจีนหรือไทยหรืออังกฤษเพื่อตั้ง ชื่อร้านมีเหตุผลที่ว่าเพื่ออ่านได้ถูกต้อง เพราะสามารถช่วยให้ลูกค้ารู้จักร้านค้าแล้วจดจำชื่อได้ง่าย บางร้านใช้ภาษาต่างประเทศเป็นชื่อสำคัญ จึงจำเป็นต้องใช้อักษรที่ผู้คนส่วนใหญ่รู้จักคุ้นเคยตั้งเป็น อีกชื่อหนึ่ง

2) เพื่อเรียกชื่อได้ถูกต้อง

วุฒิชัย วิจิตชัย (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลที่ร้านเราใช้ชื่อภาษาไทยผมไม่ทราบครับ เพราะว่าผม ไม่ได้เป็นคนที่ตั้งชื่อร้านนี้ คนที่ตั้งชื่อร้านนี้เป็นผู้ก่อตั้งร้าน ซึ่งผ่านไปหลาย สิบปีแล้ว ผมไม่รู้หรอกว่าท่านคิดยังไง ผมเป็นพนักงานซึ่งมาทีหลัง ผมคิดว่า ท่านอาจจะอยากให้ลูกค้าสะดวกเรียกชื่อร้านเรา เพราะลูกค้าไม่ใช่อ่าน ภาษาจีนได้ทุกคน ดังนั้นมีชื่อภาษาจีนแล้วก็ต้องมีชื่อไทยด้วย จีนฮั่วเฮงนี้ ก็ออกเสียงคล้ายกับชื่อภาษาจีน ชื่อดี จำง่ายด้วย”

กมลวรรณ เทพวยชัย (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านว่า

“ตั้งชื่อภาษาไทยก็เพราะร้านเปิดในเมืองไทย ต้องมีชื่อภาษาไทยให้คนไทยเรียกได้ ถ้ามีแค่ภาษาจีนอย่างเดียวมันก็ไม่ใช่ คนที่มาซื้อเครื่องปรุงอาหารก็มีคนไทย ก็ต้องมีชื่อไทย ไม่งั้นถามคนไทยร้านอยู่ไหน เขาก็บอกไม่ถูก”

ภาสกร วงศ์คณาสิน (11 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“สิ่งแรกที่ต้องคำนึงคือลูกค้าของบริษัททัวร์มาจากต่างประเทศ มีทั้งจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เกาหลี ดังนั้นการตั้งชื่อนอกเหนือมีภาษาไทยแล้วยังต้องมีภาษาอังกฤษ ภาษาจีน อย่างน้อยนักท่องเที่ยวก็สามารถอ่านเข้าใจภาษาอย่างใดอย่างหนึ่ง ชื่อทั้งสามนี้มีความหมายเดียวกัน อ่านแล้วเข้าใจทันที และจำง่ายด้วย”

สุรानी สิทธิโชค (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“เราตั้งชื่อภาษาอังกฤษไว้ก่อน แล้วคิดว่าถ้ามีแค่ชื่ออังกฤษ คนไทยที่มาซื้ออุปกรณ์ไม่สะดวกเรียกชื่อร้าน เพราะเขาอาจจะไม่ค่อยพูดภาษาอังกฤษ มีชื่อภาษาไทยแล้วก็ดีต่อการจำชื่อได้ เพราะลูกค้าของเราส่วนใหญ่ก็เป็นคนไทย”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ร้านค้าเยาวราชนิยมตั้งชื่อร้านด้วยหลายภาษา เช่น ภาษาจีนและภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนแต้จิ๋ว บุคคลภายนอกที่ไม่ทำธุระในย่านไม่สามารถเข้าใจภาษาของชื่อร้านได้ทุกคน จึงมีร้านค้าหลายแห่งตั้งชื่อหลายภาษาคู่กัน เพื่อให้ลูกค้าใช้เรียกร้านได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า การเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อร้านค้า มีเหตุผลเพราะว่าต้องการให้ลูกค้าอ่านและเรียกชื่อร้านได้ถูกต้อง สะดวกต่อการสอบถามและค้นหาร้านค้า ยังสามารถสร้างความประทับใจและทำให้ลูกค้าจำชื่อร้านได้

3.2.2 เพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่าย

แม้ว่าเวลาผ่านไปยาวนาน ความเจริญและความสำคัญของธุรกิจย่านเยาวราชไม่เท่าพวกห้างสรรพสินค้าที่เกิดขึ้นใหม่ในสมัยปัจจุบันนี้ แต่คนดั้งเดิมที่ทำการค้าก็ยังมีบางส่วนทำการค้าในย่านนี้ ส่วนมากเป็นคนไทยเชื้อสายจีน ที่เป็นลูกหลานของชาวจีนโพ้นทะเล ที่เดินทางมาจากประเทศจีนตั้งแต่สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ สินค้าที่ขายก็มีพวกอาหารจีน ยาจีน ของใช้ส่วนตัวต่าง ๆ

และทองคำ ถึงแม้ว่าขณะนี้สินค้ามาจากประเทศอื่น ๆ เข้ามาขายบ้าง แต่ร้านดั้งเดิมก็ยังคงมีลักษณะเดิม ๆ

1) สินค้าที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน

อิสริย์ พยัตถ์กุล (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวความคิดการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“เจ้าของร้านค้าเป็นคนจีนที่มาจากแต้จิ๋ว เขาก็ตั้งชื่อเป็นจีนแต้จิ๋ว ลูกค้าพอเห็นชื่อภาษาจีนก็รู้ว่าเราจำหน่ายเครื่องเทศจีน คนจีนที่มาเปิดร้านอาหารที่จีนเขาก็ชอบมาซื้อซีอิ๊ว ผงชูรสกลับไปทำอาหารจีน ร้านที่ส่วนใหญ่ก็ใช้ชื่อภาษาจีน เพราะขายของที่มาจากจีน”

จักรพันธ์ แซ่ตั้ง (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาจีนในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลที่ผมเลือกใช้ภาษาจีนในการตั้งชื่อร้านเพราะว่าห่านพะโล้นี้เป็นอาหารมาจากแต้จิ๋ว ผมอยากบอกลูกค้าว่าที่ร้านนี้มีอาหารจีน คนที่ชอบกินห่านพะโล้นี้ ถ้าเขาชอบก็จะเข้ามาซื้อ”

วัชรกร เกสร (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“เพราะว่าร้านนี้ขายชาจีน ไม่ขายชาอื่น ก็ตั้งเป็นภาษาจีนบอกลูกค้าว่ามีชาจีนขาย เพราะบางทีลูกค้าเดินผ่านเห็นมีใบชาขายอยู่ แต่เขาไม่แน่ใจว่าเป็นชาจีนหรือชาประเทศอื่น ถ้ามีชื่อจีนเขาก็ได้รู้โดยตรง แต่ลูกค้าส่วนมากเป็นชาวไทยหรือต่างชาติ ไม่ได้อ่านรู้ภาษาจีนทุกคน จึงต้องมีชื่อภาษาไทยกับภาษาอังกฤษด้วย”

ทิพย์วารีย์ สร้อยคำ (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาจีนในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลคือต้องการให้ลูกค้าทราบว่าเราขายของจากเมืองจีน มีก๊วยหลิง ยาสุมไพของจีน ขนมที่ผลิตจากเมืองจีนทุกอย่างเกี่ยวกับจีนหมด”

ปวีณา เชิงสวย (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาจีนในการตั้งชื่อร้านว่า

“เคยได้ยินเจ้าของร้านแนะนำว่า “เป่ย์จินถงเยิ่นถั่ง” มาจากประเทศจีน ของจีนเขาก็ใช้ชื่อภาษาจีนนี้ ยาสุมไพของ “เป่ย์จินถงเยิ่นถั่ง” ตั้งมากที่จีน ทุกคนรู้จัก เจ้าของร้านค้าก็เลยคิดว่าใช้ชื่อของเมืองจีน และ

ตกแต่่งร้านเหมือนของคนจีน จะได้บอกชัด ๆ เลยว่านี่เป็นร้าน
“เปยจินถงเยินถั่ง” ของจีนที่เป็ดในย่านเยาวราช”

จันจิรา แซ่ตั้ง (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้
ภาษาจีนในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลที่ใช้ชื่อภาษาจีนคือเมื่อก่อนผู้ก่อตั้งร้านนี้เป็นแพทย์
แผนจีน ช่วยดูแลชาวจีนที่อาศัยในย่านนี้ ต้องการตั้งชื่อร้านยาเป็น
ภาษาจีนเพื่อให้ชาวจีนมาหาหมอได้ ยาที่แพทย์แผนจีนใช้ในสมัยนั้นคือ
ยาจีน ในสมัยนี้ก็ยังมีชาวจีนนิยมมาซื้อยาแผนจีน”

จักรี อินทรานูวงศ์ (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้
ภาษาจีนในการตั้งชื่อร้านว่า

“เราขายยาสมุนไพรจีน โสม ไซ่มุก มันก็ต้องตั้งชื่อเป็นภาษาจีน
เพื่อสอดคล้องกับสินค้าที่เราจำหน่าย มันเป็นเอกลักษณ์ความเป็น
เยาวราช”

ศิวาพร รัตนแย้ม (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้
ภาษาจีนในการตั้งชื่อร้านว่า

“ชื่อภาษาจีนภาษาไทยและภาษาอังกฤษเหมือนกันทุกชื่อ แต่ที่
ใช้ภาษาจีนเพราะตั้งใจอยากให้ลูกค้ารู้ว่าอุปกรณ์และเครื่องมือช่างเทคนิค
ต่าง ๆ เป็นของเมืองจีน สินค้าใช้ดี”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ร้านค้าที่จำหน่ายสินค้ามาจากประเทศจีนหรือมี
ความเกี่ยวข้องกับประเทศจีนมักจะมีชื่อร้านภาษาจีน เห็นผลคือเพื่อบอกให้ผู้ที่ต้องการติดต่อทราบถึง
ที่มาของสินค้า ในขณะเดียวกัน ยังสอดคล้องกับเยาวราชที่เป็นแหล่งมีเอกลักษณ์ประเทศจีน

2) สินค้าที่เกี่ยวข้องกับประเทศตะวันตก

จิรวัดน์ สุรางแสงมีบุญ (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผล
การเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“ร้านค้าตั้งชื่อเป็นภาษาอังกฤษเพราะว่าอุปกรณ์พวกนี้นำเข้า
จากต่างประเทศ เราเรียกตามภาษาอังกฤษ อย่าง “handle” ก็เรียก
ตามเสียงภาษาอังกฤษโดยตรง ดังนั้นการตั้งชื่อร้านก็ใช้ชื่อของสินค้าหรือ
อุปกรณ์เหล่านั้นตั้งชื่อร้าน ลูกค้าเองก็จะเข้าใจที่มาของสินค้า”

ปรีชญา พรหมบาง (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้
ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลการเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านคือเพื่อให้ผู้ที่มาติดต่อทราบว่าวัสดุก่อสร้างของร้านนี้นำเข้าจากประเทศอื่น มีคุณภาพดี ในชื่อภาษาไทยไม่ได้ปรากฏออกมาว่าเป็นสินค้านำเข้า แต่ดูชื่อนี้สามารถเข้าใจได้”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า มีร้านค้าบางร้านเลือกใช้ภาษาอังกฤษตั้งชื่อร้านด้วยเหตุผลว่าแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่มาจากของสินค้า

สรุปว่า การเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อของร้านค้าในย่านเยาวราช มีเหตุผลเพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่ายของร้านค้า กล่าวคือ ใช้ภาษาของที่มาของสินค้าหรือภาษาของประเทศที่มีความเกี่ยวข้อง ร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าเกี่ยวข้องกับเมืองจีน จะเลือกใช้ภาษาจีนตั้งชื่อร้านค้า ร้านที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี จะนิยมตั้งด้วยภาษาอังกฤษ อย่างร้านขายอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องมือช่าง ส่วนมากเป็นสินค้านำเข้าจากประเทศนานาชาติและมีชื่อภาษาอังกฤษ

3.2.3 เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร

ย่านเยาวราชเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของชาวไทยเชื้อสายจีนมาตั้งแต่ยุคตั้งกรุงเทพมหานคร เมื่อสองร้อยกว่าปี เป็นแหล่งเศรษฐกิจที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีร้านค้าต่าง ๆ ตั้งเรียงรายตลอดสองข้างทางอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้ที่นี่เป็นอีกหนึ่งย่านที่มีความสำคัญทางด้านการท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างชาตินิยมเดินทางมาท่องเที่ยวที่ย่านนี้เป็นจำนวนมาก จนสามารถพูดได้ว่า ย่านเยาวราชเป็นแหล่งที่ได้รับวัฒนธรรมด้านภาษาของนานาชาติประเทศ

1) เพื่อสะดวกสื่อสารกับชาวจีน

นิยม พิลาล้ำ (28 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“ที่ตั้งชื่อภาษาทั้ง 3 ประเภทคือให้ความสะดวกแก่ลูกค้าเข้ามาซื้อเครื่องหนังจระเข้ เรามีพนักงานที่พูดภาษาจีน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ ไม่ว่าจะลูกค้าในประเทศหรือนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เราก็สื่อสารได้ในทุกกรณี ”

นฤมล ภาษาชีวะ (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“แนวทางการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านคือต้องมีภาษาจีนกับภาษาไทยแน่นอน การใช้ภาษาจีนมาตั้งชื่อเพราะว่าร้านนี้เป็นคนจีนสร้างขึ้นมา อีกทั้งในตอนนั้นคนที่อาศัยแถวนี้พูดภาษาแต้จิ๋ว การตั้งชื่อร้านเป็นภาษาจีนสะดวกในการสื่อสาร”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ร้านค้าที่ตั้งชื่อภาษาจีนมีวัตถุประสงค์เพื่อสะดวกสื่อสารกับชาวจีน รวมทั้งชาวจีนที่อาศัยในย่านเยาวราชดั้งเดิมและชาวจีนที่มาจากประเทศจีน เวลาที่ลูกค้าเข้าร้านติดต่อจะสามารถใช้สื่อความหมายได้

2) เพื่อสะดวกสื่อสารกับชาวไทย

อ้อยใจ ท่อนแก้ว (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“แนวคิดคือจะควรมีภาษาอย่างน้อย 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ใช้ชื่อภาษาไทยเพราะว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนชื่อภาษาจีนก็เพราะว่าเจ้าของเป็นคนไทยเชื้อสายจีน พูดภาษาจีนได้อยู่แล้ว ภาษาอังกฤษก็สำคัญเช่นกัน เพราะมีต่างชาติมาติดต่อ ไม่ว่าจะภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษต่างก็ตั้งตามชื่อภาษาจีน คือแปลเสียงของภาษาจีนแต่จัดมาเป็นภาษาไทย ลูกค้าเขาเรียกชื่อได้ แต่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจความหมายเท่าไร เราขายของที่นี่ ก็ไม่รู้อรรถาธิบายเหมือนกัน อ่านออกได้ แต่ไม่เข้าใจ”

พงศกร อารีย์วงศ์ (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านว่า

“ถึงแม้ว่าร้านนี้มีชื่อเป็นภาษาจีนแล้ว แต่ก็ยังจำเป็นที่ต้องมีชื่อเป็นภาษาไทยด้วย เพราะลูกค้า 80 เปอร์เซ็นต์เป็นชาวไทย พนักงานก็แนะนำสินค้าให้ลูกค้าด้วยภาษาไทย ชื่อไทยร้านนี้ก็ไม่ได้เป็นภาษาไทยที่เหมือนเรายุ่งกัน มันเป็นภาษาแต่จัดที่ถูกแปลเสียงเป็นคำไทย ตอนนี้อย่างชาวไทยเชื้อสายจีนรุ่นใหม่ ๆ พูดภาษาแต่จัดไม่คุยได้ เหลือแต่พวกอากังยังพูดอยู่ ร้านที่เปิดใหม่ ๆ จะไม่ค่อยใช้ภาษาแต่จัดแล้ว จะใช้ภาษาอังกฤษแทน”

อภิรักษ์ วิบูลย์เชื้อ (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลการเลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านค้าคือเพื่อให้คนไทยรู้จักร้านเราได้ง่าย “ร้านก๋วยจั๊บน้ำร้อน” อ่านแล้วก็รู้ว่าร้านนี้ขายอะไร คนอยู่แถวนี้ชอบแวะมาทานก๋วยจั๊บน้ำร้อน ลูกค้าเต็มร้านทุกวัน”

นัฐพงศ์ เนตรพรหม (28 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลคือเจ้าของร้านค้าเป็นคนไทย พูดภาษาไทยได้อย่างเดียว ก็ตั้งชื่อเป็นภาษาไทย ไม่งั้นตั้งเป็นภาษาต่างประเทศ เจ้าของก็พูดไม่เป็น เวลาจะสื่อสารกับลูกค้าก็สื่อสารด้วยภาษาไทย”

จักรี อินทรานูวงศ์ (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อร้านว่า

“แน่นอนว่าเพื่อให้ความสะดวกแก่ลูกค้าชาวไทย มีชื่อจีนชื่อเดียว ชาวไทยอ่านไม่ออก ต้องมีชื่อไทยด้วย เหมือนคนเรามีชื่อไทยแล้วยังมีชื่ออังกฤษ สื่อสารกับลูกค้าประเทศไหนก็ใช้ภาษาด้วยประเทศนั้น วิธีตั้งชื่อไทยก็นิยมใช้เสียงของภาษาจีนมาตั้ง ถ้ามามีความหมายใหม่ มันไม่ใช่ภาษาไทยที่พูดในชีวิตประจำวัน ลูกค้าก็ไม่ค่อยถามความหมาย ถ้าเป็นฉันทันไปสยามพารากอน ฉันทันไม่สนใจหรอกว่าพารากอนหมายถึงอะไร รู้ว่ามันเรียกอย่างนี้ก็พอแล้ว”

ตั้ม ศรีอินทร์ (11 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านว่า

“ก็ต้องตั้งเป็นภาษาไทย ภาษาอื่นไม่ต้อง เพราะไม่มีชาวต่างชาติมาทำผมตัดผม ส่วนมากเป็นชาวไทย ชาวไทยเชื้อสายจีนก็มีบ้าง แต่ก็คุยด้วยภาษาไทย ”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ร้านค้าในย่านเยาวราชตั้งชื่อด้วยภาษาไทยเพื่อสะดวกสื่อสารกับชาวไทย เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันของเมืองไทย ในย่านเยาวราช ลูกค้าส่วนมากเป็นชาวไทย ในขณะเดียวกัน ชาวไทยเชื้อสายจีนรุ่นใหม่ในปัจจุบันนี้สื่อสารด้วยภาษาไทยเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องมีชื่อภาษาไทย

3) เพื่อสะดวกสื่อสารกับชาวตะวันตก

เอกชัย กิจชิตี (28 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เพื่อเรียกได้ สามารถใช้สื่อสารได้ ชื่อไทยกับชื่ออังกฤษออกเสียงเหมือนกัน มีชื่อภาษาอังกฤษแล้วคนต่างชาติก็ใช้สื่อสารได้”

ปรัชญา พรหมบาง (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์เลือกใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลก็คือเพื่อใช้ชื่อนี้ติดต่อผู้ผลิตสินค้า เพราะอุปกรณ์ของร้านนำเข้าจากต่างประเทศ เมื่อต้องสั่งซื้อใหม่จะซื้อในชื่ออังกฤษ หรือเวลาขายให้ลูกค้าต่างชาติก็ใช้ได้เหมือนกัน”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ร้านค้าในย่านเยาวราชตั้งชื่อด้วยภาษาอังกฤษเพื่อสะดวกสื่อสารกับชาวตะวันตก เพราะสมัยนี้มีการติดต่อกับชาวต่างชาติมากขึ้น ในบางร้านยังต้องการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกิจ ความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

สรุปว่า การเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช มีเหตุผลว่าเพื่อความสะดวกการสื่อสารระหว่างผู้ที่อาศัยในแถวเยาวราชและระหว่างลูกค้ากับผู้ประกอบการร้านค้า ภาษาที่เลือกมาเป็นภาษาที่ชาวไทยเชื้อสายจีนในย่านรู้จักคุ้นเคยหรือลูกค้าต่างถิ่นที่มาติดต่อสามารถเข้าใจได้ การใช้ภาษาไทยหรือภาษาแต่จิวกับภาษาจีนมีประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างชาวไทยและชาวไทยเชื้อสายจีนที่ตั้งที่พักอาศัยที่ย่านเยาวราช สะดวกการต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ส่วนการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาอื่น เนื่องจากย่านเยาวราชมีการติดต่อกับคนต่างประเทศมากขึ้นในปัจจุบันนี้ จึงมีชื่อภาษาอังกฤษตั้งขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการติดต่อระหว่างลูกค้าต่างชาติกับผู้ประกอบการธุรกิจที่ย่านเยาวราช

3.2.4 เพื่อความทันสมัยหรือสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม

อิทธิพลจากการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมมีส่วนให้คนในสังคมไทยเกิดค่านิยมใหม่ ๆ ในส่วนของการใช้ภาษาในการตั้งชื่อก็มีพัฒนาการไปในทิศทางเดียวกัน คือชื่อร้านในช่วงแรก ๆ มักจะตั้งด้วยไทย-จีนตามผู้ชาย-ผู้ซื้อ ต่อมา มีชาวต่างชาติเข้ามาเป็นลูกค้า มีเจ้าของร้านค้านิยมตั้งชื่อด้วยภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 29 ร้าน ปรากฏว่ามีร้านค้าเลือกใช้ภาษาด้วยเหตุผลการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมในการตั้งชื่อ ดังต่อไปนี้

จงรัก กิตติวรกาญจน์ (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลที่ผมใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านคือผมมองว่าภาษาอังกฤษมีความเป็นสากล มีความทันสมัย เมื่อในปัจจุบันก็ไม่ค่อยใช้ชื่อไทยมาเป็นชื่อร้าน นิยมใช้ชื่อภาษาอังกฤษมากกว่า อย่าง “Big C” “Family Market” “Double Dogs Tea Room” ของเราเป็นร้านใหม่ที่ได้รับค่านิยมในสมัยนี้ มีทั้งชาวไทยกับชาวจีนมาเป็นลูกค้าอย่างต่อเนื่อง สินค้าของร้านจะมีชาวจีน ชาญี่ปุ่น กาแฟ เป็นต้น ”

สุรณี สิทธิโชค (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลการเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านคือชื่อภาษาอังกฤษเรียกง่าย จำง่าย ค่านิยมของร้านค้าในสมัยนี้ไม่นิยมตั้งเป็น

ชื่อภาษาไทยที่เข้าใจยาก จะเน้นความเป็นพิเศษ หันสมัยมากกว่า ถึงดึงดูด
ลูกค้าเข้าร้านได้”

ปรัชญา พรอมบาง (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้
ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“เหตุผลการเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านเพราะว่าเจ้าของ
ร้านค้าอยากขยายธุรกิจจากเดิมที่ทำการค้าขายภายในประเทศกลายเป็น
ทำการค้าขายกับชาวต่างประเทศ จึงตั้งชื่อภาษาอังกฤษเพื่อให้ร้านมี
ความเป็นสากล มีความเป็นสมัยใหม่”

ภาสกร วงศ์คณาสิน (11 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการเลือกใช้
ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านว่า

“ภาษาอังกฤษเป็นภาษาใช้ได้ทั่วโลก ในสมัยก่อน สังคมไทยยังไม่ได้
รับอิทธิพลจากทางตะวันตก ก็ยังไม่มีใครใช้ชื่อภาษาอังกฤษ ในเมื่อสังคม
เปลี่ยน คนเราให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษมากขึ้น ก็เริ่มตั้งชื่อร้านค้าเป็น
ใช้ชื่ออังกฤษ เพื่อเข้ากับค่านิยมของคนสมัยใหม่”

จากตัวอย่างข้างต้นที่กล่าวถึงแนวคิดการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าย่านเยาวราช
แสดงให้เห็นว่า การเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช มีเหตุผลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
ของค่านิยมในการตั้งชื่อ กล่าวคือ ร้านค้าในสมัยปัจจุบันมีความนิยมตั้งชื่อร้านค้าด้วยภาษาอังกฤษขึ้น
เพราะเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ การตั้งชื่อร้านด้วยภาษาอังกฤษ จะทำให้ร้านต่างจาก
ร้านค้าอื่น มีความทันสมัยขึ้นและสอดคล้องกับแนวการพัฒนาของย่านเยาวราช ซึ่งเป็นสังคมที่มี
การติดต่อกับบุคคลต่างประเทศมากขึ้น

สรุปได้ว่า การใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อร้านค้าย่านเยาวราชมีเหตุผลต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ตั้งชื่อ
สามารถแบ่งได้เป็น 4 เหตุผล คือ 1) เพื่ออ่านและเรียกชื่อได้ถูกต้อง โดยเลือกใช้หลายภาษาตั้งชื่อร้าน
2) เพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่าย โดยเลือกภาษาจากที่มาของสินค้า 3) เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร
โดยเลือกภาษาที่สะดวกในการสื่อสารระหว่างผู้ที่อยู่ในย่านหรือชาวต่างประเทศชาติ 4) เพื่อความทันสมัย
หรือสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม

บทที่ 4

ความหมายของชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช

การศึกษาวិเคราะห์การตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช พบว่ามีลักษณะการใช้ภาษาที่มีการใช้คำ และความหมายของชื่อร้านแตกต่างกันไป มีรายละเอียดแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

4.1 การใช้คำของชื่อร้านค้า

4.1.1 ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียว

4.1.2 ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายหลายอย่าง

4.2 การกำหนดความหมายของชื่อร้านค้า

4.2.1 ความหมายตามคุณสมบัติของสินค้า

4.2.2 ความหมายที่แสดงคุณธรรมของเจ้าของร้าน

4.2.3 ความหมายที่เป็นมงคล

4.2.4 ความหมายที่แสดงความสามัคคี

โดยมีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 การใช้คำของชื่อร้านค้า

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช ปรากฏว่าชื่อร้านค้ามีความหมายตามการใช้คำแตกต่างกัน แบ่งเป็นร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายอย่างเดียว และร้านที่ใช้คำที่มีความหมายหลายอย่าง

4.1.1 ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียว

จากการวิเคราะห์ชื่อร้านค้า พบว่าชื่อร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายอย่างเดียว ได้แก่ คำบอกสินค้าหรือบริการ คำแสดงความหมายมงคล คำบอกที่มาของสินค้า คำแสดงลักษณะตราสินค้า คำบอกเจ้าของร้าน และคำที่เป็นสิ่งของธรรมชาติและอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

1) คำบอกสินค้าหรือบริการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าพบว่า ร้านค้าที่ใช้คำบอกกิจการขายสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม และร้านขายของหลายประเภท ดังข้อมูลชื่อร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายทองและเพชร

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างเพชรพี.เจมส์ fāngzhènchéngfēngzhūbǎo 方镇成丰珠宝	ขายเพชรแท้และทองคำ	ร้านขายเพชร

บ้านช่างทอง	ทองรูปพรรณ	ร้านขายเครื่องประดับทอง
s ū tāihuā d à jīn háng 蘇泰華大金行		
BY SIAM GOLD GALLERY		

ห้างทอง 24 กะรัตจำกัด	ทองรูปพรรณ	ร้านขายทอง
qiàchéng bō d à jīn háng 洽成發大金行		

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
เกาลัด	ขายเกาลัด	ร้านขายเกาลัด
l i z i 栗子		

ร้านขายของหลายประเภท

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
นำ แอนติคส์	จำหน่ายวัตถุโบราณ	ร้านขายวัตถุโบราณ
NUM ANTIQUES		

สรุปว่า มีการตั้งชื่อร้านค้าที่มีความหมายสินค้าหรือบริการ ชื่อร้านเหล่านี้มีลักษณะค่อนข้างสั้น ใช้คำกะทัดรัดและเข้าใจได้ง่าย สามารถทำให้ลูกค้ารู้จักและเข้าใจสินค้าหรือบริการที่ร้านค้าได้จำหน่ายโดยตรง

2) คำแสดงความหมายมงคล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าพบว่า ร้านค้าที่ใช้คำแสดงความหมายมงคลได้แก่ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ตั้งชื่อร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายทองและเพชร

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด จินซง	ทองรูปพรรณ	ร้านขายทองที่เป็นทองแท้และมีความเจริญ
zhēnchāngliǎng h é gōng s ī 真昌两合公司		
เจียฮั่ว	ทองรูปพรรณ	ร้านขายทองที่มีความแท้จริงและความสามัคคี
zhèng h é 正和		
เลียงเซ่งเฮง	ทองรูปพรรณ	ร้านขายทองที่มีความสามัคคีความสำเร็จ และความเจริญรุ่งเรือง
liánchéng xī ng d à jī n háng 聯成興大金行		

จากข้อมูลชื่อร้านค้าข้างต้นปรากฏว่า ชื่อร้านใช้คำแสดงความหมายมงคล นิยมใช้ความหมายเจริญรุ่งเรือง และความแท้จริงเป็นชื่อร้าน เพราะเป็นความหมายที่แสดงถึงคุณสมบัติของทองและสอดคล้องกับทองที่เป็นสินค้ามีค่าสูง

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ฮั่งเซ่งฮง h é chéng fēng 和成豐 HUA SENG HONG RESTAURANT	ขายอาหาร	ร้านขายอาหารที่มีความสามัคคี ความสำเร็จ ความเจริญ

จากข้อมูลชื่อร้านค้าข้างต้นปรากฏว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำแสดงความหมายมงคล มีการใช้ความหมายเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความสามัคคีเป็นชื่อของร้าน แต่ไม่มีความหมายที่แสดงลักษณะกิจการของร้านโดยตรง

ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างสุนทร shùn tōng xíng 順通行	ขายนาฬิกา	ร้านขายนาฬิกาที่มีความงาม
นิวศรีมงคล xú mào lì 徐茂利	ขายแว่น	ร้านขายแว่นที่งดงาม

จากข้อมูลชื่อร้านค้าข้างต้นปรากฏว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำแสดงความหมายมงคลเป็นร้านค้าประเภทร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว นิยมใช้ความหมายเกี่ยวกับความสวยงามเป็นชื่อร้าน เพราะสินค้าที่ขายมีคุณสมบัติตกแต่งร่างกายให้สวยงามดูดี

ร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
เกียเสง jiā shèng wú xiàn gōng sī 嘉盛無限公司 KIASENG REGISTERED ORDINARY PARTNERSHIP	ขายเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ อะไหล่	ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มี ความเจริญรุ่งเรือง
ยี่งแสงฮง rén chéng fēng 仁成豐 YING SAENG HONG	ขายเครื่องใช้ไฟฟ้า	ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มี ความเมตตา ความสำเร็จ และ ความเจริญ

เหรียญนำเข้าอิมพอร์ต

Liánán cáirù kǒulǐāngh é gōng sī

聯南財入口兩合公司

GOLDEN COINS IMPORT LTD.,PART

ขายวัสดุก่อสร้าง

ร้านขายวัสดุก่อสร้างจาก

ต่างประเทศที่มีทรัพย์สินสร้าง

ชัยชนะ

ซินเฮเส็ง

xīn hé shèng

新合盛

ขายเครื่องชั่งน้ำหนัก

ร้านขายเครื่องชั่งน้ำหนักที่ถูกต้อง

มีความใหม่ และความเจริญ

จากข้อมูลชื่อร้านค้าข้างต้นปรากฏว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำแสดงความหมายมงคลของร้านค้าประเภทร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ นิยมใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวกับความเจริญรุ่งเรืองความสำเร็จเป็นชื่อร้านมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาของเจ้าของร้านที่มีต่อการประกอบธุรกิจ

สรุปว่า ชื่อร้านค้าจะใช้คำแสดงความหมายมงคล มีความหมายแสดงความสามัคคีของครอบครัว สะท้อนให้เห็นสภาพการดำเนินธุรกิจในครอบครัวของชุมชนเยาวราช เป็นความหมายแสดงความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จที่สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาต่อธุรกิจร้านในอนาคตของเจ้าของร้านค้า มีความหมายแสดงความใหม่ ความสวยงามหรือความเป็นเจริญที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ ลักษณะของการใช้คำที่มีความหมายมงคลคือกะทัดรัด แต่เข้าใจง่ายสำหรับการค้าของชาวจีน ซึ่งเป็นย่านที่ทำธุรกิจเป็นเวลานาน จึงมีชื่อภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนแต่จำผู้ที่รู้ความหมายได้ดีมักจะในชุมชนเยาวราช

3) คำบอกที่มาของสินค้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อร้านค้าในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำบอกที่มาของสินค้าได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว และร้านขายยา ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ช.ไชน่า tài xīn 泰新 C.CHINA	ขายหมูหย็อง	ร้านค้าที่ขายขายหมูหย็องในแหล่งอาศัยของคนจีน

ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ไถยนคร tài 泰華	ขายนาฬิกาข้อมือ	ร้านขายนาฬิกาข้อมือในเมืองไทย

ลพบุรีพาณิชย์ huā fù lǐ shāng diàn 華富里商店 LOPBURI PHANICH	ขายของใช้ส่วนตัว	ร้านขายของใช้ส่วนตัวที่มาจาก จังหวัดลพบุรี
---	------------------	---

บริษัท รอยัล อิมพอร์ท แอนด์ เอ็กซ์พอร์ต เทรต จำกัด	ขายเครื่องหนังจระเข้	ร้านขายเครื่องหนังจระเข้ที่ นำเข้าจากต่างประเทศ
---	----------------------	--

ร้านขายยา

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ไชน่ามาร์ท zhōngguóchéngyàn w ō cānróngshuòháng 中國城燕窩參茸藥行	ขายรังนก โสม เขากวาง ยา	ร้านขายยาและอาหารเสริม สุขภาพในแหล่งอาศัยของคนจีน

จากข้อมูลชื่อร้านค้าข้างต้นปรากฏว่า มีการตั้งชื่อด้วยคำที่มีความหมายบอกที่มา
ของร้าน “ไชน่า” หมายถึงประเทศจีน คำว่า “ลพบุรี” “ไทย” “อิมพอร์ท” คำเหล่านี้บอกสถานที่ที่มา
หรือการแพร่หลายของสินค้า สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของที่มาของสินค้าที่มาจำหน่ายใน
ชุมชนเยาวราช

4) คำแสดงลักษณะตราสินค้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อร้านค้าในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำมี
ความหมายแสดงลักษณะตราสินค้าตั้งชื่อร้าน ได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม และร้านขายของ
หลายประเภท ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
เด็กสมบุญ DEKSOMBOON	ขายเครื่องปรุงอาหาร	ร้านขายเครื่องปรุงอาหาร ตราเด็กสมบุญ
ลิ้มจิงเฮียง línzhēnxiāng 林真香	ขายหมูแห้ง	ร้านขายหมูแห้งตราลิ้มจิงเฮียง
ลิ้มจี่เฮียง lín y í xiāng rǒu p ū háng 林宜香肉铺行	ขายเนื้อแห้งต่าง ๆ	ร้านขายเนื้อแห้งต่าง ๆ ที่เป็น ตราลิ้มจี่เฮียง

ร้านขายของหลายประเภท

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บริษัท คองคาแมนูแฟคเจอร์ เรอร์ จำกัด KONGKA MANUFACTURER CO.,LTD	ขายเฟอร์นิเจอร์ไม้	ร้านขายขายเฟอร์นิเจอร์ไม้ ตราคองคา

จากข้อมูลชื่อร้านข้างต้นปรากฏว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายแสดงลักษณะตราสินค้า ส่วนมากเป็นร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม และจากการสัมภาษณ์ พบว่า ตราสินค้าดังกล่าว ส่วนมากเป็นตราที่สร้างขึ้นโดยชาวไทยเชื้อสายจีน และได้จำหน่ายสินค้ามาเป็นเวลาที่ยาวนาน รวมทั้งเป็นตราสินค้าที่ผู้คนในย่านเยาวราชรู้จัก สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นคงและความเจริญเติบโตของร้านเหล่านี้ และยังได้เห็นถึงอิทธิพลของธุรกิจในสมัยก่อนที่มีความรุ่งเรืองต่อเนื่องมาถึงปัจจุบันของชุมชนเยาวราช

5) คำบอกเจ้าของร้านค้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อร้านค้าในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายบอกเจ้าของร้านค้า ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายของหลายประเภท ร้านขายยา และร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายทองและเพชร

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
เพ็ญแข	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายขายทองรูปพรรณของ คนชื่อ “เพ็ญแข”
แสงอรุณชินบัญญัติ hé xīng lì shuāng jì 和興利 雙記 CHIN BUN CHORN	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายขายทองรูปพรรณของ คนชื่อ “แสงอรุณ ชินบัญญัติ”

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ฉ.เอี้ยะฮวด cài yì bō 蔡益發	ขายอาหารว่าง	ร้านขายอาหารว่างของคนชื่อ “เอี้ยะฮวด แซ่ ฉ”
เล่าจิ้นเส็ง lǎo zhèn shèng 老振盛	ขายอาหารว่าง	ร้านขายอาหารว่างของคนชื่อ จิ้นเส็ง “เล่า” เป็นคำเสริมหน้า ใช้กับชื่อคน

ตั้งกวังคีเฮียง chéngguǎng qí xiāngzhuanjiā l à wèi 陳廣奇香專家腊味	ขายอาหารแห้ง	ร้านขายอาหารแห้งของคนชื่อ “ตั้งกวัง”
--	--------------	---

ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ร้านหิน	ขายเครื่องประดับหนัง	ร้านขายเครื่องประดับหนังของ คนชื่อ “หิน”
วีเต็กพามีซ wēi dé zhōngbīdǎoháng 偉德鐘錶行	ขายนาฬิกา	ร้านขายนาฬิกาของคนชื่อ “วีเต็ก”
แสงดีเทรดดิ้ง sēn lǐ mào yì zhōngbīdǎoháng 森麗貿易鐘錶行 SAENG DEE TRADING	ขายนาฬิกา	ร้านขายนาฬิกาของคนชื่อ “แสงดี”
บริษัท ริบบอนเซ็นเตอร์ จำกัด yào yuán yǒu xiàn gōng sī 耀源有限公司 RIBBON CENTER CO.,LTD	ขายเครื่องประดับแฟชั่น	ร้านขายเครื่องประดับแฟชั่น ของคนชื่อ “ริบบอน”

ร้านขายของหลายประเภท

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ร้านนิชียา วานิชย์ měi yǎ shāng diàn 美雅商店 NITHIYA WANIT STORE	ขายเสื้อผ้า กระเป๋า ยา	ร้านขายสินค้าหลายประเภท ของคนชื่อ “นิชียา วานิชย์”
บริษัท กวางตง จำกัด guānzhōngguóhuòyǒuxiàngōngsī 冠中國貨有限公司 KUANG TONG CO.,LTD	ขายวัตถุโบราณ	ร้านขายวัตถุโบราณของคนชื่อ “กวางตง”
เฉอ	ขายของใช้ชีวิตประจำวัน	ร้านขายของใช้ของคนชื่อ “เฉอ”

ร้านขายยา**ชื่อร้าน**

ฉ.มั่งคง

càiyǒng fā

蔡永發

YONG HUAD

กิจการ

ขายยาจีนและยาไทย

ความหมายร้านขายยาของคนชื่อ “มั่งคง
แช่ ฉ”**จิ้นเซ่งเซียง**

chōngcēnróngshuòháng

昌參茸藥行

CHIN SENG CHEANG LTD.,PART

ขายยาจีนร้านขายสินค้าหลายประเภท
ของคนชื่อ “จิ้นเซ่งเซียง”**ท.จ.ก. เซียงเฮงฮัวกี**

línxiángxīnghǎiwèicēnróngshuòháng

林祥興海味參茸藥行

SIANG HENG HUA KEE LTD.,PART

ขายยา รั้งนกและอาหารเสริม
สุขภาพ

ร้านขายยาของคนชื่อ “เซียงเฮง”

ฉ.รุ่งเรือง

càidōng bō

蔡東發

ขายยาจีนและยาไทย

ร้านขายยาของคนชื่อ “รุ่งเรือง
แช่ ฉ”**ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ****ชื่อร้าน**

บริษัท ตั้งเซ่งฮวด เทรดตั้ง

chénchéng bō yǒuxiàngōngsī

陳成發有限公司

กิจการ

ขายส่งเคมีภัณฑ์ทาง

อุตสาหกรรม

ความหมายร้านขายส่งเคมีภัณฑ์ทาง
อุตสาหกรรมของคนชื่อ “ตั้ง
เซ่งฮวด”**วิชัยพันธุ์พาณิชย์**

wèicáimàoyì liǎng hé gōngsī

偉才貿易兩合公司

WICHAIPHAN TRADING LTD.,PART

ขายอะไหล่ของตู้เย็นและตู้แช่

ร้านขายอะไหล่ของตู้เย็นและ
ตู้แช่ของคนชื่อ “วิชัย”**ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.วิวัฒน์**

wēi fā

偉發

P vivat

ขายจักรเย็บผ้าและ

ส่วนประกอบ

ร้านขายจักรเย็บผ้าและ

ส่วนประกอบของคนชื่อ
“วิวัฒน์”**อิษฏ์นันท์**

เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน

บริการติดตั้ง ล้าง ซ่อม

เครื่องปรับอากาศ

ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้าของคน
ชื่อ “อิษฏ์นันท์”

เตี้ยลั้งเฮง	ขายปลีก นี้อต สกรู	ร้านขายปลีกของคนชื่อ “เตี้ยลั้งเฮง”
ยีนฟ้าพานิช yǐnghuā 永華 YEUNFAR	ขายอุปกรณ์ก่อสร้าง กุญแจ	ร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้างของ คนชื่อ “ยีนฟ้า”
ผ.รัตนโชติเทรดดิ้ง dǎ lúnshèngliǎng hé gōng s ī 達輪盛 兩合公司 P.RATTANACHOTE TRADING LTD.,PART	ขายเครื่องเหล็ก	ร้านขายเครื่องเหล็กของคน ชื่อ “รัตนโชติ”

จากข้อมูลชื่อร้านค้าข้างต้นปรากฏว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายบอกเจ้าของร้านค้าส่วนมากเป็นชื่อไทยหรือชื่อจีนที่เขียนเป็นภาษาไทย สะท้อนให้เห็นว่าในสมัยก่อน ผู้ที่ทำการค้าขายในรุ่นแรก ๆ ในย่านเยาวราชส่วนใหญ่นิยมตั้งชื่อร้านเป็นชื่อจีนของเจ้าของร้าน และได้สืบทอดกิจการมาสู่รุ่นลูกหลาน ซึ่งมีชื่อไทย ต่อมาเริ่มมีชาวไทยเข้ามาทำธุรกิจเพิ่มขึ้น จึงมีชาวไทยใช้ชื่อของตนตั้งชื่อร้านค้า

6) คำที่เป็นสิ่งของธรรมชาติและอื่น ๆ

ประเภทร้านค้าที่ใช้คำที่เป็นสิ่งของธรรมชาติ ได้แก่ ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บริษัท แมวดำยูเนียน จำกัด hēimāoyǒuliányǒuxiàngōng s ī 黑貓友聯有限公司 BLACK CAT UNION CO.,LTD	ขายเสื้อผ้า	ร้านขายเสื้อของคนที่ชอบแมว
เอส.เอ็น.อี S.N.E	ขายเสื้อผ้า	แปลจากภาษาอังกฤษคือ S.N.E
แสงอรุณ h é l i x īng 和利興 HANG SANG AROON	ขายนาฬิกา	แสงในยามเช้า

ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ประกายนคร jīngguāngliǎnghé gōngsī 京光两合公司 CITY'S SPARK LTD.PARTNERSHIP	ขายอุปกรณ์ไฟฟ้า	ร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีความเจริญเหมือนประกาย

นิวแสงทองเทรดดิ้ง niūshèngtōngliǎnghé gōngsī 纽盛通两合公司 NEW SANG THONG TRADING LTD.,PART	ขายหัวน้ำเชื้อ	ร้านขายหัวน้ำเชื้อที่มีความเจริญเหมือนแสงทองใหม่
---	----------------	--

ส.แสงอรุณพานิชย์ guāngróngshèngliǎnghé gōngsī 光荣盛两合公司 S.SANG ARUN PANICH LTD.,PART	ขายปลั๊กไฟฟ้า	ร้านขายปลั๊กไฟฟ้าที่มีความเจริญก้าวหน้าเหมือนแสงแดดในยามเช้า
---	---------------	--

สรุปได้ว่า ชื่อร้านค้าที่ตั้งชื่อโดยคำที่เป็นสิ่งของธรรมชาติและอื่น ๆ เป็นกลุ่มที่นิยมตั้งชื่อด้วยสิ่งต่าง ๆ ในโลก มีสิ่งของตามธรรมชาติและชื่อสัตว์เลี้ยง มักจะมีความหมายเป็นสิ่งที่ตั้งตามชื่อร้านประเภทนี้มีความหมายเข้าใจง่าย

จากการศึกษาข้อมูลชื่อร้านข้างต้น พบว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียว ใช้คำที่มีความหมายบอกเจ้าของร้านค้าได้รับความนิยมมากที่สุด ส่วนมากเป็นชื่อของชาวจีนแต่จิวที่อพยพในประเทศไทยในสมัยก่อน ได้ประกอบธุรกิจเจริญเติบโตและความมั่นคงในชุมชนเยาวราช สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลและความสำคัญของธุรกิจการค้าของคนจีนในสมัยเก่าที่สืบเนื่องมาถึงสมัยปัจจุบัน การทำการค้าขายหรือการดำเนินชีวิตแบบชาวจีนยังมีอิทธิพลต่อสังคมไทย และในรุ่นต่อมาชาวไทยเชื้อสายจีนก็ยังใช้ชีวิตโดยการผสมผสานของวัฒนธรรมจีนและไทยอย่างมีความสุข การตั้งชื่อร้านจึงตั้งด้วยคำบอกคุณสมบัติของสินค้า แสดงให้เห็นว่า เจ้าของร้านค้าในย่านเยาวราชให้ความสำคัญกับความหมายของชื่อ มีการเลือกคำที่มีความหมายดีงามมาตั้งเป็นชื่อร้านของตนเอง สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนา และเป้าหมายในการทำธุรกิจร้านค้า การใช้คำที่เป็นสิ่งของธรรมชาติ และคำบอกสินค้า คำบอกที่มาของสินค้า คำบอกตราสินค้า มีจำนวนน้อยที่สุด

4.1.2 ชื่อร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายหลายอย่าง

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าชื่อร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายหลายอย่าง แบ่งได้เป็นหลายประเภทดังนี้

1) คำบอกชื่อสินค้าและคำบอกชื่อเจ้าของร้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำบอกชื่อสินค้า คำบอกชื่อเจ้าของร้านเป็นชื่อ ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายยา ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และร้านทำธุรกิจบริการและสำนักงาน ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายทองและเพชร

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างทองตั้งเฮงเฮง chénxīngxīng d à jīnháng 陈興興大金行	ขายทองรูปพรรณ ทองแท่ง	ร้านขายทองของคนชื่อ “ตั้งเฮงเฮง” “ตั้ง” เป็นแซ่ “เฮง” เป็นตัวชชื่อ หมายถึง เจริญรุ่งเรือง
ห้างเพชรทองเจียง เซ่ง เฮง zhāngchéngxīng 章成興	ขายเพชรแท้ ทองรูปพรรณ	ร้านขายทองของคนชื่อ “เจียง เซ่ง เฮง” ชื่อหมายถึง ความสำเร็จและความเจริญ
ทองสุพรรณ chéng b ò xīng d à jīnháng 成發興大金行 THONG SUPHAN YAOWARAJ	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองของคนชื่อ “สุพรรณ”
ห้างขายทอง โสวเซ่งเฮง s ō chéngxīng d à jīnháng 蘇成興大金行 SO SENG HENG GOLDSMITH	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองของคนชื่อ “โสว เซ่งเฮง” ชื่อหมายถึง ความสำเร็จและความเจริญ

จากข้อมูลข้างต้นชื่อร้านปรากฏว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายบอกชื่อสินค้า และชื่อเจ้าของร้าน ส่วนมากเป็นชื่อจีนที่ลำดับตามแซ่และชื่อของผู้ก่อตั้งร้านค้า มีความหมายว่าเจ้าของร้านมาจากเมืองจีน สิ่งที่น่าสังเกตคือชื่อบุคคลที่เป็นเจ้าของร้านขายทอง ซึ่งมีความหมายมงคล เช่น ความสำเร็จ ความเจริญ สอดคล้องกับลักษณะของสินค้า ชื่อของแต่ละร้านได้ระบุสินค้า จึงเข้าใจถึงกิจการของร้านได้ง่าย แต่ส่วนที่เป็นชื่อบุคคลของชาวจีนอาจจะเข้าใจยาก เพราะเป็นภาษาไทยที่ถอดเสียงจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ผู้ที่รู้ความหมายได้ชัดเจนเป็นชาวไทยเชื้อสายจีนที่อาศัยในย่านเยาวราช

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ร้านก๋วยจั๊บน้ำเย็น	ขายก๋วยจั๊บน้ำเย็น	ร้านขายก๋วยจั๊บน้ำเย็นของคนชื่อ “เอ็ก”
เล่าลี่หูฉลาม hǎiwàitiān 海外天	ขายหูฉลามและอาหารจีน	ร้านขายหูฉลามของคนชื่อ “ลี่”
เล่าตั้งชื่อห่านพะโล้ lǎochénzhùmíng lǐ tǐng 老陳著名鹵鵝	ขายห่านพะโล้	ร้านขายห่านพะโล้ของคนชื่อ “ตั้ง”

จากข้อมูลชื่อร้านข้างต้นปรากฏว่า ชื่อร้านค้าที่มาจากอาหารที่ขายและชื่อเจ้าของร้านขายอาหาร นิยมมีคำว่า “นาย” หรือ “เล่า” นำหน้าชื่อเล่นหรือนามสกุล ร้านที่ขายอาหารมาจากเมืองจีนใช้นามสกุลชาวจีน ส่วนร้านที่ขายอาหารในไทยจะนิยมใช้ชื่อเล่นของคนไทย

ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างแว่นตา แสงรวี yuán hé lóngyǎn jìngxiáng 源和隆眼鏡行	ขายแว่นตา	ร้านขายแว่นตาของคนชื่อ “แสงรวี”

ชื่อร้านนี้ใช้ชื่อของคนไทย และใช้สินค้าที่ขายตั้งชื่อร้านค้า

ร้านขายยา

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ร้านขายยาลิ้มซุ่นเฮง línshùnxīngcènróngshuòháng 林順興參茸藥行	ขายยาแผนโบราณ ยาจีน	ร้านขายยาของคนชื่อ “ลิ้มซุ่นเฮง”

ร้านขายยาแผนโบราณจีนข้างต้น ในชื่อไม่ได้ใช้คำที่บอกที่มาของสินค้า แต่สามารถเข้าใจได้จากชื่อบุคคล ซึ่งเป็นชื่อของคนจีน ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นร้านขายยาแผนโบราณของจีน

ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ย่งลิบจ้วนการไฟฟ้า róng lì yuándiàn qì 榮立源電器 YONG LIB NGUAN ELECTRIC LIMITED PARTNERSHIP	อุปกรณ์ไฟฟ้า และ หลอดพิเศษต่าง ๆ หลอดที่ใช้ในโรงพยาบาลต่าง ๆ หลอดตู้ปลา หลอดแท่นพิมพ์	ร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้าของคนชื่อ “ย่งลิบจ้วน”

ชื่นเซียงทูล xì n chāng w ū jīn 信昌五金 SIN CHIANG TOOL	ขายเครื่องมือช่าง	ร้านขายเครื่องมือช่างของคน ชื่อ “ชื่น เซียง” “ชื่น” หมายถึงชื่อ “เซียง” หมายถึง เจริญ
---	-------------------	--

บริษัท ชื่นเซียง กรุงเทพฯ (1982) จำกัด xì n chāng w àn g ū yǒu xiàng gōng s ĩ 信昌曼谷有限公司	ขายเครื่องมือช่าง	ร้านขายเครื่องมือช่างของคน ชื่อ “ชื่น เซียง” “ชื่น” หมายถึงชื่อ “เซียง” หมายถึง เจริญ
---	-------------------	--

ธุรกิจบริการและสำนักงาน

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บริษัท รุ่งทรัพย์การท่องเที่ยว จำกัด zhèn chéng fēng l ǚ shè 振成豐旅社	ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ร้านให้บริการเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวของคนชื่อ “รุ่งทรัพย์”

สรุปว่า ชื่อร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำที่มีความหมายบอกชื่อสินค้าและคำบอกชื่อเจ้าของร้านเป็นชื่อร้านที่มีลักษณะชัดเจนว่าเป็นกิจการร้านค้า และเป็นชื่อชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับร้านค้า จากความหมายของชื่อสามารถทราบถึงเชื้อชาติของเจ้าของร้านค้า เพราะร้านค้าของชาวจีนนิยมใช้ชื่อภาษาจีนที่มีความหมายมงคลตั้งเป็นชื่อของร้าน โดยเฉพาะร้านประเภทขายสินค้าที่มีค่าหรือร้านขายวัสดุ ชื่อของบุคคลมีความหมายความสำเร็จ ส่วนร้านขายอาหาร นิยมใช้ชื่อเล่นหรือนามสกุล เพื่อสร้างความสนิทสนมระหว่างลูกค้าและเจ้าของร้าน ทำให้เห็นถึงเทคนิคการทำธุรกิจของชาวไทยเชื้อสายจีน ส่วนชื่อของคนไทยนั้น มีค่อนข้างน้อยและมักจะเป็นร้านที่เปิดในสมัยหลัง แสดงให้เห็นถึงสภาพธุรกิจในสมัยเก่าว่าคนไทยทำธุรกิจการค้าขายภายหลังชาวต่างชาติในย่านเยาวราช

2) คำบอกชื่อสินค้าและคำบอกคุณสมบัติของสินค้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายบอกชื่อสินค้า และบอกคุณสมบัติสินค้า ได้แก่ ชื่อร้านขายทองและเพชร ร้านขายยา และธุรกิจบริการและสำนักงาน ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายทองและเพชร

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างทองฮั่วเซ็งเฮง h é chéng xīng d ò jīn háng 和成興大金行	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองรูปพรรณที่มี ความสามัคคี ความสำเร็จ และ ความร่ำรวย

ห้างขายทอง Cheng Sun Heil chéngshùnlì d à jīnháng 成 順利大金行	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองรูปพรรณที่มี ความราบรื่นและความสำเร็จ
ห้างขายทองจินฮั่วเฮง zhèn h é xīng d à jīnháng 振 和興大金行 HENG GOLDSMITH CO.,LTD	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองรูปพรรณที่มี ความสามัคคีและเจริญรุ่งเรือง
ห้างทองเล่งหงษ์ lóngfèng d à jīnháng 龍 鳳大金行 LANG HONG GOLD SMITH	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองรูปพรรณที่มี ความโชคคี่ มั่งคั่ง ยั่งยืน
ห้างทองจินเซ่งเฮง jìchéngxīng d à jīnháng 進 成興大金行	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองรูปพรรณที่มี ความก้าวหน้า ความสำเร็จ และความเจริญ
บริษัท ห้างขายทอง เซ่งเฮงหลี chéngxīng l i d à jīnháng 成 興利大金行 SENG HENG LEE GOLD SMITH CO.,LTD	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองรูปพรรณที่มี ความสำเร็จ และ ความเจริญรุ่งเรือง

จากข้อมูลชื่อร้านข้างต้นปรากฏว่า ร้านขายทองได้รับความนิยมมากที่สุด มีความหมายแสดงถึงคุณสมบัติของทอง เกี่ยวกับความสามัคคี ความสำเร็จ ความเจริญก้าวหน้า สะท้อนถึงความเชื่อเกี่ยวกับทองของชาวไทยเชื้อสายจีนในย่านเยาวราช

ร้านขายยา

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
เฮียบเฮงฟาร์มาซี xiéxīngshuòfángliǎng h é gōng s ī 協興藥房 两合公司 HIAP HENG PHARMACY LIMITED PARTNERSHIP	ขายยาสำเร็จรูป	ร้านขายยาที่มี ความเจริญก้าวหน้าและ ความสามัคคี
ห้างขายยา ไหวยั้ง huáirén d à shuòháng 懷 仁大藥行 HUEY YING	ขายยารักษาโรค	ร้านขายยาที่มีความเมตตา จริงใจ

ร้านค้าขายยาใช้ความหมายมงคล ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้า ความสามัคคี และความเมตตา แต่ไม่สามารถรู้ถึงประเภทของยา ทั้งสองร้านมีชื่อสามภาษา แต่ไม่ได้บอกว่าเป็นยาจีนหรือยาฝรั่ง

ธุรกิจบริการและสำนักงาน

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
โรงรับจํานำฮั่วหลี่ hélìxiǎngdāng 和利餉堂	รับจํานำ	ร้านรับจํานำที่มีความสามัคคี และมีกำไร

ชื่อร้านนี้ใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิจการของร้าน เป็นร้านการรับจํานำทรัพย์สิน สอดคล้องกับความหมายว่า “มีกำไร”

สรุปว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำมีความหมายบอกชื่อสินค้า คำบอกคุณสมบัติของร้าน ในชื่อกลุ่มนี้ ร้านค้าประเภทขายทองมีจำนวนมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า เจ้าของร้านขายทองให้ความสำคัญกับคุณค่าของสินค้าที่เป็นทอง สะท้อนให้เห็นสภาพชุมชนเยาวราชว่ามีลูกค้าที่มีฐานะร่ำรวย

3) คำบอกชื่อสินค้าและคำบอกที่มาสินค้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายบอกชื่อสินค้าและคำบอกที่มาสินค้า ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว ร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ และธุรกิจบริการและสำนักงาน ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายทองและเพชร

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ทองใบเยาวราช mǎ lì xīng dà jīn háng 馬利興大金行	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองในย่านเยาวราช

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
เยาวราชโภชนา yàohuá lì shí diàn 耀华力食店	ร้านขายอาหาร	ร้านขายอาหารในเยาวราช
ภัตตาคารหุฉลาม ไชน่าทาวน์ สกาล่า zhōngguó chéng yīn dōu yú chì jiǔ lóu 中國城銀都魚翅酒樓 CHINA TOWN SCALA RESTAURANT	ร้านขายอาหาร	ร้านขายอาหารในเยาวราช
ร้านใบชาจังหว้ zhōng huá chá yì guǎn 中華茶藝館	ขายใบชา	ร้านขายใบชาจีน

ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัว

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บริษัท เยาวราช ทรงสมัย จำกัด shàonián fú zhuāng 少年服装	ขายเสื้อผ้า	ร้านขายเสื้อผ้าในเยาวราช

ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างหุ้นส่วน เยาวราชฮาร์ดแวร์ yàohuā lì liǎng hé gōng sī 耀華力两合公司 JAWARAJ HARDWARE LIMITED PARTNERSHIP	ขายวัสดุก่อสร้าง ตกแต่งบ้าน	ร้านขายวัสดุก่อสร้าง ตกแต่งบ้านในเยาวราช

เยาวราช ฮาร์ดแวร์ yàohuā lóng liǎng hé gōng sī 耀華隆两合公司 RATCHAWONG HARDWARE LTD.,PART	ขายเครื่องเหล็กและสีทาบ้าน	ร้านขายเครื่องเหล็กและสีทาบ้านในเยาวราช
--	----------------------------	---

ธุรกิจบริการและสำนักงาน

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
โรงแรม ไชน่าทาวน์ zhōngguó dà jiǔ diàn 中國大酒店 CHINA TOWN HOTEL	โรงแรม	โรงแรมในเยาวราชที่เป็นแหล่งอาศัยของชาวจีน

เยาวราชทัวร์ yàohuā lì lǚ shè 耀華力旅社 JAWARAJ TOURS	ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ร้านให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเยาวราช
--	---------------------------------	--

ไฮเทล รอยัล บางกอก แอทไฮ ไชน่าทาวน์ jīnghuā 京华 HOTEL ROYAL BANGKOK @CHINATOWN	โรงแรม	โรงแรมในย่านเยาวราชของกรุงเทพ
--	--------	-------------------------------

จากชื่อร้านค้าข้างต้นพบว่า มีการตั้งชื่อด้วยคำบอกชื่อสินค้าและคำที่มีความหมายบอกที่มาสินค้า โดยที่สถานที่ที่นิยมนำมาตั้งชื่อร้านค้ามากที่สุดคือเยาวราช เพราะเยาวราชเป็นแหล่ง

อาศัยของชาวจีน เจ้าของร้านค้าต้องการแสดงให้เห็นว่าสินค้ามีความเกี่ยวข้องกับประเทศจีน อีกทั้งยังบอกเกี่ยวกับกิจการและที่อยู่ของร้านอย่างชัดเจน อยู่ในย่านที่มีประวัติยาวนานทำให้ลูกค้าเชื่อถือประทับใจ และจดจำได้ง่าย แสดงให้เห็นถึงเทคนิคการใช้คำในการทำธุรกิจของคนจีน

4) คำบอกชื่อสินค้า และคำบอกคุณสมบัติสินค้า และคำบอกชื่อเจ้าของร้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำบอกชื่อสินค้า และคำบอกคุณสมบัติสินค้า และคำบอกชื่อเจ้าของร้าน ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายทองและเพชร

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างค้าทองอยู่หลงกิมกี yù lóng jīn jì dà jīn háng 裕隆金記大金行	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองที่มีความเจริญรุ่งเรืองของคนแซ่กิม

ร้านที่ใช้คำบอกชื่อสินค้า บอกคุณสมบัติสินค้าและบอกชื่อเจ้าของร้านในย่านเยาวราชมีจำนวน 1 ร้าน ซึ่งทำให้ลูกค้าจดจำได้ดีและเข้าใจอย่างชัดเจนว่า เป็นร้านค้าที่มีสินค้ามีคุณค่าและมีเจ้าของร้านเป็นชาวจีน

5) ชื่อบอกที่มาของสินค้า และชื่อบอกคุณสมบัติของร้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้ชื่อบอกที่มาของสินค้า และชื่อบอกคุณสมบัติของร้าน ได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม และร้านขายของหลายประเภท ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บริษัท ดีไทย จำกัด lǐ tài yǒu xiàng gōng sī 麗泰有限公司 LEE THYE CO., LTD	สุราจีน	ร้านขายสุราจีนที่มีคุณภาพดีจากเมืองจีน

ร้านขายของหลายประเภท

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บริษัท เยาวราช อั้งเฮงหลี จำกัด hàn xìng lì yǒu xiàng gōng sī 漢興利有限公司 YAOWARAT HANG HENG LEE CO.,LTD	ขายวัตถุโบราณ เครื่องเคลือบ รูปปั้นเทพเจ้า แจกัน	ร้านขายวัตถุโบราณที่มีความเจริญรุ่งเรืองและมีกำไรในย่านเยาวราช

จากการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อร้านค้าข้างต้นพบว่า ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำที่มีความหมายบอกที่มาของสินค้ากับบอกคุณสมบัติของร้าน เป็นชื่อที่มีความหมายแสดงคุณสมบัติที่กล่าวถึงได้แก่ คุณภาพดีและความเจริญรุ่งเรือง สะท้อนให้เห็นว่า เจ้าของร้านให้ความสำคัญกับคุณภาพและประโยชน์ของสินค้า การบอกประโยชน์สินค้าในชื่อร้าน จึงสามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้าได้

6) คำบอกที่มาของสินค้า และคำบอกชื่อเจ้าของร้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำบอกที่มาของสินค้า และคำบอกชื่อเจ้าของร้าน ได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บริษัท ง่วนเซียงเยาวราช จำกัด yuánchāngjiànguányuányòuxiàngōngsī 源昌醬園有限公司 THE NGUAN CHIANG CO.,LTD	ขายส่งและขายปลีกซอสปรุงรส ซีอิ้ว เต้าเจี้ยวและเครื่องปรุงรส อื่น ๆ	ร้านขายเครื่องปรุงอาหารของ คน ชื่อ “ง่วนเซียง” ใน เยาวราช
ไทย หลงเจี๋ย tàiróngjiépīfāgānguó 泰荣傑批发干果	ขายผลไม้แห้ง	ร้านขายผลไม้แห้งของคนชื่อ “หลงเจี๋ย” ในเมืองไทย

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำบอกที่มาของสินค้ากับคำบอกชื่อเจ้าของร้านมีจำนวนไม่มาก ทั้งหมด 2 ร้าน และมีเฉพาะร้านขายอาหารและเครื่องดื่มประเภทเดียว

7) คำบอกตราสินค้าและคำบอกชื่อเจ้าของร้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำบอกตราสินค้าและคำบอกชื่อเจ้าของร้าน ได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บริษัท ฮะจีลิมจิงเฮียง จำกัด hējìlínzhēnxiāng 合記林真香	ขายหมูแผ่น หมูหย็อง หมูแห้ง ทอง หมูหยองเส้นทอง หมูแผ่น แห้งกรอบ	ร้านขายอาหารตราลิมจิงเฮียง ของคนแซ่ฮะ

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำบอกตราสินค้าและคำบอกชื่อเจ้าของร้านมีจำนวน 1 ร้าน การใช้ตราสินค้าและนามสกุลเป็นชื่อมีประโยชน์ต่อการจำชื่อ สร้างความประทับใจให้แก่ลูกค้า

8) คำบอกชื่อตราสินค้า และคำบอกที่มาสินค้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำบอกชื่อตราสินค้า และคำบอกที่มาสินค้าได้แก่ ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
สตาร์เยาวราช STAR YAOWARAJ	ขายอุปกรณ์ไฟฟ้า	ร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้าตราสตาร์ในย่านเยาวราช

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำบอกชื่อตราสินค้า คำบอกที่มาสินค้ามีจำนวนร้านเดียว ชื่อลักษณะนี้มีประโยชน์ต่อการจำชื่อและการค้นหา ชื่อกะทัดรัด สามารถจำได้ง่าย

9) คำบอกชื่อสินค้า คำบอกชื่อเจ้าของร้าน และคำบอกที่มาสินค้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำบอกชื่อสินค้า คำบอกชื่อเจ้าของร้าน และคำบอกที่มาสินค้า ได้แก่ ร้านขายทองและเพชร และร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายทองและเพชร

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ห้างทองตั้งโต๊ะกิ่งเยาวราช chāogāngwén jì d à jīnháng 焯 刚 文 记 大 金 行	ขายทองรูปพรรณ	ร้านขายทองของคนชื่อ “ตั้งโต๊ะกิ่ง” ในย่านเยาวราช

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ฮุ้นกวงไชน่าทาวน์ราดหน้า ฮิ้นเหลา เยาวราช HOON KUANG CHINATOWN	ขายราดหน้า	ร้านขายราดหน้าของคนชื่อ “ฮุ้นกวง” ในย่านเยาวราชที่เป็นแหล่งอาศัยของชาวไทยเชื้อสายจีน

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำบอกชื่อสินค้า คำบอกชื่อเจ้าของร้านและคำบอกที่มาสินค้า มีจำนวน 2 ร้าน ชื่อลักษณะนี้มีความชัดเจน ทำให้ลูกค้าได้เข้าใจกิจการของร้านได้ดี

10) คำบอกชื่อสินค้าและอื่น ๆ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลร้านค้าที่มีชื่อภาษาไทยในย่านเยาวราชพบว่า ประเภทร้านค้าที่ใช้คำบอกชื่อสินค้าและอื่น ๆ ได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม และธุรกิจบริการและสำนักงาน ดังข้อมูลร้านค้าต่อไปนี้

ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
ภัตตาคาร เชียงการีล่า xiāng g é l i l ā hǎixiān dà jiǔ lóu 香 格里拉海 鲜 大 酒 楼 SHANGARILA RESTAURANT	ขายอาหารจีน	ร้านขายอาหารจีนของบริษัท กรุ๊ปเชียงใหม่

ธุรกิจบริการและสำนักงาน

ชื่อร้าน	กิจการ	ความหมาย
บัวทอง บาร์เบอร์	ตัดผม	ร้านตัดผมของคนที่ชอบบัว

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยคำบอกชื่อสินค้าและอื่น ๆ มีจำนวน 2 ร้าน ร้านค้าในลักษณะนี้มีความน่าสนใจ และมีความชัดเจนเกี่ยวกับกิจการของร้าน

สรุปได้ว่า ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายหลายอย่างมีจำนวนน้อยกว่าการใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียว ร้านค้ากลุ่มนี้มีความหมายบอกที่มา บอกชื่อสินค้า บอกชื่อเจ้าของร้านได้รับความนิยมตั้งชื่อเป็นร้านค้ามากที่สุด เจ้าของร้านนั้นส่วนมากเป็นชื่อของชาวจีนและใช้ภาษาจีนแต่จัดตั้งเป็นชื่อร้าน สะท้อนให้เห็นว่าชาวไทยเชื้อสายจีนเป็นผู้ทำธุรกิจเป็นหลักในชุมชนเยาวราช การมีชื่อเจ้าของคนไทยเป็นชื่อร้าน สะท้อนให้เห็นว่าชาวไทยและชาวจีนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้ในสังคมที่มีวัฒนธรรมผสมผสานกันหลายเชื้อชาติมาเป็นเวลายาวนาน

4.2 การกำหนดความหมายของชื่อร้านค้า

จากการสัมภาษณ์เจ้าของร้านค้าและผู้ประกอบการธุรกิจในย่านเยาวราชได้พบว่าเจ้าของร้านค้าในย่านเยาวราชมีวิธีในการตั้งชื่อร้านค้า โดยกำหนดให้มีความหมายตามแนวคิดต่าง ๆ ของเจ้าของร้าน แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ ความหมายตามคุณสมบัติสินค้า ความหมายแสดงคุณธรรมของเจ้าของร้าน ความหมายที่เป็นมงคล ความหมายที่แสดงความสามัคคี ดังต่อไปนี้

4.2.1 ความหมายคุณสมบัติของสินค้า

การตั้งชื่อร้านค้าด้วยคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการมีลักษณะพิเศษ แสดงถึงเอกลักษณ์ของร้านค้า เพื่อการดึงดูดความสนใจ สร้างความประทับใจของลูกค้าได้ ในขณะเดียวกันความหมายของชื่อร้านก็ยังได้บอกถึงความรู้สึกนึกคิด และค่านิยมต่าง ๆ ของผู้ตั้งชื่อได้ ดังนี้

กิติศักดิ์ อิสลาม (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดการของการตั้งชื่อว่า

“ทุกคนก็รู้ ทองเป็นสัญลักษณ์ของความร่ำรวย ใครจะเปิด
ร้านขายทองก็นิยมตั้งชื่อเป็นคำดี ๆ ที่แสดงความหมายร่ำรวย ที่นี้

ก็มีร้านขายทองหลายแห่งตั้งชื่ออย่างนี้ เช่น ฮั่วเซ่งเฮง ไชวเซ่งเฮง
นิยมมีคำว่าเฮง หมายถึงเจริญนั่นเอง”

สณามาส บุญจันทน์ (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดของการตั้ง
ชื่อว่า

“ต้องเกี่ยวกับสินค้าของร้านคือ ทองเป็นสิ่งมีค่า ก็ต้องตั้ง
ชื่อให้เป็นชื่อเฮง ๆ รวย ๆ มีความหมายดี อ่านแล้วมีความสุขดี
อย่างนี้ลูกค้าจำชอบ”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ร้านค้าที่จำหน่ายสินค้ามีค่าสูง เช่น ร้านขายทองนิยม
ตั้งชื่อด้วยความหมายคุณสมบัตินี้สินค้า อย่างทองเป็นสัญลักษณ์เกี่ยวกับความรวย เป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นที่
ชื่นชอบของประชาชน ลูกค้าซื้อเพราะเป็นสิ่งดี จึงมีร้านค้าใช้คุณสมบัตินี้มาตั้งชื่อร้าน

นอกจากนี้ ยังมีหลายคนได้แสดงถึงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อของร้านค้า เช่น
จักรพันธ์ แซ่ตั้ง (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเชื่อของการตั้งชื่อว่า

“ตอนนี้คนไทยไม่ค่อยตั้งชื่อตามความเชื่อเหมือนใน
สมัยก่อนแล้ว ชอบเอาคำที่บอกถึงประโยชน์ จุดดีของสินค้ามา
ตั้งชื่อมากกว่า เพื่อมีความน่าสนใจ ความโดดเด่น”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เจ้าของร้านค้าดึงดูดความสนใจของลูกค้าด้วยการตั้ง
ชื่อร้านด้วยประโยชน์ของสินค้า ทำให้ลูกค้าเข้าใจสินค้าได้ทันที เป็นวิธีอีกอย่างหนึ่งในการโฆษณา
สินค้า เช่น พงศกร อารีวงศ์ (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับคำที่นิยมตั้งชื่อร้านค้าว่า

“ลิม” เป็นแซ่ของผู้ทำ “จิง” แปลว่าจริง ๆ สัจธรรม หรือ
ของแท้ ส่วน “เฮียง” แปลว่าหอม รวมกันหมายถึงเจ้าของร้านที่
แซ่ลิม ขายของที่มีคุณภาพดี ไม่ใช่ของปลอม ลูกค้าไว้วางใจได้
เห็นได้ชัดเลย ชื่อตั้งตามความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์เป็นสิ่ง
สำคัญอย่างมากต่อการทำธุรกิจ”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ร้านขายอาหารในย่านเยาวราชของชาวไทยเชื้อสาย
จีนนิยมตั้งชื่อร้านด้วยคุณสมบัตินี้ของอาหาร อย่างกลิ่น รสชาติ หรือนิยมแสดงถึงคุณธรรมของผู้ผลิต
อาหาร ทำให้ลูกค้าเห็นภาพสินค้าและสนใจสินค้า

สรุปว่า เจ้าของร้านค้าในย่านเยาวราชตั้งชื่อร้านค้าโดยกำหนดเป็นความหมาย
คุณสมบัตินี้สินค้าเพราะว่าต้องการทำให้ลูกค้าเข้าใจสินค้า โดยเอาแนวความนิยมของสังคมใส่ในชื่อ
หรือเอาความคิดความรู้สึกใส่ในชื่อ เพื่อมีความเป็นพิเศษที่ไม่เหมือนร้านของเจ้าอื่น สามารถช่วยให้
ลูกค้าได้รับรู้ร้านได้ง่ายขึ้น

4.2.2 ความหมายที่แสดงคุณธรรมของเจ้าของร้าน

การตั้งชื่อร้านค้าด้วยความหมายแสดงคุณธรรมของเจ้าของร้านเป็นวิธีอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ลูกค้ารู้จัก เข้าใจเจ้าของร้าน เพราะชื่อร้านจะแสดงถึงกิจกรรม ค่านิยมการทำธุรกิจของเจ้าของร้าน ความหมายของชื่อร้านเป็นสิ่งที่เจ้าของร้านอยากจะบอกให้ลูกค้าทราบ ดังที่ นฤมล ภาษาชีวะ (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเชื่อของการตั้งชื่อว่า

“ตั้งชื่อด้วยความหมายชื่อสัตย์ก็ดี เพราะเป็นคุณธรรมที่ดีงาม เชื่อว่าถ้าทำได้จริง ๆ ร้านค้าก็จะสามารถอยู่ได้นาน ๆ การทำธุรกิจอย่างเราจึงควรปฏิบัติอย่างมีความซื่อสัตย์ เพราะสิ่งที่เราขายมีอิทธิพลต่อสุขภาพของลูกค้า ถ้าเอาของที่ไม่ดีให้ลูกค้ากิน ไม่เพียงแต่ลูกค้าเสียหาย ร้านก็จะต้องปิดเหมือนกัน”

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เจ้าของร้านให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ เพราะเห็นว่ามีผลกระทบต่อการขายสินค้า การทำการค้าขายด้วยความซื่อสัตย์ ทำให้สินค้าน่าเชื่อถือ ลูกค้าสามารถไว้วางใจกับคุณภาพของสินค้าได้

และ นิยม พิลาถ้ำ (28 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเห็นของการตั้งชื่อว่า

“เจ้าของร้านเป็นชาวไทยเชื้อสายจีน ซึ่งเป็นคนที่รักษาเรื่องคุณธรรมอย่างมาก เพราะมันเกี่ยวข้องกับผลการทำธุรกิจของเรา ท่านเคยเล่าให้ฟังว่าชาวจีนรักษาเรื่องความดีความซื่อสัตย์ เวลาทำการค้าขายกับลูกค้า ถ้าโกหกลูกค้าแม้แต่ทีเดียว ลูกค้าจะไม่กลับมาซื้อของอีก คนจีนถือว่าความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่สำคัญที่สุด ดังนั้นจึงนิยมเอาเรื่องความซื่อสัตย์เป็นหลักการตั้งชื่อร้านเพื่อบอกให้รู้ว่าเป็นร้านที่มีความซื่อสัตย์”

จากข้อมูลสามารถได้พบว่า ชาวจีนค่อนข้างให้ความสำคัญเรื่องความซื่อสัตย์ โดยเฉพาะในเรื่องทำธุรกิจ ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก ร้านที่ทำงานด้วยความซื่อสัตย์ จะมีลูกค้าชื่นชอบ ดังนั้น ชาวจีนจึงนิยมแสดงคุณธรรมนี้ด้วยการใช้คำมีความหมายซื่อสัตย์ตั้งเป็นชื่อร้านค้า

นอกจากคุณธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์แล้ว ยังมีคุณธรรมเรื่องความเมตตา ดังที่ สุราณี สิทธิโชค (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อของร้านค้าว่า

“ชื่อนี้ตั้งขึ้นมาด้วยความหมายเมตตา “ไฮ่ว” แปลว่าหัวใจ “ยี้ง” แปลว่า เมตตา ซึ่งหมายถึงหัวใจมีเมตตา คนจีนเชื่อว่ามีคนที่มีนิสัยเมตตา เพราะในสมัยโบราณ ผู้ที่หายป่วย นิยมมอบผ้าไหมให้หมอ ซึ่งบนผ้าไหมจะเขียนภาษาจีนว่า “ไฮ่ว ยี้ง” นั่นหมายถึงหมอกคนนี้มีทักษะทางแพทย์ดีและเป็นคนมี

ความเมตตา หมอต้องมีความเมตตา ถ้าไม่มี คนนั้นก็รักษาผู้ป่วยไม่ได้ ”

จากข้อมูลข้างต้นทำให้รู้ว่า เจ้าของร้านในย่านเยาวราชมีการใช้คำที่มีความหมายแสดงความเมตตา ปรากฏในร้านขายยา ซึ่งชาวจีนเห็นว่า การเป็นหมอรักษาผู้ป่วยควรมีจิตใจเมตตา เพราะคนที่มีจิตใจเมตตาจะดูแลผู้ป่วยดี การตั้งชื่อด้วยคำที่มีความหมายเมตตาเป็นการบอกให้ลูกค้าว่าหมอในร้านมีคุณธรรมดี ทำให้ร้านได้รับความนิยมของลูกค้า

สรุปว่า ร้านค้าในย่านเยาวราชนิยมตั้งชื่อด้วยคำที่แสดงคุณธรรมของเจ้าของร้านค้า เพื่อสะท้อนให้ลูกค้าเห็นถึงค่านิยม ความคิดเห็นของเจ้าของร้านค้า คุณธรรมที่แสดงออกมา เช่น ความซื่อสัตย์ ความเมตตา มักจะสอดคล้องกับค่านิยมของลูกค้า ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดที่ลูกค้าชื่นชอบ การตั้งชื่อด้วยวิธีบอกคุณธรรมของเจ้าของร้านจึงเป็นวิธีที่น่าสนใจ

4.2.3 ความหมายมงคล

ชื่อร้านมีบทบาทในการสื่อสารระหว่างเจ้าของร้านค้าและลูกค้า เจ้าของร้านจึงนิยมตั้งชื่ออย่างมีความหมายที่ดีงาม เพราะทุกคนเชื่อว่าการตั้งชื่อดีเท่ากับให้พรแก่ตัวเอง เวลาลูกค้าเรียกชื่อร้านเหมือนอวยพรให้ร้าน ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นได้ว่ามีร้านค้าหลากหลายนิยมตั้งชื่อร้านด้วยความหมายมงคล

1) ความหมายเกี่ยวกับความเจริญรุ่งเรือง

จากการศึกษาวิเคราะห์ความหมายและข้อมูลการลงพื้นที่ พบว่ามีร้านค้าตั้งชื่อตามความหมายเกี่ยวกับความเจริญรุ่งเรืองด้วยเห็นผลต่าง ๆ ดังนี้

วัชระกร เกสร (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักการของการตั้งชื่อว่า

“เคยได้ยินชาวจีนที่อาศัยและทำธุรกิจที่นี่แล้วว่า เวลาชาวจีนตั้งชื่อร้านค้า เขาต้องคิดอะไรหลายอย่างกับชื่อ ต้องมีคำมงคล เพราะเชื่อว่าสามารถทำให้ร้านพัฒนาไปสู่ทางที่ดี เช่น อยากให้สินค้าขายดี ก็ใส่คำที่มีความหมายเจริญ หรือความหมายก้าวหน้ามาใส่ในชื่อ อีกอย่างหนึ่งก็นิยมใส่ชื่อของผู้ก่อตั้งร้านค้าด้วย เพราะมีเอกลักษณ์และเชื่อว่าร้านค้าจะเจริญเติบโตภายใต้การบริหารของผู้ก่อตั้งร้าน”

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นว่า ชาวจีนตั้งชื่อด้วยความหมายเกี่ยวกับความเจริญรุ่งเรือง เพราะมีความคาดหวังร้านจะพัฒนาดีขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนความหมายของชื่อ

กมลวรรณ เทพอวยชัย (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเชื่อของการตั้งชื่อว่า

“ผู้ใหญ่เคยเล่าให้ฟังว่า ตั้งชื่อนี้เพราะนายอยากให้ร้าน
เหมือนชื่อที่ตั้งว่า เจริญรุ่งเรืองตลอด ทำอะไรราบรื่น ลูกค้าแฉวนี้
ชอบความหมายของชื่อนี้ เพราะความหมายดีมาก”

จากข้อมูลของการสัมภาษณ์ข้างต้น พบว่า การตั้งชื่อด้วยความหมายเจริญมีเหตุผล
เพื่อให้สอดคล้องกับความนิยมของลูกค้า เพราะลูกค้าแฉวเอวราชชอบชื่อที่มีความหมายมงคล
จักรี อินทรานวรงค์ (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักการของ
การตั้งชื่อว่า

“ปัจจุบันก็ยังมีร้านค้านิยมตั้งชื่อตามความหมาย
เจริญรุ่งเรือง แต่น้อยลง ผมคิดว่าถ้าตั้งชื่อตามความเชื่อที่ดี เป็น
ความหมายมงคล เหมือนให้พรกับร้าน”

จากข้อมูลข้างต้นพบว่า เจ้าของร้านค้าถือว่าการตั้งชื่อด้วยความหมายเจริญรุ่งเรือง
เป็นการให้พรกับร้านของตน ให้มีอนาคตที่รุ่งเรือง

นอกจากนี้ ยังมี ภาสกร วงศ์คนาสิน (11 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์
เกี่ยวกับหลักการการตั้งชื่อว่า

“ร้านของฉันตั้งชื่อตามความหมายมั่นคง สามารถเห็นได้จาก
ทั้งชื่อไทยและชื่อจีน ชื่อทั้งสองมีความหมายเช่นเดียวกัน ตั้งชื่อ
ด้วยความหมายมงคลเพราะคาดหวังว่าร้านเปิดได้นาน ๆ
ทำการค้าขายอย่างมั่นคงเหมือนความหมายของชื่อ”

ปรัชญา พรหมบาง (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการตั้งชื่อว่า

“ชื่อของร้านค้ามีความหมายว่า มั่นคงหรือยืนยง เหตุผลที่ตั้ง
ชื่อนี้คืออยากอวยพรให้ร้านค้าขายของดี สามารถดำเนินต่ออย่าง
มีความมั่นคง ”

จากคำสัมภาษณ์ข้างต้นได้พบว่า ร้านค้าในย่านมักจะนิยมให้พรกับร้านว่า
ร้านสามารถอยู่ได้อย่างนาน ๆ ทำงานมั่นคง

สรุปได้ว่า เจ้าของร้านค้าย่านเอวราชนิยมตั้งชื่อร้านด้วยความหมายเจริญรุ่งเรือง
และความหมายมั่นคง มีเหตุผลว่ามีความคาดหวังให้ร้านค้าสามารถเป็นไปตามชื่อที่ตั้งไว้ โดยตั้งชื่อ
เป็นความหมายเจริญเพราะเชื่อว่าธุรกิจของร้านจะได้ผลเจริญ ร้านค้าจะดีขึ้นเรื่อย ๆ สะท้อนให้เห็น
ว่าเจ้าของร้านในย่านมีความเชื่อเกี่ยวกับความหมายเจริญของชื่อ ความหมายลักษณะนี้ใช้กันในกลุ่ม
ร้านขายทองและเพชร เพราะสอดคล้องกับทองที่มีเอกลักษณ์เจริญรุ่งเรือง

2) ความหมายเกี่ยวกับความสำเร็จ

จากการศึกษาวิเคราะห์ความหมายและข้อมูลการลงพื้นที่ พบว่ามีร้านค้าตั้งชื่อตามความหมายเกี่ยวกับความสำเร็จด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังนี้

ปวีณา เช็งสวย (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับคำที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อว่า

“ชื่อของร้านมีคำว่า “เซ่ง” นั้นหมายถึงความสำเร็จ เจ้าของของร้านเขาหวังว่าสามารถประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจ จึงมีชื่อเรียกว่า “เซ่งซุ่นหลี”

ปรัชญา พรอมบาง (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเชื่อของการตั้งชื่อว่า

“ความเชื่อของการตั้งชื่อ ก็ชอบตั้งชื่อตามความหมายมงคล เช่น ความหมายมงคลที่เกี่ยวข้องความราบรื่น ความสำเร็จ ความร่ำรวย ความเจริญ ซึ่งเป็นความหมายดี ๆ เชื่อว่าคำเหล่านี้ช่วยให้ร้านไปทางที่ดีเหมือนชื่อ อย่างร้านเราก็ใช้คำมงคลเช่น “เซ่ง” ตลอด ซึ่งหมายถึงสำเร็จ ราบรื่น ตอนนี้อร้านก็ได้เปิดขายของเรื่อย ๆ ก็ถือว่าได้ความสำเร็จแล้ว”

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า เจ้าของร้านค้าย่านเยาวราชตั้งชื่อด้วยคำมีความหมายเกี่ยวกับความสำเร็จ ตามความเชื่อของเจ้าของร้านว่าร้านจะได้ประสบความสำเร็จอย่างความหมายของชื่อ ชื่อในลักษณะนี้ส่วนมากกระจายในร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน สะท้อนให้เห็นว่าชาวไทยเชื้อสายจีนนิยมถือความเชื่อเป็นหลักของการตั้งชื่อ และให้ความสำคัญกับการกำหนดความหมายมงคล

3) ความหมายเกี่ยวกับความร่ำรวย

จากการศึกษาวิเคราะห์ความหมายและข้อมูลการลงพื้นที่ พบว่ามีร้านค้าตั้งชื่อด้วยความหมายที่เกี่ยวกับความร่ำรวย ดังนี้

นัฐพงศ์ เนตรพรหม (28 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเชื่อของการตั้งชื่อว่า

“ปกติก็นิยมใช้พวกคำมงคล เช่น ความเจริญ ความโชคความร่ำรวย ความสำเร็จ เพราะเชื่อว่าชื่อเหล่านี้ย่อมทำให้ร้านค้าเป็นเหมือนความหมายของชื่อ สำหรับร้านของเราใช้คำมีความหมายร่ำรวย เพราะหวังว่าธุรกิจของเราได้ประสบความสำเร็จ การสำเร็จจะพาความร่ำรวยให้เราทุกคนได้”

จากตัวอย่างการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ร้านค้าในย่านเยาวราชนิยมตั้งชื่อด้วยคำมงคล อย่างความหมายที่เกี่ยวกับความร่ำรวย ก็แสดงให้เห็นความหวังของเจ้าของร้านคือชีวิตร่ำรวย จักรี อินทรานูวงศ์ (3 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเห็นผลของการตั้งชื่อว่า

“การตั้งชื่อด้วยความหมายร่ำรวยเหมือนให้พรกับร้านค้า และลูกค้า หรือเหมือนการตั้งต้นที่ดีเลิศ เชื่อว่าจะสามารถทำให้ร้านและลูกค้ามีผลที่ดี กล่าวคือลูกค้าเข้าร้านแล้วรู้สึกได้รับพร และเจ้าของร้านก็ได้เงินด้วย มันก็ดีกว่าตั้งชื่ออย่างอื่น”

จากตัวอย่างสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า การตั้งชื่อที่มีความหมายร่ำรวย เป็นการให้พรกับร้านและลูกค้า คือการขอพรให้ทั้งสองฝ่ายได้มีชีวิตร่ำรวย

จิรวัดน์ สุรางแสงมีบุญ (4 พฤศจิกายน 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับชื่อและกิจการของร้านว่า

“ถามว่าชื่อสอดคล้องกับธุรกิจไหม ดูจากความหมายก็ไม่ค่อยสอดคล้อง คือเราขายสินค้าหลายอย่าง ไม่จำเป็นต้องเอาชื่อสินค้าใส่ในชื่อร้าน เน้นความหมายของชื่อมากกว่า เอาความหมายมงคลที่เข้าใจง่ายดีที่สุดในใจลูกค้าชอบแล้วก็ยังถือว่าเป็นการอวยพรให้เราว่าขอให้ร่ำรวย”

จากตัวอย่างสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า การนำความหมายมงคลตั้งชื่อร้านค้า สอดคล้องกับความนิยมของลูกค้า เพราะเป็นการอวยพรให้ลูกค้า

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า เจ้าของร้านค้าานิยมตั้งชื่อด้วยความหมายเกี่ยวกับความร่ำรวย เพราะเห็นว่าเป็นความหมายที่ดี และยังถือว่าเป็นการให้พรกับทั้งร้านค้าและลูกค้า โดยมีความเชื่อว่า การตั้งชื่อตามความหมายร่ำรวยจะทำให้ผู้ก่อตั้งร้านค้ามีชีวิตร่ำรวยได้

สรุปว่า เจ้าของร้านค้าโดยเฉพะชาวไทยเชื้อสายจีนนิยมกำหนดชื่อร้านด้วยความหมายมงคล เช่นความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความร่ำรวย โดยมีเหตุผลว่า ความหมายมงคลดังกล่าวสามารถทำให้ร้านของตนได้ผลดีเหมือนความหมายของชื่อ สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเกี่ยวกับการตั้งชื่อเจ้าของชาวไทยเชื้อสายจีนของร้านค้าในย่านเยาวราช

4.2.4 ความหมายที่แสดงความสามัคคี

เยาวราชเป็นแหล่งทำธุรกิจแห่งแรก ๆ ของเมืองไทย ในสมัยก่อนชาวไทยยังไม่ค่อยรู้จักการค้าขาย มีชาวต่างชาติที่มาจากจีนและประเทศอื่นเข้ามาตั้งที่อยู่อาศัยและขายของ เมื่อเวลาผ่านไปเรื่อย ๆ ย่านนี้จึงค่อย ๆ เจริญมากขึ้นจนกลายเป็นแหล่งทำธุรกิจที่สำคัญของเมือง ปัจจุบันนี้ร้านค้าหลากหลายแห่งยังดำเนินธุรกิจดั้งเดิม บางร้านสืบทอดกันรุ่นต่อรุ่นจนกลายเป็นธุรกิจที่ยิ่งใหญ่

ของครอบครัว และสะท้อนในความหมายของชื่อร้าน โดยมีเจ้าของร้านค้าให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความหมายของชื่อ ดังนี้

เอกชัย กิจชิตี (28 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเห็นผลการตั้งชื่อว่า

“ร้านค้านี้สามารถได้ความสำเร็จในวันนี้ ไม่ใช่เพราะใครคนหนึ่งในครอบครัวเรา ต้องบอกว่าเพราะความพยายามของทุกคนในร้าน เราเชื่อว่า ความสามัคคีสามารถทำให้ธุรกิจของครอบครัวเจริญยิ่งขึ้น กำลังของคน ๆ เดียวมักจะน้อยกว่ากำลังหลาย ๆ คน การตั้งชื่อด้วยความหมายสามัคคีจะเตือนลูกหลานรุ่นต่อไปต้องมีความสามัคคี ช่วยกันทำงานให้ครอบครัว”

จากตัวอย่างสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ชาวจีนสั่งสอนลูกหลานให้มีความสามัคคี โดยตั้งชื่อร้านที่มีคำแสดงความสามัคคี เพื่อได้สั่งสอนคนรุ่นหลัง

นอกจากนี้ ยังมี อภินันท์ วิบูลย์เชื้อ (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุผลการตั้งชื่อว่า

“เหตุผลที่ตั้งชื่อด้วยความหมายสามัคคีคืออยากบอกให้รุ่นหลังรวมกำลังกันทำงาน เพราะความสามัคคีช่วยให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ จะทำให้บริษัทมั่นคงและประสบความสำเร็จ”

ขณะที่อ้อยใจ ท่อนแก้ว (27 ตุลาคม 2560) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเชื่อของการตั้งชื่อว่า

“คนจีนโบราณบอกไว้ว่า ครอบครัวมีความสามัคคีจะช่วยแก้ไขสิ่งทุกอย่างได้ การเปิดร้านค้าก็เช่นกัน ต้องอาศัยความสามัคคีของทั้งพนักงานและผู้บริหาร เป็นสิ่งที่ผู้ก่อตั้งร้านอาหารอยากให้พนักงานรู้ ในขณะเดียวกัน ก็เป็นความหมายที่ได้รับความชื่นชอบจากลูกค้า เพราะลูกค้าส่วนใหญ่จะชอบพาครอบครัวมาทานอาหาร ความหมายของชื่อร้านสอดคล้องกับบรรยากาศทานข้าว”

จากตัวอย่างสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ชื่อร้านมีบทบาทเป็นคำสอน เจ้าของร้านตั้งชื่อด้วยคำสามัคคีเพื่อสอนให้ลูกหลานช่วยกันทำงานให้ร้าน แสดงให้เห็นถึงความเจริญมั่นคงของร้านค้าในสมัยเก่า เพราะร้านสามารถอยู่ได้รุ่นต่อรุ่น

สรุปได้ว่า ร้านค้าในย่านเยาวราชมีการตั้งชื่อด้วยความหมายเกี่ยวกับความสามัคคี โดยมีเหตุผลว่า ความสามัคคีของครอบครัวหรือพนักงานในร้านจะช่วยให้ร้านค้ามีกำลังและก้าวสู่

ความสำเร็จ สะท้อนให้เห็นว่า ครอบครัวชาวไทยเชื้อสายจีนที่ดำเนินธุรกิจในบ้านเขาราชให้ความสำคัญกับเรื่องความสามัคคี ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของการประสบความสำเร็จ

สรุปว่า การกำหนดความหมายของชื่อร้านในบ้านเขาราชโดยหลัก ๆ มี 4 ประการ ประการที่หนึ่ง ความหมายตามคุณสมบัติของสินค้าการตั้งชื่อด้วยความหมายที่แสดงคุณสมบัติสินค้าสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของลูกค้าในบ้าน โดยเลือกใช้คำมีความหมายที่ดีงามและได้รับความชื่นชอบจากลูกค้าเป็นชื่อของร้าน เพื่อดึงดูดความสนใจ ประการที่สองคือ การตั้งชื่อด้วยความหมายแสดงคุณธรรมของเจ้าของร้าน สะท้อนให้ลูกค้าเห็นถึงค่านิยม ความคิดเห็นของเจ้าของร้านค้า ประการที่สามคือ การตั้งชื่อด้วยความหมายที่เป็นมงคล สะท้อนให้เห็นว่าชาวไทยเชื้อสายจีนมีความเชื่อเกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านด้วยความหมายมงคล โดยเชื่อว่าร้านค้าสามารถได้ผลดีตามชื่อที่ตั้งไว้ จึงนิยมตั้งชื่อเป็นความหมายเจริญ ความสำเร็จ และความร่ำรวย ประการที่สี่ ตั้งชื่อด้วยความหมายแสดงความสามัคคี ความหมายของชื่อกล่าวถึงสภาพทำงานของครอบครัวในร้านค้า สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความสามัคคีของครอบครัวชาวไทยเชื้อสายจีนในการทำธุรกิจ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช และเพื่อวิเคราะห์ความหมายของชื่อร้านค้า
ในย่านเยาวราช สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาและเหตุผลการตั้งชื่อร้านค้า และการใช้คำและการกำหนด
ความหมายของชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช สรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า

เนื่องจากเยาวราชเป็นพื้นที่คนไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ ยังเป็นแหล่งทำธุรกิจแห่งแรก ๆ
ในประเทศไทย ในสมัยก่อน คนจีนอพยพเข้ามาเมืองไทยและตั้งที่อยู่อาศัยที่นี้ โดยทำการค้าขายกันใน
ย่านเยาวราช จนกลายเป็นแหล่งทำธุรกิจที่มีชื่อเสียงในไทย ร้านค้าที่จำหน่ายสิ่งของมีหลายประเภท
เช่น ร้านขายทอง ร้านขายอาหาร ร้านขายยา ร้านจำนอง เป็นต้น การใช้ภาษาของชื่อร้านเป็นเรื่องที่
สำคัญต่อการขายสินค้า จะเห็นได้ว่าย่านเยาวราชมีการใช้ภาษาตั้งชื่อหลากหลายรูปแบบ ร้านค้า
บางร้านไม่ใช้ภาษาประเภทเดียว แต่บางร้านมีสองภาษาหรือสองภาษาขึ้นไป

1) ชื่อร้านค้าที่ใช้ภาษาเดียว

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยภาษาเดียวในย่านเยาวราชมีจำนวน 10 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 9.8
ภาษาที่ใช้ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ภาษาไทยเป็นภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อร้านมากที่สุด
มีจำนวน 7 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคือภาษาจีน มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 20 ร้านค้า
ที่ตั้งชื่อด้วยภาษาอังกฤษภาษาเดียวมีจำนวนน้อยที่สุด มีเพียง 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 10

2) ชื่อร้านค้าที่ใช้สองภาษา

ชื่อร้านที่ตั้งชื่อด้วยสองภาษาในย่านเยาวราชจำนวน 41 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40.2
ได้แก่ มีร้านที่ตั้งชื่อด้วยภาษาไทยกับภาษาจีน จำนวน 35 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 85.4 และร้านที่ตั้งชื่อ
ด้วยภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 14.6

3) ชื่อร้านค้าใช้สามภาษา

ร้านค้าที่ตั้งชื่อด้วยสามภาษา ได้แก่ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ มีจำนวน 51
ร้าน คิดเป็นร้อยละ 50

รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 27 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า

ลำดับ	ภาษาที่ใช้	จำนวนร้าน	ร้อยละ
1	ชื่อร้านค้าที่ใช้ภาษาเดียว	10	9.8
2	ชื่อร้านค้าที่ใช้สองภาษา	41	40.2
3	ชื่อร้านค้าที่ใช้สามภาษา	51	50.0
รวม		102	100.0

นอกจากนี้ ยังได้พบว่า ภาษาที่ใช้ตั้งชื่อร้านแยกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรกตั้งชื่อร้านค้าด้วยภาษาไทยหรือภาษาจีน หรือภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาแท้ ลักษณะที่สองตั้งชื่อร้านค้าด้วยอักษรไทยที่ใช้ถอดเสียงภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ หรือตั้งชื่อร้านค้าด้วยอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้ถอดเสียงภาษาไทยหรือภาษาจีน

5.1.2 เหตุผลการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า

เหตุผลการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าแต่ละประเภทได้แก่ เพื่อให้เรียกชื่อได้ถูกต้อง เพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่าย เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร และการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการตั้งชื่อ ข้อมูลแต่ละกรณีของผู้ให้สัมภาษณ์มีดังนี้

1) เพื่ออ่านและเรียกชื่อได้ถูกต้อง

การตั้งชื่อร้านค้ามีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อให้ลูกค้าสนใจ รู้จักและจดจำร้านค้าได้ เพราะว่าการตั้งดูลูกค้าให้เข้ามาติดต่อสั่งซื้อสินค้า และหวังที่จะให้ลูกค้าประทับใจสินค้าและบริการจนกระทั่งกลับมาซื้อสินค้าอีก โดยเฉพาะร้านค้าที่ทำธุรกิจใหญ่ จะตั้งชื่อบริษัทหรือสำนักงานอย่างระมัดระวัง ถ้าอยากจะทำให้ลูกค้ามาใช้บริการได้ สิ่งแรกก็คือมีชื่อที่ให้ลูกค้าเรียกง่าย อ่านง่ายและจำง่าย

2) เพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่าย

การเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อของร้านค้าในย่านเยาวราช มีเหตุผลเพื่อแสดงลักษณะสินค้าที่จำหน่ายของร้านค้า กล่าวคือ ใช้ภาษาของที่มาของสินค้าหรือภาษาของประเทศที่มีความเกี่ยวข้องกับร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าเกี่ยวข้องกับเมืองจีน จะเลือกใช้ภาษาจีนตั้งชื่อร้านค้า ร้านที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี จะนิยมตั้งด้วยภาษาอังกฤษ อย่างร้านขายอุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องมือช่าง ส่วนมากเป็นสินค้านำเข้าจากประเทศนานาชาติและมีชื่อภาษาอังกฤษ

3) เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร

การเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช มีเหตุผลว่าเพื่อความสะดวกในการสื่อสารระหว่างผู้ที่อาศัยในแถวเยาวราชและระหว่างลูกค้ากับผู้ประกอบการร้านค้า ภาษาที่เลือก

มาเป็นภาษาที่ชาวไทยเชื้อสายจีนในย่านรู้จักคุ้นเคยหรือลูกค้าต่างถิ่นที่มาติดต่อสามารถเข้าใจได้ การใช้ภาษาไทยหรือภาษาแต้จิ๋วกับภาษาจีนมีประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างชาวไทยและชาวไทยเชื้อสายจีนที่ตั้งที่พิกาศัยที่ย่านเยาวราช สะดวกการต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ส่วนการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอังกฤษที่ถอดเสียงจากภาษาอื่น เนื่องจากย่านเยาวราชมีการติดต่อกับคนต่างประเทศมากขึ้นในปัจจุบันนี้ จึงมีชื่อภาษาอังกฤษตั้งขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการติดต่อระหว่างลูกค้าต่างชาติกับผู้ประกอบการธุรกิจ ย่านเยาวราช

4) เพื่อความทันสมัยหรือสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม

การเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช มีเหตุผลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของความนิยมในการตั้งชื่อ ร้านค้าในสมัยปัจจุบันมีความนิยมตั้งชื่อร้านค้าด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ การตั้งชื่อร้านด้วยอังกฤษ จะทำให้ร้านต่างจากร้านค้าอื่น มีความทันสมัยขึ้นและสอดคล้องกับแนวการพัฒนาของย่านเยาวราช ซึ่งเป็นสังคมที่มีการติดต่อกับบุคคลต่างประเทศมากขึ้น

5.1.3 การใช้คำของชื่อร้านค้า

ชื่อร้านค้ามีการใช้คำแตกต่างกัน แบ่งเป็นร้านค้าที่ใช้คำอย่างเดียวและร้านค้าที่ใช้คำหลายอย่าง

1) ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียว

ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียวใช้คำที่มีความหมายบอกเจ้าของร้านค้า ได้รับความนิยมมากที่สุด ส่วนมากเป็นชื่อของชาวจีนแต้จิ๋วที่อพยพในประเทศไทยในสมัยก่อน ได้ประกอบธุรกิจเจริญเติบโตและความมั่นคงในชุมชนเยาวราช สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลและความสำคัญของธุรกิจการค้าของคนจีนในสมัยเก่าที่สืบเนื่องมาถึงสมัยปัจจุบัน การทำการค้าขายหรือการดำเนินชีวิตแบบชาวจีนยังมีอิทธิพลต่อสังคมไทย และในรุ่นต่อมาชาวไทยเชื้อสายจีนก็ยังใช้ชีวิตโดยการผสมผสานของวัฒนธรรมจีนและไทยอย่างมีความสุข การตั้งชื่อร้านจึงตั้งด้วยคำบอกคุณสมบัติของสินค้า แสดงให้เห็นว่า เจ้าของร้านค้าในย่านเยาวราชให้ความสำคัญกับความหมายของชื่อ มีการเลือกคำที่มีความหมายดีงามมาตั้งเป็นชื่อร้านของตนเอง สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนา และเป้าหมายในการทำธุรกิจร้านค้า การใช้คำที่เป็นสิ่งของธรรมชาติและคำบอกสินค้า คำบอกที่มาของสินค้า คำบอกตราสินค้า มีจำนวนน้อยที่สุด

2) ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายหลายอย่าง

ชื่อร้านค้าที่ใช้คำที่มีความหมายหลายอย่างมีจำนวนน้อยกว่าการใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียว ร้านค้ากลุ่มนี้มีความหมายบอกที่มา บอกชื่อสินค้า บอกชื่อเจ้าของร้าน ได้รับความนิยมตั้งชื่อเป็นร้านค้ามากที่สุด เจ้าของร้านนั้นส่วนมากเป็นชื่อของชาวจีนและใช้ภาษาจีนแต้จิ๋วตั้งเป็นชื่อร้าน สะท้อนให้เห็นว่าชาวไทยเชื้อสายจีนเป็นผู้ทำธุรกิจเป็นหลักในชุมชนเยาวราช การมี

ชื่อเจ้าเป็นคนไทยเป็นชื่อร้าน สะท้อนให้เห็นว่าชาวไทยและชาวจีนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้ในสังคมที่มีวัฒนธรรมผสมผสานกันหลายเชื้อชาติมาเป็นเวลายาวนาน

5.1.4 การกำหนดความหมายของชื่อร้านค้า

จากการสัมภาษณ์เจ้าของร้านค้าและผู้ประกอบการธุรกิจในย่านเยาวราชได้พบว่าเจ้าของร้านค้าในย่านเยาวราชมีวิธีการตั้งชื่อร้านค้า โดยกำหนดให้มีความหมายตามแนวคิดต่าง ๆ ของเจ้าของร้าน แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ ความหมายตามคุณสมบัติสินค้า ความหมายแสดงคุณธรรมของเจ้าของร้าน ความหมายที่เป็นมงคล และความหมายที่แสดงความสามัคคี ดังนี้

1) ความหมายตามคุณสมบัติของสินค้า

เจ้าของร้านค้าในย่านเยาวราชตั้งชื่อร้านค้าโดยกำหนดเป็นความหมายคุณสมบัติสินค้าเพราะว่า ต้องการทำให้ลูกค้าเข้าใจสินค้า โดยเอาแนวความนิยมของส่วคมใส่ในชื่อ หรือเอาความคิดความรู้สึกใส่ในชื่อ เพื่อมีความเป็นพิเศษที่ไม่เหมือนร้านของเจ้าอื่น สามารถช่วยให้ลูกค้าได้รับรู้ร้านได้ง่ายขึ้น

2) ความหมายแสดงคุณธรรมของเจ้าของร้าน

ร้านค้าในย่านเยาวราชนิยมตั้งชื่อด้วยคำที่แสดงคุณธรรมของเจ้าของร้านค้า เพื่อสะท้อนให้ลูกค้าเห็นถึงค่านิยม ความคิดเห็นของเจ้าของร้านค้า คุณธรรมที่แสดงออกมา เช่น ความซื่อสัตย์ ความเมตตา มักจะสอดคล้องกับค่านิยมของลูกค้า ซึ่งเป็นสิ่งดีงามที่ลูกค้าชื่นชอบ การตั้งชื่อด้วยวิธีบอกคุณธรรมของเจ้าของร้านจึงเป็นวิธีที่น่าสนใจ

3) ความหมายที่เป็นมงคล

เจ้าของร้านค้าโดยเฉพาะชาวไทยเชื้อสายจีนนิยมกำหนดชื่อร้านด้วยความหมายมงคล เช่นความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความร่ำรวย โดยมีเหตุผลว่า ความหมายมงคลดังกล่าวสามารถทำให้ร้านของตนได้ผลดีเหมือนความหมายของชื่อ สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเกี่ยวกับการตั้งชื่อเจ้าของชาวไทยเชื้อสายจีนของร้านค้าในย่านเยาวราช

4) ความหมายที่แสดงความสามัคคี

ร้านค้าในย่านเยาวราชมีการตั้งชื่อด้วยความหมายเกี่ยวกับความสามัคคี โดยมีเหตุผลว่า ความสามัคคีของครอบครัวหรือพนักงานในร้านจะช่วยให้ร้านค้ามีกำลังและก้าวสู่ความสำเร็จ สะท้อนให้เห็นว่า ครอบครัวของชาวไทยเชื้อสายจีนที่ดำเนินธุรกิจใย่านเยาวราชให้ความสำคัญกับเรื่องความสามัคคี ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของการประสบความสำเร็จ

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ผลการวิจัยด้านลักษณะการใช้ภาษาและเหตุผลการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช

กรณีศึกษาลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช ได้พบประเด็นที่เด่นที่สุดคือ “ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อร้านค้า มีการตั้งชื่อด้วยภาษาเดียว คือ ภาษาไทยหรือภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ 10 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 9.8 สองภาษาคือภาษาไทยกับภาษาจีน และภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ 41 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40.2 และสามภาษา คือภาษาไทย ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ จำนวน 51 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 50” เป็นผลการวิจัยที่แสดงถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการใช้ภาษา สอดคล้องกับ สมฤทธิ์ บัวระมวล (2548 : 26) ได้อธิบายว่า ภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ ต่างก็ได้รับอิทธิพลต่อกัน โดยการติดต่อสื่อสารหรือมีอาณาบริเวณใกล้เคียงกัน ทำให้มีการยอมรับมาใช้ เช่น การดัดแปลงการสร้างคำใหม่ ๆ ทำให้มีถ้อยคำภาษาใช้ได้มากมาย เมื่อโลกมีการพัฒนาขึ้น มีการติดต่อสื่อสารเพิ่มขึ้น จึงทำให้รับภาษาอื่น ๆ มาใช้เป็นภาษากลางหรือภาษาที่สอง ที่สำคัญ เช่น อังกฤษ จีน เป็นต้น นอกจากนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ ศิริเมฆ (2541) เรื่อง แนวโน้มในการตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ที่พบว่า ลักษณะของภาษาที่นำมาตั้งเป็นชื่อร้านค้า คือ 1) ชื่อร้านค้ามีที่มาจากภาษาต่าง ๆ 11 ภาษา และ 2) ตัวเขียนที่นำมาตั้งชื่อร้านค้า คือ ตัวเขียนไทย ตัวเขียนไทยกับอังกฤษ ตัวเขียนไทยกับจีน และตัวเขียนไทยกับอังกฤษและจีน

5.2.2 ผลการวิจัยด้านการใช้คำและการกำหนดความหมายของชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช

กรณีศึกษาการกำหนดความหมายของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช ได้พบประเด็นที่เด่นที่สุดคือ “เจ้าของร้านค้าโดยเฉพาะชาวไทยเชื้อสายจีนนิยมกำหนดชื่อร้านด้วยความหมายมงคล เช่น ความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความร่ำรวย โดยมีเหตุผลว่า ความหมายมงคลดังกล่าวสามารถทำให้ร้านของตนได้ผลดีเหมือนความหมายของชื่อ” เป็นผลการวิจัยที่แสดงถึงความเชื่อในการตั้งชื่อร้านของชาวไทยเชื้อสายจีน สอดคล้องกับแนวคิดของ กรหริศ บัวสรวง (2554 : 97) ที่ได้กล่าวว่า คนไทยเชื่อว่าชื่อที่ดีจะทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จ มีความก้าวหน้า มีความสุขสบาย มีฐานะที่มั่นคง มีโชคลาภ มีความรักที่สดใส มีสุขภาพที่แข็งแรง มีกำลังกายกำลังใจในการดำเนินชีวิตท่ามกลางการแข่งขัน ความวุ่นวายในสังคมที่ทวีมากขึ้นไปตามความเจริญของโลกแห่งทุนนิยม ถ้าชื่อร้ายจะทำให้ชีวิตมีอุปสรรค เกิดความหายนะ พบกับความล้มเหลว มีหนี้สิน ความรักไม่สมหวัง ฐานะไม่มั่นคง มีแต่ความทุกข์ความลำบากกาย-ใจแม้จะร่ำรวย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นควัฒน์ สาระ (2550) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี : ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อร้านค้ากับวิถีชีวิตในชุมชน พบว่า ชื่อร้านค้า ส่วนใหญ่ในจังหวัดปัตตานีสามารถสะท้อนวิถีชีวิตชุมชนได้ว่าเป็นสังคมผสมผสาน มีผู้คนหลายเชื้อชาติ อาศัยอยู่ร่วมกัน สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของคนในปัจจุบันที่ต่างจากอดีต สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นมงคลในการตั้งชื่อร้านค้าและสะท้อนความนิยมในการใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อร้านค้าของคนในสังคม

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชื่อร้านค้ากับวิถีชีวิตในชุมชนเยาวราช
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบภาษาจีนที่ใช้ในการตั้งชื่อร้านค้าของประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน



บรรณานุกรม

- กรทริศ บัวสรวง. (2554) นามศาสตร์ มหาอำนาจแห่งการตั้งชื่อ. กรุงเทพมหานคร : มติชน.
- กำชัย ทองหล่อ. (2554) หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น (1977).
- กิตติ โล่ห์เพชรรัตน์. (2554) ตันตำนานลูกหลานจีนในสยาม. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วน
จำกัด ภาพพิมพ์.
- คณาจารย์สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย. (2553) ภาษาไทยกับการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5.
สมุทรสาคร : ต้นไม้ฟ้า.
- คมศร คุณะดิลก. (2548) 5,039 มงคลนามชื่อดีมีโชคลาภ. กรุงเทพมหานคร : สร้อยทอง.
- จรัลวิไล จรุงโรจน์. (2555) ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จันทร์กมล สติรวณิษฐ์. (2547) เปรียบเทียบการตั้งชื่อธุรกิจการค้าสองช่วงเวลาในอำเภอเกาะพะงัน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จินดา เสงสมบุรณ์. (2542) ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- เจริญ ตันมหาพราน. (2553) คนจีนทิ้งแผ่นดิน. กรุงเทพมหานคร : เพชรประกาย.
- ฉลวย บุญประเสริฐ. (2553) ภาษาศาสตร์พื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏธนบุรี.
- ชัยมงคล. (2541) มงคลนามชื่อดีมีโชคลาภ คนเกิดวันพฤหัสบดี. กรุงเทพมหานคร : สร้อยทอง.
- เชวง จันทร์เขต. (2528) การแปลเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- தியு ศรีนราววัฒน์ และชลธิชา บำรุงรักษ์. (2558) ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ตะวัน ทักษณา. (2546) ชื่อดี เซ็นสวย ช่วยเสริมบารมี. กรุงเทพมหานคร : เนชั่นบุ๊คส์ อินเตอร์เนชั่นแนล.
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. (2545) การมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทศพร ศรีคำ กลมเกลียว. (2550) เชื้อชื่อ เชื้อเลข เชื้อดวง ขจัดตัวดวงชีวิต. กรุงเทพมหานคร :
ทีมงานต้นบุญ.
- นควัฒน์ สาระ. (2550) การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี : ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อร้านค้ากับ
วิถีชีวิตในชุมชน. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาควิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวรรตน์ ภัคดีคำ. (2553) จีนใช้ไทยยิ้ม. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์.
- นันทน์ภูษ ภัทธานญาณอรท์. (2550) รู้ชื่อ รู้ชีวิต. กรุงเทพมหานคร : สุทธิกุลสวัสดิ์การพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นาริรัตน์ เลิศชัยวรกุล. (2548) การศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อหมู่บ้านในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิคม เขาลาด. (2539) **ประสาไทย**. กรุงเทพมหานคร : ณ คม.
- ปรัชญ์ เปรียญธรรม. (2550) **ตำราตั้งชื่อมหาเศรษฐี**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ อุทยานความรู้.
- ประวิทย์ พันธุ์วิโรจน์. (2545) **เสน่ห์เมืองจิว ท่าเลมังกรทอง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขต สัมพันธวงศ์.
- พรพรรณ จันทโรนานนท์. (2546) **วิถีจีน**. กรุงเทพมหานคร : ประพันธ์สาส์น.
- พรณศิริ แจ่มอรุณ, วุฒิพงษ์ ทองก้อน และกชพร ขวัญทอง. (2557) **การตั้งชื่อคลองและชื่อบ้านในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ**. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- มอนเทจ คัลเซอร์. (2551) **ประตูสู่วัฒนธรรมจีน**. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ.
- รติการณ สุเกษม. (2544) **ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าภายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาศิลปศาสตร์) สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ลัดดาวัลย์ ศิริเมฆ. (2541) **แนวโน้มในการตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรางคณา สว่างตระกูล. (2540) **การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิยะดา จงบรรจบ. (2534) **การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาศิลปศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไศลรัตน์ อิศระเสนีย์. (2540) **ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวกับภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาศิลปศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมพร แผงพิมพ์พัฒน์. (2555) **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- สมฤทธิ บัระมวณ. (2548) **ชื่องาม นามดี ตามวันเกิด**. กรุงเทพมหานคร : คุ่มคำ.
- สิทธิเทพ เอกสิทธิพงษ์. (2555) **กบฏจีนจน “บนถนนพลับพลาไชย”**. นนทบุรี : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สิวิณี เตรียมชาญชัย. (2553) **ต้นกำเนิดชื่อแซ่จีน**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสถาตา พันลิเคชั่น จำกัด.
- สุทธาสินี ไชยกาล. (2545) **ภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเล่นของคนไทยที่มาจากต่างกลุ่มชาติพันธุ์ในอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาวงศ์ จันทวานิช และคณะ. (2549) **สำเพ็ง : ประวัติศาสตร์ชุมชนชาวจีนในกรุงเทพฯ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เลด แอนด์ ฟาวด์เท่น พรินท์ติ้ง จำกัด.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และสุขุมาวดี ขำศิริรัฐ. (2527) **ชื่อหมู่บ้านของอำเภอเมืองสุรินทร์**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2555) **จะตั้งชื่อบุตรหลานอย่างไร**. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร : สยามปริทัศน์.
- แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย. (2550) **วิถีจีนไทยในสังคมสยาม**. กรุงเทพมหานคร : มติชน.
- หลี เสี่ยวเซียง. (2551) **ต้นกำเนิดชนชาติและประเพณีจีน**. กรุงเทพมหานคร : ตาตา พันลิเคชั่น.
- อดุลย์ รัตนมันเกษม. (2551) **กำเนิดและวิวัฒนาการของคนแต่จิว อดีตถึงปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : ชุนเขา.

ฐานข้อมูลออนไลน์

- มาลัยวรรณ จันทร และนิรชา ชินพันธ์. (2554) **ประวัติสถานที่ถนนเยาวราช**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.thaigoodview.com/node/87954> (9 มิถุนายน 2560)
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2560) **ชื่อ**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://th.m.wikipedia.org/wiki/ชื่อ> (1 สิงหาคม 2560)

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

- กมลวรรณ เทพอวยชัย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- กิติศักดิ์ อิสลาม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- คุณัญญา รัชฎากาย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2560.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จงรัก กิตติวารกาญจน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- จักรพันธ์ แซ่ตั้ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- จักรี อินทรานวรงค์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2560.
- จันจิรา แซ่ตั้ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2560.
- จิรวัดน์ สุรางแสงมีบุญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2560.
- ตัม ศรีอินทร์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2560.
- ทิพย์วารีย์ สร้อยคำ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2560.
- นฤมล ภาษาชีวะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- นวพร ดั่งมาด เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- นัฐพงศ์ เนตรพรหม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2560.
- นิยม พิลาถ้ำ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2560.
- ปรัชญา พรหมบาง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2560.
- ปวีณา เชิงสวย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2560.
- พงศกร อารีย์วงศ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช
เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ภาสกร วงศ์คณาสิน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2560.
- วัชรระกร เกสร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- วุฒิชัย วิจิตชัย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- ศิวาพร รัตนแยม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2560.
- สณามาส บุญจันทน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2560.
- สิริรัตน์ แซ่จิ้ม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2560.
- สุราณี สิทธิโชค เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2560.
- อภิรักษ์ วิบูลย์เชื้อ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- อ้อยใจ ท่อนแก้ว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- อิสริย์ พยัคฆ์กุล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2560.
- เอกชัย กิจชิตี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ NING JINGSI เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ย่านเยาวราช เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2560.



ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย



เรียนรู้อื่นเพื่อรับใช้สังคม

เอกสารรับรอง

(Certificate of Exemption)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 9 พฤศจิกายน 2560

ชื่อเรื่อง ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช

ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ MS. NING JINGSI

คณะวิชา/หลักสูตร หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับ
ประกาศเฮอร์ซิงกิ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.จรียาวัตร คมพยัคฆ์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 9 พฤศจิกายน 2560

เลขที่รับรอง

จ.635/2560

วันที่ให้การรับรอง: 9 พฤศจิกายน 2560

วันหมดอายุใบรับรอง: 8 พฤศจิกายน 2562

ภาคผนวก ข
หนังสือแสดงความยินยอมของผู้ที่เข้าร่วมการวิจัย

ทำที่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประชากร เจ้าของและผู้ประกอบการร้านค้า 102 ร้านในย่านเยาวราช

กลุ่มตัวอย่าง เจ้าของและผู้ประกอบการที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน คน 29

ชื่อโครงการวิจัย ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช

ชื่อผู้วิจัย NING JINGSI โทรศัพท์ 097-190-3197 E-Mail: jingsi_n@qq.com

ที่อยู่ 172/242 หมู่ 6 ซอยพระราม 2 ซอย 60 แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10150

ข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือไม่รับการปฏิบัติ และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด ได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัยและเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงสมัครเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจง ผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยข้าพเจ้ายินยอมตอบคำถามสัมภาษณ์ เรื่อง ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใด ๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจง ผู้เข้าร่วมการวิจัยและข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารเข้าร่วมวิจัยและสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ

()

ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ

()

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ

()

พยาน

ภาคผนวก ค
คำชี้แจงเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมงานวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย ลักษณะการใช้ภาษาของชื่อร้านค้าย่านเยาวราช

ชื่อผู้วิจัย NING JINGSI

ที่อยู่ 172/242 หมู่ 6 ซอยพระราม 2 ซอย 60 แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10150

โทรศัพท์ 097-190-3197

E-Mail: jingsi_n@qq.com

1. หลังจากได้กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาแล้ว จึงเรียนเชิญกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้น เพื่อให้สัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่า เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช และเพื่อวิเคราะห์รูปแบบและลักษณะการใช้ภาษาเพื่อการตั้งชื่อร้านค้าในย่านเยาวราช

3. การนำเสนอผลการสัมภาษณ์เพื่อรายงานผลการวิจัย จะเป็นการนำเสนอข้อคิดเห็นเป็นรายบุคคลและนำเสนอในภาพรวมประกอบกัน

4. การให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบด้านลบต่อผู้ให้สัมภาษณ์และต่อร้านค้า แต่เป็นไปเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น

5. รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากเจ้าของและผู้ประกอบการของร้านค้าแต่ละประเภท เพื่อการสัมภาษณ์ ประเภทละ ได้แก่ 3 ใน 1 ร้านขายทองและเพชรจำนวน 6 คน ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มจำนวน 7 คน ร้านขายเครื่องประดับและของใช้ส่วนตัวจำนวน 4 คน ร้านขายของรวมจำนวน 2 คน ร้านขายยาจำนวน 3 คน ร้านขายวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ จำนวน 5 คน ธุรกิจบริการและสำนักงานจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น คน 29

ภาคผนวก ง
แบบสัมภาษณ์เจ้าของร้านค้า

1. แนวคิดในการเลือกใช้ภาษาเพื่อตั้งชื่อร้านค้า
2. เหตุผลที่ร้านค้าย่านเยาวราชนิยมตั้งชื่อเป็นภาษาจีน
3. เหตุผลที่บางร้านมีการตั้งชื่อมากกว่าหนึ่งภาษา (เช่น ภาษาจีน+ภาษาไทย/ภาษาจีน+ภาษาอังกฤษ/ภาษาไทย+ภาษาอังกฤษ/ภาษาจีน+ภาษาไทย+ภาษาอังกฤษ)
4. ภาษาจีน+ภาษาไทย/ภาษาจีน+ภาษาอังกฤษ/ภาษาไทย+ภาษาอังกฤษ/ภาษาจีน+ภาษาไทย+ภาษาอังกฤษ มีความหมายเหมือนกันหรือไม่ (ถ้าไม่เหมือนกัน มีหลักการในการตั้งชื่อต่างภาษาอย่างไร)
5. ท่านเปิดร้านค้ามานานกี่ปี ได้ใช้ชื่อนี้มาตั้งแต่ต้นหรือไม่ (ถ้าไม่ใช่ เหตุผลที่เปลี่ยนชื่อคืออะไร ถ้าใช่ เคยคิดที่จะเปลี่ยนชื่อหรือไม่ เพราะเหตุใด)
6. กิจการของร้านได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ (ถ้ามีการเปลี่ยน เพราะเหตุใด) ชื่อร้านกับกิจการในปัจจุบันสอดคล้องหรือไม่ (ถ้าไม่สอดคล้อง เคยคิดที่จะเปลี่ยนชื่อหรือไม่)
7. ท่านมีหลักการในการตั้งชื่อร้านอย่างไร
8. ท่านมีความเชื่อในเรื่องการตั้งชื่อร้านหรือไม่ (ถ้าตั้งตามความเชื่อ มีความเชื่ออย่างไรบ้าง) ยังใช้ในสมัยปัจจุบันหรือไม่ เพราะเหตุใด
9. ท่านมีความเห็นอย่างไรในการตั้งชื่อร้านตามความเชื่อเรื่องสิริมงคล
10. คำที่มีความหมายมงคลที่นิยมนำมาใช้ในการตั้งชื่อมีอะไรบ้าง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล MISS NING JINGSI (นันทิกานต์)
วัน เดือน ปีเกิด 12 กรกฎาคม 2536
ที่อยู่ปัจจุบัน 174/242 หมู่ 6 ถนนพระราม 2 ซอย 60 แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2559 คณะวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกว้างซี
ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย)

